

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΑΡ. 337 6 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1962 ΔΡ.5

**Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΟΜΟΡΦΙΑ
ΕΚΘΕΣΗ ΣΤΗ ΜΑΔΡΙΤΗ**

17 θαυμάσιες φωτογραφικές συνθέσεις

**ΤΟ ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ ΝΙΚΗΣΕ
Τ' ΑΝΑΚΤΟΡΑ ΤΟΥ ΜΟΝΑΚΟ**

Ἡ ἡθοποιός καὶ ἡ ἡγεμονίς Γκρένς

ΜΑΡΩ ΚΟΝΤΟΥ

ΑΣΤΗΡ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ-ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 38
ΜΕΓΑΡΟΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Τηλεγραφική διεύθυνσις -ΣΤΕΛΑΤΕΝ
Τηλέφωνα: 30-721 (8 γραμμαί) 28-279, 33-431

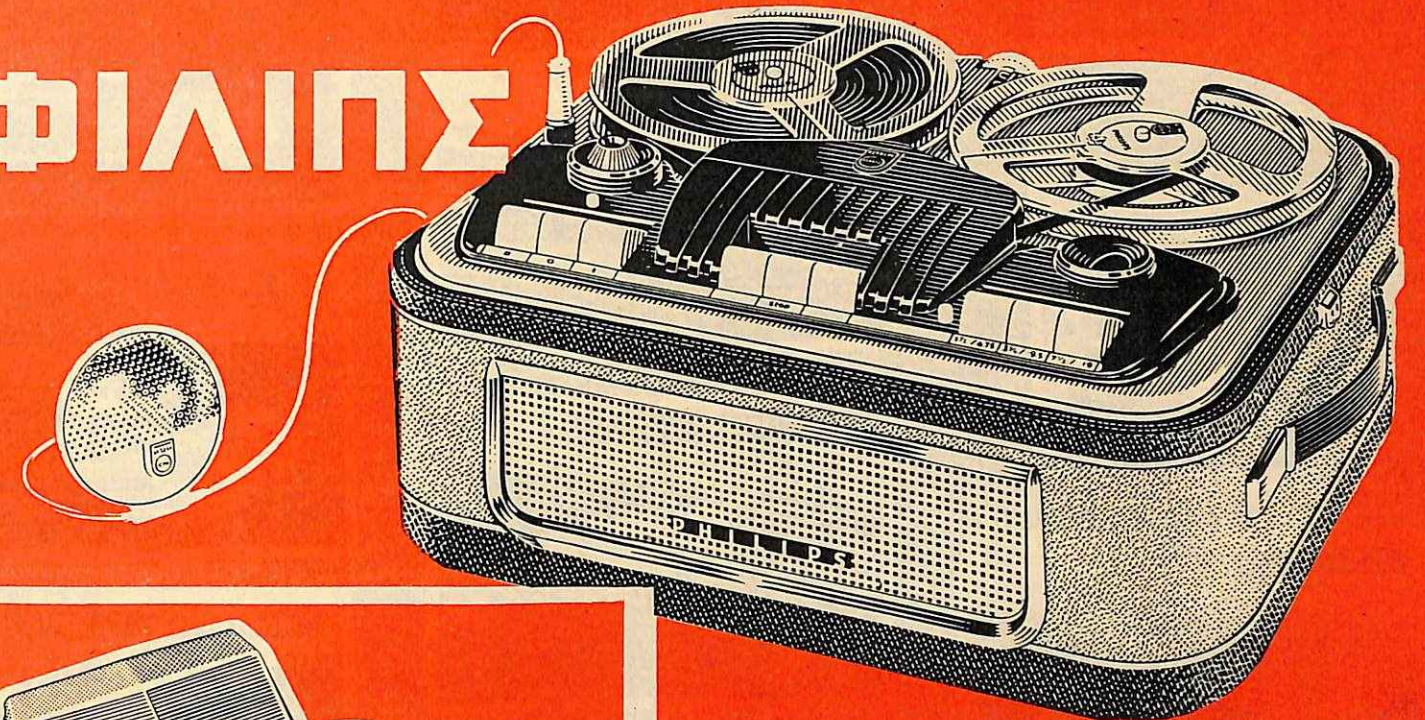
Ασφαίρειαι

ΠΑΝΤΟΣ ΚΛΑΔΟΥ

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ

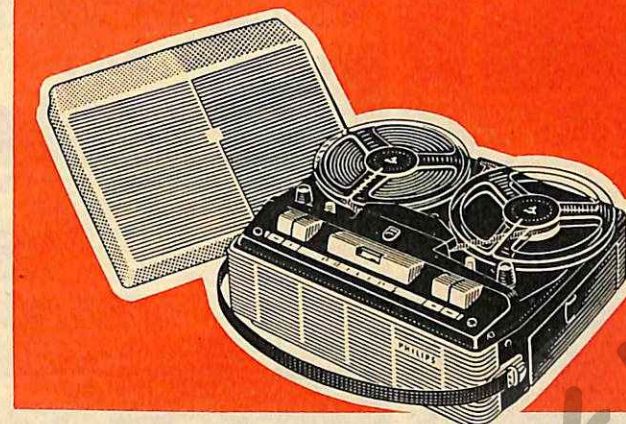
ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ : Καθ' ὅπασαν τὴν χώραν ἐντός τῶν Ὑποκ/μάτων
τῆς ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΕΝ ΚΥΠΡῳ : Εἰς ΛΕΥΚΩΣΙΑΝ, ΛΕΜΕΣΣΟΝ καὶ ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΝ
ΕΝ ΑΙΓΥΠΤῳ: Εἰς ΚΑΪΡΟΝ, ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΝ καὶ ΠΟΡΤ-ΣΑΪΔ

Μαγνητόφωνα ΦΙΛΙΠΣ

EL 3542

4 μαγνητικῶν ἑγγραφῶν καὶ 3 ταχυτήτων, μετὰ
14 σημεῖα ὑπεροχῆς ποὺ τὸ κατιστοῦν καλλίτερο
ἀπὸ κάθε ἄλλο. Δρχ. 6.100

**Οἰκογενειακὸ μοντέλο
EL 3541**

4 μαγνητικῶν ἑγγραφῶν μελετη-
μένο καὶ κατασκευασμένο γιὰ
νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὸ σημερινὸ μον-
τέρνο σπίτι. Δρχ. 4.500

**φορητὸ μαγνητόφωνο
ρεύματος EL 3514**

4 μαγνητικῶν ἑγγραφῶν. Μετὰ διάρκειαν
ἑγγραφῆς 4 ὥρων. Μετὰ ἰσχυρότατον
εὐαίσθητον μεγάφωνον 7". Μετὰ πρίζα
διὰ μικρόφωνον, ραδιόφωνον, πίκ-ἄπ.
Δρχ. 3.875

**φορητὸ μαγνητόφωνο
μετὰ τρανζίστορ EL 3585**

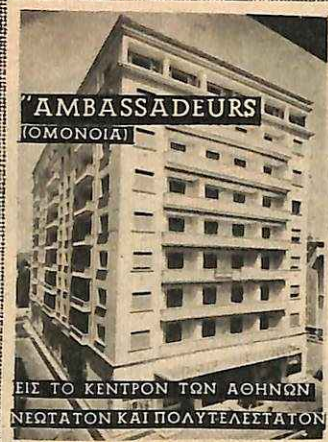
Εὐκόλο στὴ μεταφορὰ ἀκόμα καὶ κατὰ
τὴν διάρκειαν λήψεως καὶ ἀναμεταδό-
σεως. Ἀπλοῦστατο σὲ χρῆσι. Μετὰ μεγάλη
διάρκειαν ἑγγραφῆς. Συνδυάζεται μετὰ
μικρόφωνο, ραδιόφωνο καὶ χωριστὸ
μεγάφωνο. Ἀποδίδει τέλεια καὶ τὸν πιὸ εὐαίσθητο ἦχο.

Δρχ. 3.575

**ΠΡΟΪΟΝΤΑ
ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗΣ ΚΑΙ ΤΕΛΕΙΟΤΗΤΟΣ**

ΧΑΡΗΤΕ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

AMBASSEURS
(ΟΜΟΝΟΙΑ)

ΕΙΣ ΤΟ ΚΕΝΤΡΟΝ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ
ΝΕΩΤΑΤΟΝ ΚΑΙ ΠΟΛΥΤΕΛΕΣΤΑΤΟΝ

ΞΕΝΙΑ... - ΚΩ

Πανοραμική μαγευτική θέα
Τηλ. 523.013 - "Κλάριτζ", -

ΞΕΝΙΑ - ΚΕΡΚΥΡΑΣ
ΕΣΤΟ ΓΡΑΦΙΚΟ ΚΑΝΟΝΙ

ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΜΑΓΕΙΑ
ΤΟΥ ΚΕΡΚΥΡΑΙΚΟΥ ΤΟΠΕΙΟΥ

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ "ΔΙΒΑΝΗ"
ΤΡΙΚΑΛΑ - ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ

Αί πλέον σύγχρονοι άνεσεις
Ιδωδής διαμονή και φιλοξενεία

ΤΟ ΝΕΡΟ ΛΟΥΤΡΑΚΙΟΥ
ΚΑΡΑΝΤΑΝΗ

ΕΙΣ ΟΛΑ ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΤΡΑΠΕΖΙΑ

ΑΙΓΑΙΟΝ... - ΣΟΥΝΙΟΥ

Μία εύχρηστη διαμονή
Κοντά στην πρωτεύουσα

BELVEDERE... - ΡΟΔΟΣ

ΜΟΝΑΔΙΚΟΣ ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΣ
ΘΑΛΑΣΣΑΣ - ΤΟΠΕΙΟΥ - ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

ΤΟ ΞΕΝΙΑ... - ΣΠΑΡΤΗΣ

Υποδέχεται με έγκραδη
τους φίλους του Μιστρά και του Ταυγέτου

ΤΑΒΕΡΝΑ
Ο ΕΡΩΤΟΚΡΙΤΟΣ

Κουζίνα έκλεκτη
στούς πρόποδες της Ακρόπολεως
Λαυρίου 16 - Πλάκα - Τηλ. 32.076

Ταχεία σύνδεσις
ΕΛΛΑΔΟΣ - ΙΤΑΛΙΑΣ
με τα πολυτελή φερρυμπών
"ΕΡΜΑΤΙΑ" - "ΔΡΑΠΙΑ"

Κοινοπραξία
ΕΛΜΕΣ - ADRIATICA

"ΓΑΛΗΝΗ" - ΚΑΜΕΝΑ ΒΟΥΡΛΑ

Πραγματική γαλήνη σ' ένα
υπνιφόρο τοπίον

"ΡΑΔΙΟ" - ΚΑΜΕΝΑ ΒΟΥΡΛΑ

Πολιτισμός - Πολιτέλεια και
κοσμική ζωή

"ΦΛΟΙΣΒΟΣ" - ΚΑΜΕΝΑ ΒΟΥΡΛΑ

Ένα καταψύγιο ξεγνοιασιάς
και ηρεμίας

"ΘΡΟΝΙΟ" - ΚΑΜΕΝΑ ΒΟΥΡΛΑ

Μέσα στο πάρκο από λεύκες
μιά διαμονή αξέχαστη

"ΛΟΥΤΡΑ" - ΚΑΜΕΝΑ ΒΟΥΡΛΑ

Τό πλέον σύγχρονο
λουτρικόν κατάστημα της Ελλάδος

Χαρήτε την ελληνική κουζίνα με:

ΥΔΑΡ ΛΟΥΤΡΑΚΙΟΥ
ΚΑΡΑΝΤΑΝΗ

ΟΡΙΖΩΝ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΤΕΥΧΟΣ ΑΡΙΘ. 337 ΔΡΑΧ. 5
ΕΤΟΣ Ζ' 6 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1962

Εκδόσις: ΕΛΚΗΝ Έλ έν η Γ. Βλάχου-Η. Γ. Ηλιόπουλος
Διεύθυνσις: Κων. Κ. Ψύχας (Μοής Πετράκη δριθ. 8, Αθήναι)
Προϊστάμενος Τυπογραφείου: Κ. Ζαγοριανίτης (Αγίας Ζώνης 24, Αθήναι)

Γραφεία:
Συντάξεις, Σωκράτους 57, Αθήναι, Τηλεφ. 527-081
Εκδόσεις, Βουλιαγμένης 352, Αθήναι, Τηλεφ. 971-685
Συνδρομαί:
Εσωτερικού, εξάμηνος δραχ. 130. Ετήσια δραχ. 260.
Εξωτερικού, εξάμηνος δολλάρ. 7. Ετήσια δολλάρ. 14.

Αεροπορική αποστολή κατόπιν συνεννόησης - Διαφημίσεις κατά συμφωνίαν. Απαγορεύεται η αναδημοσίευσις άρθρων και εικόνων του περιοδικού χωρίς την άδεια των συγγραφέων και των εκδοτών - Χειρόγραφα δέν επιστρέφονται - Τηλεγραφική Διεύθυνσις: ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΘΗΝΑΙ.

ΕΛΚΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ Ε.Π.Ε. (Κεφ. Καταβεβλημένον δρ. 400.000)

Οι άναγνώστες μας γράφουν

Η εθνική έορτή στη Λαμία

Η «Όμοσπονδία Εκδοτικών Σωματείων» είχε έφετος την λαμπρή ιδέα να εορτάση την εθνική έορτή στην Λαμία και να τιμήση τον Αθανάσιο Διάκο. Ήταν μία ούσιαστική πρωτοβουλία με εθνικό περιεχόμενο. Ο διευθυντής της Εθνικής Βιβλιοθήκης κ. Ε. Φωτιάδης, ο οποίος ανέπτυξε την προσωπικότητα και το έργο του τιμωμένου ήρωος, η χωριάδα Λαμία, οι χοροί των σπουδαστών της Παιδαγωγικής Ακαδημίας και οι έκδρουεις από όλη την Ελλάδα, δημιούργησαν υψηλό τόνο αυθόρμητου, πηγαίου, αλλά και σεμνού εορτασμού.

Λαμία Θ. Θ.

Η Μάχη της Κορίνθου

Ενοίωσα θαυμάτη συγκίνηση με το ρεπορτάζ που δημοσιεύσατε στο τεύχος 336, για την επίσκεψη των βετεράνων μαχητών της Κρήτης στα πεδία της αντίστασης. Είναι ένα κομμάτι με λαμπρό κείμενο και εξαιρετικές φωτογραφίες. Η Μάχη της Κρήτης είναι ένα μοναδικό έπαισόδιο του τελευταίου πολέμου... Ο διστακτικός φράιμπεργκ δέν είχε καταλάβει ότι βρισκόταν στην Κρήτη και είχε στρατιώτες του δλους τους κατοίκους του νησιού. Το εύλαδικο προσκύνημα ίσως να έκφραζε και την μεταελεια για το μοιραίο λάθος.

Αθήναι Ι. ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ

Φοιτητικά

Σε δύο τεύχη (334 και 335), ο έκλεκτος συνεργάτης σας κ. Θ. Παπακωνταντίνου ασχολήθηκε με θέματα που άφορουν άμεσα τον φοιτητικό κόσμο, είτε σαν «υπόλογο», είτε σαν «θύμα»... Δέν έχει όμως νομίζω επσημανθή όσο πρέπει ένα ελάττωμα της Παιδείας μας, που γίνεται έμφανερό στο προχωρούμε από την στοιχειώδη στην μέση και στην ανωτάτη εκπαίδευση: Η λαθασμένη κατεύθυνση της διδασκαλίας στην μετάδοση γνώσεων. Η δλη προσπάθεια του διδάσκοντος τείνει στην απομνημόνευση από τον διδασκόμενο όρισμένου αριθμού γνώσεων, χωρίς καμμία ούσια-

στική συμμετοχή της κ ρ ι σ ε ω ς του τελευταίου στην προσπάθεια για την απόκτηση γνώσεων και την βαθύτερη μελέτη αυτών που διδάσκαται... Θα διερωτηθή θέβαια κανείς που όφείλεται αυτή η τάση φυγοπονίας. Βασικά όφείλεται σ' ένα κακό ψυχολογικό κλίμα που έχει δημιουργηθή στον φοιτητικό κόσμο. Από την μία μεριά του παρεβάλλοντα, ποικίλες δυσκολίες στις σπουδές του, σαν αυτές που έπασήμανε ο κ. Θ. Π., πράγμα που προκαλεί κόπωση σωματική και πνευματική, αλλά και ψυχική στον φοιτητή. Από την άλλη πάλι, αν και βλέπει ότι δέν του παρέχονται μεγάλες προοπτικές για το μέλλον, έν τούτοις πιστεύει, και δικαιολογημένα, ότι κάπου θα «εολευτή», χωρίς στα μέσα, που οι περισσότεροι λίγο πολύ διαθέτουν, σε καμμία θέση που τις περισσότερες φορές δέν είναι ανάλογη ούτε με τις ικανότητες, ούτε προσαρμοσμένη στις κλίσεις του. Έτσι δημιουργείται μία στατική, μία τελματώδης κατάσταση με κύριο αίτιο την άνωμαλη λειτουργία του «κοινωνικού ανέλκυστήρος», όπως όρθότατα ετώνισε κάποτε ο άθροργγράφος σας.

Αθήναι Η. ΜΠΑΒΑΒΕΑΣ

Οι Έλληνες της Βιέννης

Πολύ ένδιαφέρον και διαφωτιστικό το άρθρο του Αμερικανού κ. Ρ. Γκράνθαμ (τεύχος 333), εις το όποτον εξιστορείται η κοινωνική και πνευματική ανάπτυξη των Ελλήνων στην Βιέννη μετά το 1453. Στην σελίδα 22 του ανωτέρω τεύχους, και εις το σχέδιο του κ. Μ.χ. Καλλέργη, γωνία κάτω άριστερά, υπάρχει γερμανικά μία επιγραφή «Τάπητες Ανατολής, Ισαακίδης», και λίγο πιο κάτω διακρίνεται ελληνικά το ίδιο όνομα. Λοιπόν, αν σας ένδιαφέρει, μπορώ να σας πληροφορήσω ότι εξακολουθεί να ύφίσταται στην Βιέννη, Φλάιμαρκετ 13, η έμπορική συνεταιριστική οργάνωση «Ισαακίδης». Της επιχερήσεως προΐσταται ο κ. Στέφανος Ισαακίδης, ο οποίος κατάγεται από την Κωνσταντινούπολη. Πρό έτους περίπου ήρθε στη Σόφια για έμπορικους λόγους και όταν έμαθε ότι λειτουργεί ξανά η ελληνική έκκλησία, έσπευσε να έρθη

αυτή
είναι
ή χαρακτηριστική
συσκευασία
κάθε
κολώνιας
ή λοσιόν
ΜΠΑΚΑΚΟΥ

Η εξαιρετική σειρά από ευγενικές Λοσιόν Μπακάκου και οι περίφημες κολώνιες Μπακάκου, είναι το πιο γοητευτικό συμπλήρωμα της καθημερινής σας τουαλέτας.

Διαλέξτε μέσα από την μεγάλη ποικιλία τους το «προσωπικό» σας άρωμα, χαρήτε τις, προσφέρετε τις για δώρα.

Υπάρχουν σε πολλά μεγέθη και τιμές, όπως επίσης πολούνται και χύμα.

30 διαφορετικά είδη λοσιόν
10 διαφορετικά είδη κολώνιες
4 άνδρικές κολώνιες, άρρενωπές, διακριτικές (MASCULINE, LAVANDE, BLACK-TIE, ATHENIA).

ΤΜΗΜΑ ΚΑΛΥΝΤΙΚΩΝ
ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΥ
Π. ΜΠΑΚΑΚΟΥ
ΟΜΟΝΟΙΑ • ΤΗΛ. 532.631 - 5

«Ο,ΤΙ ΒΡΙΣΚΕΤΕ
ΠΑΝΤΟΥ ΚΙ' Ο,ΤΙ
ΠΟΥΘΕΝ ΑΛΛΟΥ»

**TZIN
QUEEN
ELIZABETH**

**Απαραίτητο
για τα κοκταίντς**

ΔΙΑΡΚΗΣ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ:
ΡΑΛΛΟΥ ΦΡΑΓΓΟΥΛΗ
Πλατεία Κολιάτσου 2 - Τηλ. 882.974

TAXYΔΡΟΜΕΙΟ

για να προσκυνήση εις τὸν ἱερὸ ναὸ
τοῦ Ἁγ. Γεωργίου. Ἀργότερα, με ἐ-
πιστολὴν του, μοῦ ἐγνώρισε τὴν ἐπι-
θυμία του ὅπως δωρήσῃ ἕνα τάπητα
γιὰ νὰ συμβάλῃ εἰς τὸν στολισμὸν τῆς
ἐκκλησίας μας.

Ἀρχιμανδρίτης
Σόφια ΤΙΜΟΘ. ΜΟΣΧΟΠΟΤΛΟΣ

**Εἰσαγγελεῖς
καὶ κατηγορούμενοι**

Νὰ ἐπὶ τέλους καὶ μιὰ φορὰ πού ἀ-
ναναρώριζται ὅτι δὲν φαίνεται γιὰ ὅλα
οἱ φοιτηταί. Μέχρι τώρα, ὅλοι ὅσοι ἀ-
σχολήθηκαν με τὰ θέματα τῆς ἀνωτά-
της ἐκπαιδεύσεως εἶχαν πάντοτε εἰσαγ-
γελικὴ διάθεσι ἀπέναντι τὰ παιδιὰ.
Φωτεινὴ καὶ χαρμόσυνη ἐξαιρέσι τὸ
ἄρθρο τοῦ κ. Θ. Παπακωνσταντίνου,
στὸ τεύχος 334. Χρειάζεται πότε -
πότε καὶ λίγη δικαιοσύνη, γιατί μόνο
μυδρους καὶ κατακραυγὴ γνωρίζουν οἱ
φοιτηταί. Εἶναι πάντοτε κατηγοροῦ-
μενοι καὶ καταδικαστέοι γιὰ ὅλα.

Ἀθήναι ΕΛ. ΓΡ.

Ἐπέτειοι

Σὰς θυμίζω, ἂν καὶ θὰ τὸ ἔχετε
σημειώσει, ὅτι τὸν Μάιο θὰ γίνῃ ὁ
ἐορτασμὸς γιὰ τὴν ὀδοποιήσασιν ἀπὸ
τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Θεσσα-
λίας ἀπὸ τὸν τουρκικὸ ζυγὸ. Οἱ ἐ-
στῆς δὲ γίνονται σ' ὅλες τῆς Θεσσαλικῆς
πόλεις, στὴ Θεσσαλονικὴ καὶ τὴν Ἀ-
πόνη. Θὰ ἐκδοθῇ ἀναμνηστικὰ γραμ-
ματόσημα, ἡ ΔΕΗ θὰ φωταγωγήσῃ τῆς
πόλεις καὶ θὰ δοθῇ τὸνος λαμπρότη-
τος σὲ ὅλη τὴν περιοχὴν.

Ἀθήναι ΘΕΣΣΑΛΟΣ

Ἡ «Κλεοπάτρα»

Λαμπρές οἱ φωτογραφίες ἀπὸ τὴν
ταινία «Κλεοπάτρα» καὶ ἐξαίσιος ἡ
ιδέα σας νὰ δημοσιεύσετε ἕνα τόσο
πλήρες καὶ κατατοπιστικὸ ἄρθρο. Ἀ-
πὸ μιὰ διώσι τόσο ἀκριβὴ ταινία θὰ
περίμενε κανεὶς περισσότερὸ αὐθεντι-
κὴ ἀτμόσφαιρα, μιὰ πιστότερη ἀναπα-
ράστασι τῆς ἐποχῆς. Παρατηρῶ δ-
ράστασι τῆς ἐποχῆς. Παρατηρῶ δ-
μως ὅτι σὲ πολλὰς φωτογραφίες ἔχει
ἐνισχυθῇ τὸ κλίμα καὶ τὸ χρῶμα τῆς
ἐποχῆς πρὸς χάριν τῆς ἐντυπώσεως.
Παράδειγμα, ἡ φωτογραφία στὴν «Βί-
βλιοθηκὴ τῶν ἀνακτόρων τῆς Ἀλεξαν-
δρείας» (σελ. 38) ταιριάζει περισ-
σότερο γιὰ μουσεῖο μοντέρνας τέχνης,
παρὰ γιὰ αἰγυπτιακὸ κτίριο. Σὲ τέ-
τοιο υπερμοντέρνο ἀρχιτεκτονικὸ ντε-
κόρ ἔχει γυρισθῇ ὅλη ἡ ταινία; Εἶναι
μιὰ ἀπὸ τῆς συνβιβισμένης ὑπερπαρ-
αγωγῆς πού ἐπιδεικνύουν τὴν ροὴ τῶν
ἐκατομμυρίων;

Α. Κ. ΓΙΑΝ.

Ἡ ἱστορικὴ ἀνακρίβεια εἶναι,
καθὼς φαίνεται, ἡθελημένη. Οἱ
ταινίες αὐτοῦ τοῦ τύπου δὲν εἶναι
ἀρχαιολογικὲς ἐργασίες, ἀλλὰ φι-
λοδοξοῦν νὰ ἀνα-
παραστήσουν μιὰ
ἐποχὴ. Ζωντανεύει
μόνο ὁ θρόνος,
γιὰ νὰ ἀρέσῃ
στὸν σύγχρονο θε-
ατῇ, ὅχι στὸν ἱ-
στορικόν.

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

Ἡ ΜΑΡΩ ΚΟΝΤΟΥ εἶναι
οπάνιος συνδυασμὸς ὁμορφιάς,
κομψότητος καὶ ταλέντου. Κι-
νηματογραφικὰ τὴν δανιάσα-
με τελευταία στὴν ἀπόδοσιν
τῆς ὡς Ἰωάννης στὴν ταινία
«Ἀντιγόνη». Ὅσο γιὰ τὸ θέ-
ατρο, σημειώνει ἐξαιρετικὴ
ἐπιτυχία στὸν «Ἀνδρῶτα»,
πὺν ἀνέδωκε ὁ Δημήτρης
Χόρν, σὸν θίασο τοῦ ὁποῦ
ἀνήκει. (Φωτογραφία ἐξω-
φύλλου «Εὐνοίας»).

*Ἀνοιξιὰτικὴ
μὸδα*

DELTA

● ΜΠΛΟΥΖΕΣ
● ΠΟΥΛΟΒΕΡ
● ΠΑΝΤΑΛΟΝΙΑ

Σὲ Ἰταλικὴ Κούπ

ΕΙΔΙΚΟΤΗΣ
ΔΕΛΤΑ
ΦΩΚΙΩΝΟΣ 13

ΓΙΑ ΤΙΣ ΝΕΑΡΕΣ ΜΗΤΕΡΕΣ

Ἐκυκλοφόρησε με πολλὰς πολὺχρω-
μες εἰκόνας τὸ καινούργιο βιβλίο
τῆς Ἀντιγόνης Μεταξά: «Καλῶς
ἦρθες μωρό μου». Αὐτὴ τὴ φορὰ
δὲν ἀπευθύνεται στὰ παιδιὰ, ἀλλὰ
στὶς νεαρὰς μητέρες, γιὰ τὰ νεο-
γέννητα παιδιὰ τους. Στὸ «Καλῶς
ἦρθες μωρό μου» ἡ μητέρα σημει-
ώνει σὲ εἰδικὰς σελίδες ὅλα τὰ πε-
ριστατικά ἀπὸ τὴν ζωὴ τοῦ μωροῦ
τῆς καὶ μαθαίνει τὰ πρῶτα ποιή-
ματα, τραγούδια, παιχνίδια καὶ τα-
χτορίσματα, πού θὰ τοῦ πῇ. Πα-
λεῖται σὲ ὅλα τὰ βιβλιοπωλεῖα.

ΒΑΣΩ ΓΑΛΛΙΔΑΚΗ
Αἰσθητικὸς, ἀρτι ἀφιχθεῖσα ἐκ
Παριῶν.

Ριζικὴ ὁπορτίχως — Ἀκμές
Πανάδες — Ρυτίδες.
Παχυσαρκία, περιποίησης
προσώπου καὶ σώματος.
Εἰδικότης στὸ Μακιγιάζ.
ΚΟΜΜΩΤΗΡΙΟΝ ΕΜΙΑ
ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 17 - ΤΗΛ. 611-285

ΠΑΧΥΣΑΡΚΙΑ - ΚΥΤΤΑΡΙΤΙΣ - ΟΜΟΡΦΙΑ

Εἶναι ἀνοιξή! Ἀλλὰ χοντρή, με κυττα-
ριτίδα; ΟΧΙ! Ἀποκτᾷ τὴν ποθητὴν σι-
λουέττα μόνο με ἸΟΝΙ ΣΜΟ δζονας,
ἀντιόξυνη, σιγούρα, χωρίς δίαιτα. Ο-
ΛΕΞ οἱ ἄλλες μέθοδοι ἐμείναν χωρίς
ἀποτέλεσμα. Σὲ κάθε θεραπείᾳ χάνετε
½ κιλό. Θεραπείες στήθους, πλαστι-
σματος προσώπου, διπλο σάγονι, ἀκμή,
φακίδες. Ἀποτρίχως ριζικὴ. Αἰσθητι-
κὴ - Φυσιοθεραπεία ΜΕΓΑΛΟΦΩΝ. Ἀ
καθημέρι 19, τηλ. 612. 728.

*Ἀνοιξιάτικὴ
μὸδα*

ΝΤΙΝΟΣ ΤΟΥΛΟΥΠΑΣ
ΕΡΜΟΥ 28
ΤΗΛ. 37.490

*Για τὴν
Ἀνοιξιὰτικὴν
μὸδα*

ΠΙΚΑΝΤ
Α. ΧΑΤΖΗΣ
ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑΣ 12
ΤΗΛ. 33-784

*Ἀνοιξιὰτικὴ
μὸδα*

Ἐλκα
ΦΩΚΙΩΝΟΣ
& ΠΕΡΙΚΛΕΟΥΣ

Ultrapas

ΔΙ' ΕΠΕΝΔΥΣΕΙΣ ΕΠΙΠΛΩΝ & ΤΟΙΧΩΝ

Κ. ΦΛΩΡΟΣ Ο.Ε.
ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ 9 - ΤΗΛ. 32-938

Galerie

Sambo
ΦΟΥΣΤΕΣ
ΠΑΙΣΣΕ
Γερμανίας
Δρχ. 190

ΦΟΡΕΜΑΤΑ
ΠΑΙΣΣΕ
ΤΕΛΕΙΩΜΕΝΑ σὲ
σῶμα σας
Δρχ. 340

• Δὲν τσαλακώνουν
• Δὲν ξεπλισόφρουν
ΑΠΟΛΕΠΤΙΚΗ ΠΛΗΝΕΣ
ΦΛΕΣ - ΦΟΡΜ
ΚΟΝΤΩΣΗ
ΑΘΗΝΑ: ΕΡΜΟΥ 39 - ΘΕΣ/ΜΙΚΗ: ΤΕΙΜΙΣΚΗ 22

ΓΙΑ ΤΗΝ ΜΠΟΥΓΑΔΑ

Bella

ΠΛΕΝΕΙ
ΜΟΝΗ ΤΗΣ

ΧΩΡΙΣ ΧΛΩΡΙΟΝ

ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΑ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΑ
ΜΟΝΕΡΑ

*Ἀνοιξιὰτικὴ
μὸδα*

**Λεβεντιάκης
Τσαγκίδης**
ΤΗΛ. 20861
ΕΡΜΟΥ 56

*Ἀνοιξιὰτικὴ
μὸδα*

Ροζαρί
ΚΑΛΑΜΙΣΤΟΥ 15

*Παιδικὰ
Υποκόμω*

Bon Ton
ΣΤΑΔΙΟΥ 4

τὸ Καρόκτημα ΟΘΩΝ

ΜΕΝΤΗΣ

ΜΕΤΕΦΕΡΩ ΠΡΟΣΟΡΙΝΟΣ
ΕΝΑΝΤΙ: ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑΣ 22-
ΡΟΜΒΗΣ 13 (ΕΝΤΟΣ ΣΤΟΑΣ)

*Ἀνοιξιὰτικὴ
μὸδα*

Fantasia
ΕΡΜΟΥ 6

*Ἀνοιξιὰτικὴ
μὸδα*

ACRILAN
τοῦ Ἐργοστασίου
ΚΑΣΤΟΥΦΑΝΤΗΡΙΑ ἈΘΗΝΑ, Α.Ε.

Πλῆρες
καὶ
ACRILAN

Πωλεῖται λιανικὰ ἀπὸ
τὰ κατὰ καταστήματα
πρὸς Δρχ. 250.
Διατίθεται χονδρικὰ ὑπὸ
τὴν ΕΒΥ, Α.Ε. ΕΜΠΟΡΕΙΟ
ΜΗΧΑΝΙΑ ΥΦΑΣΜΑΤΩΝ,
Π. Νηροπόλεως, 44-τηλ. 34-04
34-019 καὶ ΑΡΦ. ΜΑΔΟΥΡΟΥ-ΠΑΥΤΕ-
ΝΟΣ 3 - ΤΗΛ. 23467-32404 - ΑΘΗΝΑΙ

BAMBOO - ΕΠΙΠΛΑ - BAMBOO - ΕΠΙΠΛΑ

ΑΙΓΙΝΙΑΙ
Σερτάκη
ΕΜ. ΜΠΕΝΑΚΗ 9
613-824

Μετά τὸ ξύπνημα...

ΛΟΞΙΟΝ
ΑΚΙΤ
Δροσίζει - Φρεσκαίνει

ΕΡΤΟΧΕΙΡΟ

*Ἀνοιξιὰτικὴ
μὸδα*

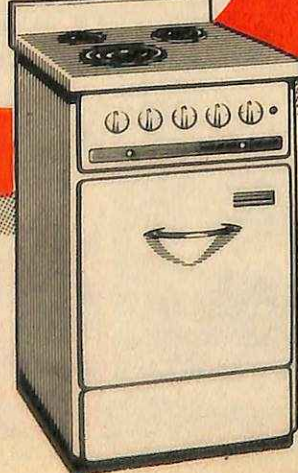
Ἡ ΜΟΔΑ
ΣΤΑ
ΠΛΕΚΤΑ
ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑΣ 31

Η ΕΚΤΡΙΚΗ ΚΟΥζίνα - ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ

"Όπως ὅλοι
ἔτσι κι ἐσεῖς

**ΚΟΥΖΙΝΑ
ΙΣΟΛΑ**

Εἶναι ἡ ΠΙΟ
ΦΡΟΝΤΙΣΜΕΝΗ

Εἶσθε οἱ γονεῖς!.. Καὶ εἶναι τὰ παιδιὰ σας!..

"Γνώμη"

Αὐτὴ
ἢ στιγμὴ
εὐτυχίας
ἀνήκει
σὲ σὰς

Σὲ μᾶς ἀνήκει ἡ ὑποχρέωσις νὰ τοὺς
ἐξασφαλίσωμε τὴν πιὸ ὑγιεινὴ διατροφή
μὲ ἐγγυημένης εὐδύνῃς ΦΡΕΣΚΑ προϊόντα.

60 χιλιάδες παιδιὰ τὴν ὥρα τρέφονται

ΑΝΘΟΣ ΟΡΥΖΗΣ ΓΙΩΤΗ
ΑΝΘΟΣ ΑΡΑΒΟΣΙΤΟΥ ΓΙΩΤΗ

Κατανάλωσις πού ἐξασφαλίζει
100% τὴν φρεσκότητα τῶν
παιδικῶν τροφῶν Γιώτη.

ΕΓΓΥΗΣΙΣ ΥΓΕΙΑΣ ΤΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ

ΓΙΩΤΗ

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΠΑΙΔΙΚΩΝ ΤΡΟΦΩΝ Ι. ΓΙΩΤΗΣ Ο.Ε.
ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΓΡΑΦΕΙΑ & ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ: ΑΘΗΝΩΝ & ΚΗΦΙΣΟΥ

ΕΚΘΕΣΕΙΣ

«ΑΘΗΝΑΪΚΟ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΟ ΙΝ-
ΣΤΙΤΟΥΤΟ». (Στρατιωτικοῦ Συνδέ-
σμου 29). Ἀναδρομικὴ ἔκθεσις Γ. Γου-
ναρόπουλου.

Τὸ «Ἀθηναϊκὸ Τεχνολογικὸ Ἰνστιτού-
το», συνεχίζοντας τὸ πρόγραμμα τῶν
καλλιτεχνικῶν του ἐκδηλώσεων, παρου-
σίασε τελευταίᾳ μιὰ ἀπὸ τὶς πιὸ δυνα-
μικὰς εἰκαστικὰς φαινομενολογίας τῆς ἑλλη-
νικῆς ζωγραφικῆς. Τὸν Γ. Γουναρόπου-
λο, γιὰ τὸν ὁποῖο ὠμίλησε στὰ ἐγκαί-
νια, μᾶς ἀνέλυσε σὰν ζωγράφου καὶ μᾶς
ἐγνώρισε σὰν ἀνθρώπου, ὁ Ι. Μ. Παναγι-
ωτόπουλος. Ἡ λιγοστὴ σειρά ἀπὸ τὰ
ἔργα του, πού ἐκθέτει τὸ «Τεχνολογικὸ
Ἰνστιτούτο», δὲν εἶναι δυνατόν θάβει
νὰ ἀποκλινῇ τὴν προσωπικότητα ἐνὸς
καλλιτέχνη, πού ἡ προσφορά του στὴν
ἐλληνικὴ ζωγραφικὴ ὑπῆρξε πλούσια καὶ
ποικίλη. Ἀλλὰ ἡ ἐργασία τοῦ Γουναρό-
πουλου εἶναι γνωστὴ στὸ φιλότεχνο κοί-
νο, πού μὲ ἀληθινὸ ἐνδιαφέρον κι ἀγά-
πη παρακολουθοῦσε πάντα τὶς καλλιτε-
χνικὰς ἀναζητήσεις του μέσα στὴν κίνη-
σιν τῆς σύγχρονης τέχνης.

Τὸ ἔργο τοῦ Γουναρόπουλου, ἓνα ἔρ-
γο 40 περίπου ἐτῶν, μὲ γνήσια αισθη-
τικὴ συνείδηση, μπορούμε νὰ ποῦμε τώ-
ρα ὅτι ἔχει ολοκληρωθῇ, χωρὶς ὥστόσο
νὰ ἔχη πάψει διαρκῶς νὰ ἀνανεώνεται,
νὰ προβληματίζεται καὶ νὰ ἀναζητῇ.

Ἀνεπηρέαστος ἀπὸ σχολές, ἀπὸ μό-
δες καὶ ἀπὸ ἐφήμερους νεωτερισμοὺς ὁ
καλλιτέχνης ἀναζητῇ τὸν δρόμο του
μέσα ἀπὸ τὸν ἴδιον τὸν ἐαυτό του. Καὶ
ὁ δρόμος αὐτὸς ἐσήμαινε γιὰ τὸν Γου-
ναρόπουλο, ἀπ' ἐνὸς μὲν τὴν αἰχμαλωσία
τοῦ δράματος του, ἀπ' ἑτέρου δὲ τὴν
ἐκφραση καὶ τὴν τοποθέτησιν του στὴν
δική του ὀνειρώδη μυθικὴ - λυρική ἀ-
τμόσφαιρα «τοῦ καινούργιου κοσμικοῦ χώ-
ρου του», ὅπως τὸν ὀνομάζει χαρακτηρισ-
τικὰ ὁ ἴδιος. Πανύψηλα γυμνά δένδρα,
γυναικίσις φιγούρες μὲ ὀρθάνοιχτα ὀνει-
ροπόλα μάτια καὶ μακριὰ ξέπλεκα μαλ-
λιά, πουλιά, ψάρια καὶ λουλουδιὰ, αἰω-
ροῦνται, πάλλονται καὶ κινεῖνται, ἀλλη-
λουσύνονται καὶ συνυπάρχουν χωρὶς νὰ
ἐξηγητοῦν ἓνα ὅρισμένο ζωγραφικὸ
θέμα, ἀλλὰ ἀποτελοῦν μᾶλλον σύμβολα
πού χρησιμοποιοῦνται ἀπὸ τὸν Γουναρό-
πουλο γιὰ τὴν ἐπίλυση τῶν καλλιτεχνι-
κῶν προβληματισμῶν του. Γιατί, ὅπως ἀ-
νέφερε χαρακτηριστικὰ ὁ Ι. Μ. Πανα-
γιωτόπουλος, τὸ θέμα στὴν ζωγραφικὴ
τοῦ Γουναρόπουλου εἶναι μιὰ πρόφασις
γιὰ νὰ ἀναπτύξῃ τὴν ἰκανότητά του: Τὸ
φῶς, πού χύνεται διάχυτο ἀπὸ μιὰ φω-
τεινὴ ἐστία, τὸ σχέδιο, μὲ τὴν ἐλευθε-
ρία καὶ τὴν πλαστικότητα τῆς γραμμῆς
του, καὶ, ἀκόμη, τὰ χρώματα, πού ξε-
κινοῦν ἀπὸ θαθεῖς τόνους γιὰ νὰ ἀπλω-
θοῦν σ' ὅλη τὴν γκάμα τῶν ἀποχρώσε-
ων τους. Ζωγράφου κατ' ἐξοχὴν «γυναι-
κόλογος» ὀνόμασε ὁ κ. Παναγιωτόπου-
λος τὸν καλλιτέχνη. Καὶ ἡ γυναίκα -
μοῦσα τοῦ Γουναρόπουλου, εἶναι ἕνας
ιδανικὸς συνδυασμὸς ὀλικῆς παρουσίας
μὲ ἀέρινη μορφή, πού τὴν θρῖσκουμε νὰ
κυριαρχῇ σχεδὸν σὲ ὅλους τοὺς πίνακές
του, ἀνανεωμένη ἀπὸ τὴν ἀσημαντὴ λε-
πτομέρεια ἐνὸς λουλουδιοῦ ἢ ἐνὸς καλ-
ιῆ.

«ΓΚΑΛΕΡΙ ΖΥΓΟΣ». (Βουκουρεστίου
11). Ἐκθεσις ζωγραφικῆς, Ζένικας Πε-
τρούτση.

Στὸν «Ζυγὸ» ἐκθέτει, γιὰ πρώτη φο-
ρὰ σὲ ἀτομικὴ τῆς ἐκθέσεως, ἡ Ζ. Πετρού-
τση. Πολύπλευρη στὶς καλλιτεχνικὰς ἀ-
ναζητήσεις της, ἡ Πετρούτση, ζήτησε ἐκ-
φραστικὰ διέξοδο στὴν ζωγραφικὴ, ὅ-
στερα ἀπὸ κάποιο ἀτύχημα πού δὲν τῆς
ἐπέτρεψε νὰ συνεχίσῃ τὴν μουσικὴ τῆς
σταδιοδρομία. Ἀπόφοιτος τοῦ Ὁδείου
Ἀθηνῶν, μὲ δίπλωμα πιάνου, ἀπὸ τὸ
1953 ἀφιερώνεται ὀλοκληρωτικὰ στὴν
ζωγραφικὴ καὶ διδάσκει τὰ μουσικὰ
τῆς τέχνης ἀπὸ τὸν Κοσμάδοπουλο καὶ
τὸν Παπαδημητρίου γιὰ νὰ συμπληρώσῃ
κατόπιν τὶς σπουδὲς της κοντὰ στὸν Ο.
Κανέλλη. Σ' ἐκθέσεις ἐμφανίζεται τὸ
1960, στὴν πανελλήνιον, καὶ τὸ 1961
στὴν ἔκθεσι τοῦ ἑλληνοαμερικανικοῦ
συνδέσμου γυναικῶν.

Μοντέρνα, μὲ ἀφαιρετικὰς τάσεις, ἡ
Πετρούτση θρῖσκεται ἀκόμη σὲ ἓνα στά-
διο αὐτοαναγνωρίσεως, ὅπου μὲ τίμια
ἐκφραστικὰ μέσα, ἐλευθερία σὲ σχέδιο
καὶ πλαστικότητα στὴν γραμμὴ της,
προσπαθεῖ νὰ ἐρῇ τὸν ἐαυτό της καὶ νὰ
καθορίσῃ τὴν προσωπικότητά της.

Olympic

ὁ γιατρός
προσάζει:

Γιὰ τὴν κανονικὴ ἀνάπτυξιν τοῦ
παιδιοῦ χρειάζονται θιταμίνες
Α, C, D, Ριμποφλαβίνη, Θειαμίνη,
Φωσφόρος, Κάλσιουμ καὶ μεταλ-
λικά συστατικά. Εἶναι ἀπαραίτητα!

Ἐνα χρυσὸ κουτί γάλα
ΣΙΣΣΥ EXTRA, δὲν εἶναι
μόνον κουτί+γάλα+ζά-
χαρι.

Τὸ ΣΙΣΣΥ EXTRA εἶναι
ἐμπλουτισμένο μὲ ὅλες
τὶς θιταμίνες καὶ τὰ
συστατικά πού ὀρίζει
ἡ σύγχρονη ἐπιστήμη.

Τὸ ΣΙΣΣΥ EXTRA εἶναι
γάλα θιταμινοῦχο.

Τὸ ΣΙΣΣΥ ΕΒΑΠΟΡΕ, προτὸν
τῶν ἰδίων ἐργαστασίων, εἶ-
ναι πλούσιο σὲ θιταμίνες
καὶ ἐγγυημένο ἀπὸ κάθε
πλευρά. Ἐνδείκνυται γιὰ κά-
θε ἡλικία καὶ χρῆσι.

ΣΙΣΣΥ EXTRA

Τὰ Ὀλλανδικὰ ἐργαστασία ΣΙΣΣΥ προηγοῦνται πάντοτε σὲ ἐπιστημονικὰς βελτιώσεις καὶ τελειοποιήσεις.

SIEMENS

Διαλέξτε
ἓνα μαγειρεῖο Σήμενς
στὰ μέτρα
τῆς κουζίνας σας

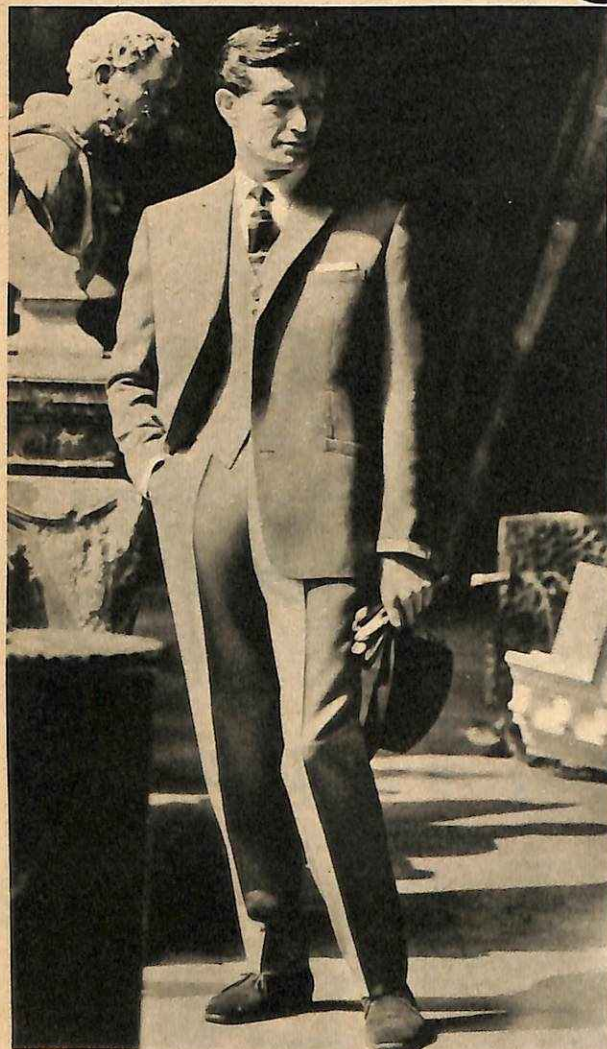
ΜΕΓΑΛΗ ΠΟΙΚΙΛΙΑ ΤΥΠΩΝ

ΦΩΤΕΙΝΟ ΚΑΝΤΡΑΝ
ΜΕΓΑΛΟΣ ΦΟΥΡΝΟΣ
ΠΟΡΤΑ ΔΙΑΦΑΝΗΣ
ΑΥΤΟΜΑΤΗ ΠΛΑΚΑ PROTODYN

Εὐκολίες
πληρωμῆς

ΣΗΜΕΝΣ ΕΛΛΑΣ ΗΛΕΚΤΡΟΤΕΧΝΙΚΗ Α.Ε.

'TERYLENE'Polyester Fibre

ΠΑΝΤΑ ΤΟΥ ΚΟΥΤΙΟΥ
ΜΕ ΚΟΣΤΟΥΜΙ ΑΠΟ ΥΦΑΣΜΑ
'TERYLENE'

ΑΝΔΡΙΚΑ ΥΦΑΣΜΑΤΑ

55 ο/ο 'TERYLENE' - 45 ο/ο εκλεκτό μαλλί.

- Δεν τσαλακώνουν
- Δεν ξεχειλώνουν
- Διατηρούν πάντα τη φρεσκάδα τους και τη γραμμή τους

Μεγάλη ποικιλία χρωματισμών και σχεδίων

Βεβαιωθείτε
από την ούγια
ότι είναι
'TERYLENE'

'TERYLENE' είναι σήμα κατατεθέν του νήματος
εκ πολυεστέριων της

IMPERIAL CHEMICAL INDUSTRIES LTD., ENGLAND
ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ:
ΔΙΟΝ. Π. ΓΥΦΤΟΠΟΥΛΟΣ ΛΕΩΚΑΡΟΥΣ 11 - ΤΗΛ. 24542 — 21725

Τονίζει τον τύπο σας!

ΚΡΑΓΙΟΝ
Gladys Morgan

Η μεγαλύτερη φίρμα Καλλυντικών του
ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ - ΛΟΓΚ ΜΠΗΤΣ
ΚΡΑΓΙΟΝ "ΓΚΛΑΝΤΥΣ ΜΟΡΓΚΑΝ", - ΜΕ ΦΥΤΙΚΑ ΧΡΩΜΑΤΑ
ΕΓΚΕΚΡΙΜΕΝΑ ΑΠΟ ΤΟ ΑΝΩΤΑΤΟΝ ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

SunbeamMultivolt
Shavemaster **555**

Πολύτιμη σαν διαμάντι

ΕΙΝΑΙ ΕΝΑ ΠΡΟΝΟΜΙΟΝ ΝΑ ΑΠΟΚΤΗΣΕΤΕ ΜΙΑ ΜΗΧΑΝΗ **SUNBEAM-555-MULTIVOLT****Νέο****ΜΟΝΤΕΛΛΟ**

- Τρεις λεπίδες που άκονίζονται αυτόματα
- Πλέγμα 1230 όπων από εκλεκτό χάλυβα
- Ίσχυρός Κινητήρ
- Ειδικόν σύστημα διά την κοπήν των φαβοριτών και των μακρών τριχών
- Έργάζεται με οιαδήποτε τάσιν ρεύματος
- Μοντέρνα γραμμή

Πωλείται εις όλα τα καλά Καταστήματα

Αποκλειστικοί Εισαγωγείς
Παρακαταθήκη
Συνεργείον Έπισκευών

ΑΝ. ΕΤ. ΑΝΤΙΠΕΙΘΩΝ & ΕΜΠΟΡΙΟΥ
"Δ. Κ. ΓΑΛΙΑΤΣΑΤΟΣ,"
ΑΘΗΝΑΙ: ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝ 9 - ΤΗΛ. 20.689 - 28.173

Για τα πάρτυ
και έορταστικές
δυσκεντρώσεις

**Ούϊσκυ
ΝΤΙΕΟΝ
WHISKY**

ΔΙΑΡΚΗΣ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ:
ΡΑΛΛΟΥ ΦΡΑΓΓΟΥΛΗ
Πλατεία Κολιάτσου 2 - Τηλ. 882.974

Princessa
9 ΠΟΛΩΝ

Confessa
7 ΠΟΛΩΝ

ΣΕ ΠΕΝΤΕ
ΧΡΩΜΑΤΙΣΜΟΥΣ

2 ΨΥΓΕΙΑ ΚΟΜΨΑ ΚΑΙ ΓΕΡΑ

ΠΙΤΣΟΣ

= ΚΟΣΜΟΣ

Οφθαλμογίστε!

ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΟΠΤΙΚΑ

ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ - ΟΠΤΙΚΑ
Τα καλύτερα ευρωπαϊκά κρύσταλλα,
οι πιο μοντέρνοι σκελετοί.

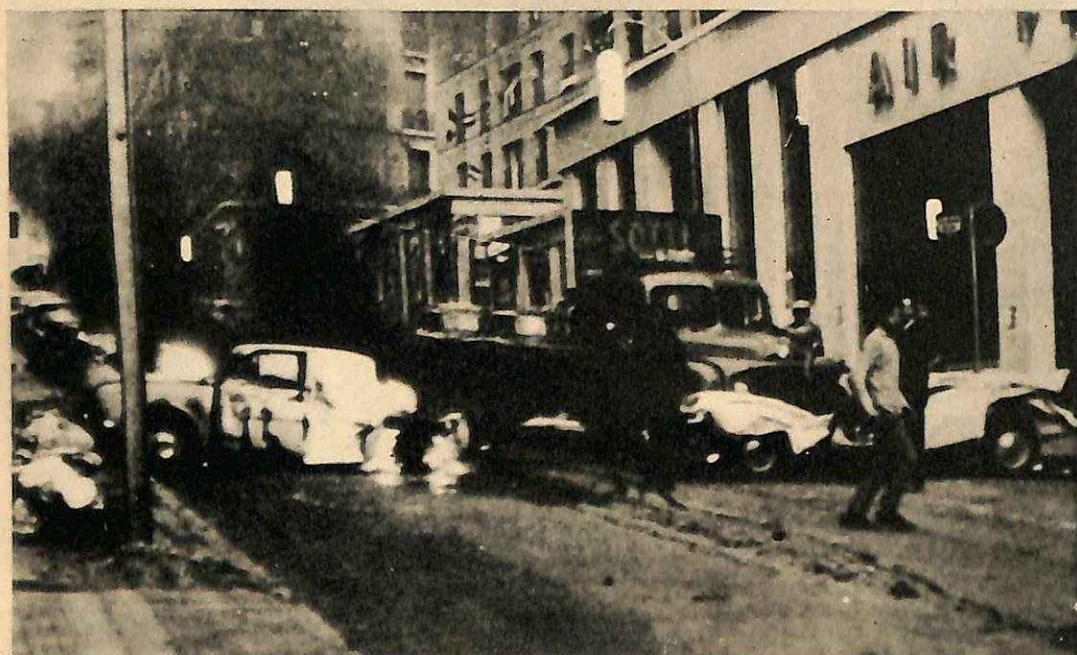
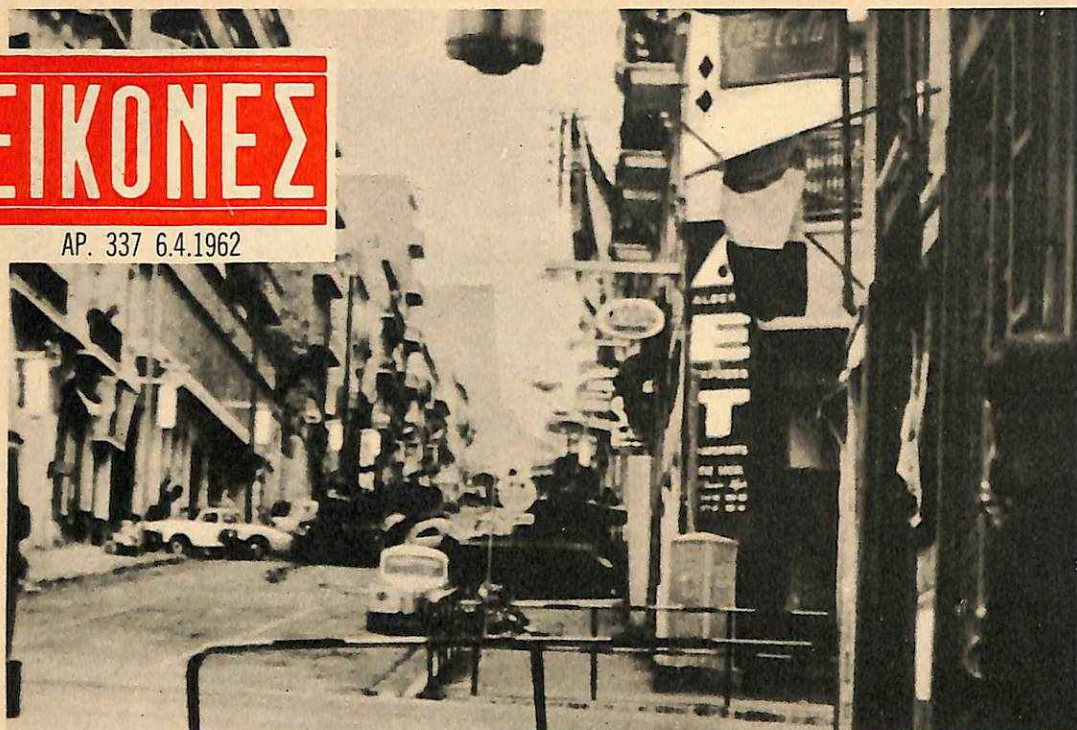

ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ - ΑΙΣΘΗΤΙΚΗ
Πολύτιμες συμβουλές για την υγεία
του δέρματος, την ομορφιά και το
μακιγιάζ.

Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ — Πατησίων - Βενιζέλου ΧΑΥΤΕΙΑ
Ι. Π. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ — Κανάρη 23 - ΚΟΛΩΝΑΚΙ
ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ — Πατησίων 171 - ΠΛ. ΑΓΑΜΩΝ

Η πείρα 3 γενεών στην υπηρεσία της σημερινής γενεάς

ΑΡ. 337 6.4.1962

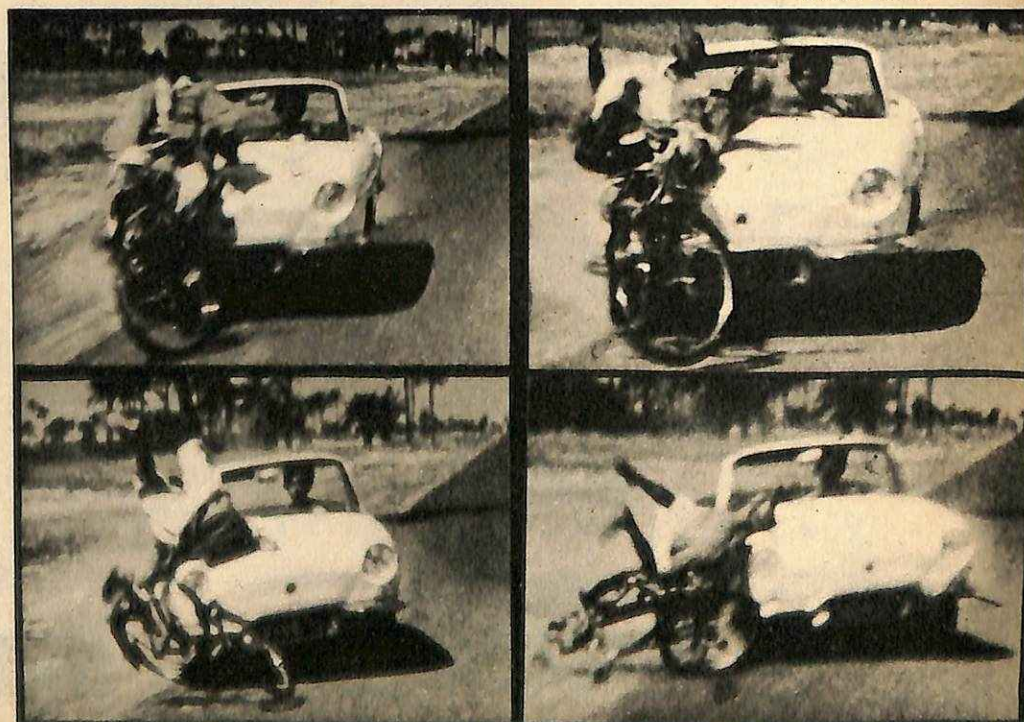
(Associated Press Photo)

Αλγερινά

Ένα άρμα μάχης του γαλλικού στρατού (άνω) συντρίβει με το τεράστιο βάρος του το οδόφραγμα από ιδιωτικά αυτοκίνητα, που έστησαν οι επαναστάτες του Ο.Α.Σ., για να αποκλείσουν κεντρικό δρόμο του Οράν. Μετά τη διέλευση του άρματος απέμειναν μόνο φλόγες και συντρίμια. Μιά αλυσίδα (άνω δεξιά) σχημάτισαν οι Ευρωπαίοι άποικοι, για να ανεφοδιάσουν με τρόφιμα την αποκλεισμένη από το στρατό συνοικία Μπάμπ Ελ Ουέντ, του Άλγεριού, στην οποία εξελίχθηκαν τα πιο σοβαρά φονικά επεισόδια.

Πραγματικότητας

Έναν μοτοσυκλετιστή επρόκειτο να προσπεράσει, σύμφωνα με το σενάριο, η Νανέτ Σεγκόρ, ανηψιά του προέδρου της Σενεγάλης και πρωταγωνίστρια της ταινίας «Ελευθερία, έτος πρώτο». Και ο φακός παρακολούθησε, με αποτέλεσμα να απθανάτισε μερικές συναρπαστικές φάσεις, εκτός σεναρίου. Ο σκηνοθέτης Υβ Τσιάμπι τις δρῆκε θαυμάσιες και πήρε την απόφαση να τις ενσωματώσει τώρα στην ταινία του.

Μεγαλύτερο δεν υπάρχει

Μιά μακρά θεωρία από άχθοφόρους μετέφερε το μεγαλύτερο χαλί του κόσμου στην έριτική θέση του, στον καθεδρικό ναό του Κόβεντρυ (Άγγλία), που είχε καταστραφή τελείως από τους βομβαρδισμούς και ανοικοδομήθηκε τώρα εξ ολοκλήρου. Το σχέδιο του χαλιού οφείλεται στον διάσημο ζωγράφο Γκράχαμ Σάδερλαντ και παριστάνει τον Χριστό. Η ύφανση έγινε στο Φελλετέν της Κεντρικής Γαλλίας. Το τεράστιο αυτό χαλί (12Χ22 μέτρα), που θα στολίσουν έναν από τους τοίχους του ναού, έστοίχισε 1.220.000 δρχ. ποσόν που κατέβαλε ανώνυμος δωρητής.

(Φωτ. Dalmaz)

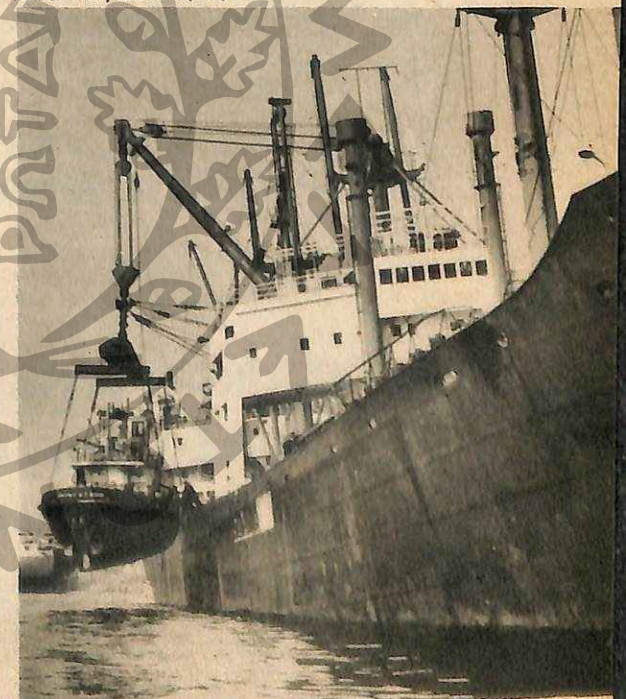
Απίθανος επιβάτης

Ασυνήθιστο στιγμιότυπο. Ένα μικρό πλοίο εκφορτώνεται —φυσικά στη θάλασσα— από ένα μεγάλο. Πρόκειται για το αμερικανικό φορτηγό «Κάντελφελς», που μετέφερε ως τον Πειραιά ένα ρυμουλκό 102 τόννων, που μάς παρεχωρήθη δώσει του Προγράμματος Στρατιωτικής Βοήθειας. (Φωτ. Μεγαλοκονόμου)

«Κλινικόπτερα»

Συχνοί είναι οι θάνατοι, έπειτα από αυτοκινητικό δυστύχημα, επειδή όταν διακομισθεί το θύμα στο πλησιέστερο νοσοκομείο είναι πια πολύ αργά. Μιά λύση δοκιμάζεται τώρα στη Δυτική Γερμανία, με τα «κλινικόπτερα». Πρόκειται, δηλαδή, για ένα κινητό χειρουργείο, που μεταφέρεται στον τόπο του δυστυχήματος από ελικόπτερα του στρατού. Στη φωτογραφία, ένα «κλινικόπτερο» κατευθύνεται σε ένα σημείο 50 χιλιομέτρων από το Άμβουργο, μόλις ελήφθη το σήμα από την αστυνομική περιπολία ότι έγινε δυστύχημα. Κατά τη διάρκεια της δεκάλεπτης πτήσεως, ο αναισθησιολόγος, οι δύο χειρουργοί και η νοσοκόμα έτοιμάζουν όλα όσα απαιτούνται, για να γίνει ταχύτατα η χειρουργική επέμβαση.

ΤΟΚΟΣ 5ο)ο ΑΦΟΡΟΛΟΓΗΤΟΣ-ΜΕΓΑΛΑ ΚΕΡΔΗ ΑΠΟ ΛΑΧΕΙΟΝ

ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΑΙ ΑΠΑΛΛΑΓΑΙ

- Αἱ ὁμολογαί ἐξαιροῦνται τοῦ φόρου κληρονομίας.
- Οἱ τόκοι τοῦ δανείου ἀπαλλάσσονται τοῦ φόρου ἐπὶ κερδῶν ἐκ λαχείων.
- Ἑσοδα ἐκ λαχείων καὶ τόκομεριδίων τοῦ δανείου περιληφθέντα εἰς τὰ ἔσοδα τῆς ἐπιχειρήσεως, ἐκπίπτουν διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ φόρου ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος.
- Ἀπαλλάσσονται ὁμοίως καὶ τῶν τελῶν χαρτοσήμου.

1. Οί τίτλοι τοῦ δανείου: α) Γίνονται δεκτοί πρὸς σύστασιν ἐγγυοδοσιῶν ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου, ΝΠΔΔ, Τραπεζῶν κλπ. διὰ τὴν ὀνομαστικὴν αὐτῶν ἀξίαν. β) Γίνονται δεκτοί ὑπὸ τῶν Τραπεζῶν εἰς ἀντικατάστασιν ἐνεχύρων καὶ εἰς τὴν ὀνομαστικὴν αὐτῶν ἀξίαν.
2. Αἱ Τράπεζαι, ἐπὶ τῇ καταθέσει ὡς ἐνεχύρου 50 ὁμολογιῶν τουλάχιστον, ὑποχρεοῦνται νὰ παρέχουν δάνειον ποσοῦ 60% ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν ἐνεχυριζομένων τίτλων.

ΡΗΤΡΑ ΔΟΛΛΑΡΙΟΥ ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΩΝ ΑΜΕΡΙΚΗΣ
ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΤΩΝ 300 ΔΡΑΧΜΩΝ Ή 10 ΔΟΛΛΑΡΙΩΝ
ΠΟΛΛΑΠΑΛΟΙ ΤΙΤΛΟΙ ΤΩΝ 5, 10, 50 ΚΑΙ 100 ΟΜΟΛΟΓΙΩΝ

ΣΚΟΠΟΣ ΤΟΥ ΔΑΝΕΙΟΥ: Το προϊόν του Δανείου θα διατεθῇ ἐξ ὁλοκλήρου διὰ τὴν χρηματοδότησιν τοῦ προγράμματος Δημοσίων Ἑπενδύσεων διὰ τὴν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν τῆς χώρας.

**ΜΟΝΑΔΙΚΟΣ ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΣ ΑΣΦΑΛΟΥΣ ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΕΩΣ, ΥΨΗΛΗΣ
ΑΠΟΔΟΣΕΩΣ, ΜΕΓΑΛΩΝ ΛΑΧΝΩΝ - ΟΛΑ ΑΦΟΡΟΛΟΓΗΤΑ**

ΕΓΓΡΑΦΑΙ: 9 - 16 ΑΠΡΙΛΙΟΥ ΕΙΣ ΟΛΑΣ ΤΑΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ

Αἱ Θεωρίαι

διὰ τὰς μεθόδους

ἀποβάσεως

των ὁμοιογενῶν

ΑΡΘΡΟ ΤΟΥ Κ. Θ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Από τα εκατομμύρια των διασημών και των ασημών Σοβιετικών πολιτών, που κατά την διάρκεια μιας είκοσαςετίας έστερηθησαν της ζωής των κατόπιν «δικαστικής» αποφάσεως, ούτε το εν χιλιστόν δεν ήταν ένοχοι των ατιμωτικών πράξεων, οι οποίοι τους απεδόθησαν. Όλοι οι άλλοι έστάλησαν εις το εκτελεστικό απόσπασμα δίκως — όπως βεβαιούν οι σημερινοί αυθενταί της Σοβιετικής Ένώσεως. Οι σπουδαιότεροι, εν τούτοις, έξ αυτών, κατά τας δημοσίας δίκως, οι οποίοι διεξήγοντο, «ωμολόγουν» την αυταρκούν ένοχότητά των «πεισθέντες» —κατά τον Κρούτσεν— δι' «όλους ειδικών μεθόδων» ότι ήταν πράκτορες αυτής ης εκείνης της ξένης χώρας.

Ποίαι όμως ήταν αυτά αι «ώλως ειδικαί μέθοδοι», διὰ τῶν ὁποίων ἀ-
θωοί καὶ ὄχι τυχεροὶ ἄνθρωποι «ἐπείνεον» τὰ «βυρολόγησους» πράξεις φαν-
ταστικές, πού ὄχι μόνον ἐπέσυραν τὴν ποιήν τὸν θάνατον, ἀλλὰ καὶ τοὺς
ἀτίμασαν; Ὁ Κροῦστσεφ ἀπέφυγε νὰ τὰς πειορώσῃ ἢ καὶ νὰ τὰς ὑπαι-
νιχῇ ἔστω. Παραμένει ἄλυτον, ἔτσι, ἕνα πρόβλημα, πού ἐπὶ ἐν τέτταρτον
αἰῶνος ἀπασχολεῖ τοὺς εἰδικούς ἐπὶ τοῦ κομμουνισμοῦ, τοὺς ἐγκληματολό-
γους, τοὺς ἱατρούς, τοὺς ψυχολόγους, τοὺς πολιτικούς καὶ τοὺς διπλωμά-
τας. Εἶναι, πράγματι, ἐκπληκτικόν τὸ γεγονός ὅτι ὁσάκις κατηγοροῦμενοι,
ἔφθασαν μέχρι τῆς αἰθούσης ἐνὸς κομμουνιστικοῦ δικαστηρίου (καὶ εἰς τὴν
Σοβιετικὴν Ἑνώσιν καὶ εἰς τὰς δορυφόρους χώρας), πάντοτε ὁμολόγησαν
ὅτι ἐξετέλεσαν τὰς πράξεις πού τοὺς ἀπέδιδε τὸ κατηγορητήριον, χωρὶς
μάλιστα νὰ ἐπικαλεσθῶν ἐλαφυντικά. Διὰ τὴν ἐξήγησιν πού διετυπώθη-
σαν πολλὰ θεωρία, ἐκ τῶν ὁποίων κυριώταται εἶναι αἱ ἑξῆς:

Ἡ «θεωρία τῆς πίστεως», ποὺ προσεβλήθη ἀπὸ τοὺς «Ταίμς» τοῦ Λονδίνου, κατὰ τὴν διάρκεια τῶν μεγάλων δικῶν τῆς Μόσχας (1936 - 1938). Συμφωνῶς πρὸς αὐτὴν εἶναι δυνατόν ν' ἀνταποσφῇ πλήρως ὁμολογία ἐνοχῆς, ὅταν ὁ κατηγορούμενος εἶναι «πιστός», δηλαδὴ ἄνθρωπος μὲ βάθειαν πίστιν καὶ ἀκλόνητους πεποιθήσεις καὶ ὅταν αἱ ἀνακριτικαὶ ἀρχαὶ ἐπιτύχουν νὰ καλλιεργήσουν εἰς τὸν νοῦν του τὸ «κῆσθημα τῆς ἁμαρτίας», δηλαδὴ τὴν πεποίθησιν ὅτι ἐξήρῳσεν ὑψηλὰ συμφέροντα καὶ παρέδωκε ἀνὰ πρῶτος ἀόχαξ. Εἰς τὴν πεποιτίαν τῶν κομμουνιστῶν, οἱ ὁποῖοι εἶναι «πιστοί» χωρὶς νὰ βοησκεῖνται, θὰ ἦτο σχετικῶς εὐχερὲς δι' εἰδικὰ ἡσυχ- μένους ἀνακριτὰς νὰ θέσουν εἰς κίνησιν μίαν τοιαύτην ψυχολογικὴν ἐξεργασίαν.

Παραλλαγήν τῆς θεωρίας αὐτῆς –μὲ θεμελίωσιν ὁμῶς ὀρθολογιστικῇ καὶ ὄχι μυστικιστικῇ– ἀποτελεῖ ἡ «θεωρία αὐτοῦ τοῦ κόμματος», τὴν ὁποίαν διευτύησεν ὁ Ἀρ. Καϊσάρ, στριχθεὶς εἰς τὴν δραματικὴν ἀπολογία τοῦ Μπουχαίου. «Ἐπὶ τρεῖς μῆνας –εἴπεν ὁ ἀτυχὴς αὐτός– ἤρουν μὴν νὰ εἰπῶ τ.διθιθίποτε. Κατόπιν ἤρξαμαι νὰ ὁμιλῶ. Διατί; Διότι, εὐρισκόμενος εἰς τὴν φυλακὴν, ἔκαμα μίαν ἐπανεκτίστησιν Ὀλακλήρου τοῦ παρελθόντος μου. Διότι, ὅταν ἐρωτήσετε τὸν ἐαυτὸν σας;: “Ἐάν ποῖσται ν’ ἀποθάνῃς, ὑπὲρ τίνος ὁ? ἀποθάνεις;” – ἀμέσως ἐνα μαῦρον κενὸν ἀνοίγεται μπροστά σας. Δὲν ὑπάρχει τίποτε ὑπὲρ τοῦ ὁποίου ν’ ἀποθάνῃ κανεὶς, ἂν θέλῃ ν’ ἀποθάνῃ ἀμετανοήτως. Καὶ ἐάν ἐρωτήσετε τὸν ἐαυτὸν σας;: “Ποῦ καλὰ; ὑπόθεσε ὅτι δὲν ἀποθνήσκεις;” ὑπόθεσε ὅτι χάσις εἰς κάποιο θάψμα μένεις ζωντανός. Πρὸς τί; Ἀπομονωμένος ἀπὸ ὅλους, ἔχθρος τοῦ λαοῦ, εἰς μίαν κατὰστασιν μὴ ἀνθρώπινον, τελείως ἀποκεκομμένος ἀπὸ ὅτι ἀποτελεῖ τὴν οὐσίαν τῆς ζωῆς, δὲ εἶναι χειρότερα ἀπὸ νεκρός”». Κατὰ τὸν Καϊσάρ, οἱ «ἀνακριταί» τῶν κομμουνιστικῶν καθεστώτων πείθουν τοὺς κατηγορούμενους ὅτι, ἂν εἶναι ἀφωρισμένοι εἰς τὸν κομμουνισμὸν, ὀφείλουν νὰ θυσιάσουν τὴν ζωὴν των διὰ τὴν ἰδεολογίαν των. Εἰς τὴν ἀσχημὴν αὐτὴν ἀρνούνται, ἀλλ’ ἔπειτα ἀπὸ μερικὰν μηνῶν ἀσπῆραν ἀπομόνωσιν κάρμυτονται καὶ

δέχονται νὰ «ὁμολογήσουν» ὅλα ὅσα ζητοῦν παρ' αὐτῶν οἱ κατηγοροί των.

Παραλλαγήν της ανωτέρω θεωρίας αποτελεί η θεωρία της πε-
θαρξίας, που διευπνήθη υπό του Γάλλου τορτσιστού 'Αντρέ Φερρά.
Κατ' αὐτόν, οἱ κατηγορούμενοι τῶν μεγάλων δικῶν τῆς Μόσχας ἐτέλουν
ὕπὸ τὴν λαβὴν τῆς πειθαρχίας τοῦ κράτους, τὸ ὁποῖον τοὺς δίδεε τὰ
θυσιαστικὰ τὴν ζωὴν τὸν ὕπνῳ τοῦ «σοσιαλιστικοῦ κράτους». Συμφωνῶς
πρὸς τὴν θεωρίαν αὐτήν, τὸ ἐπιχείρημα πού ἐχρησιμοποίησε τὸ Κομμυ-
νιστικὸν Κόμμα ἡτο ἀδικομερῶς τὸ ἐξής: «Ὁ τορτσισμὸς ποιεῖται νὰ συν-
τριβῇ. Καὶ ἡμπορεῖ νὰ συντριβῇ μόνον ἂν ἀποδειχθῇ ὅτι συνωμότησε κατὰ
τὸ σοσιαλιστικὸν κράτος». Σεῖς θ' ἀποδείξετε ὅτι ὑπῆρξε μία τοιαύτη
συνωμοσία. Ὁμολογήσατε λοιπόν. Εἶναι διαταγὴ τοῦ Κράτους».

Ὁ Γιουγκοσλάβος, πρῶν κμμουνιστὴς ἡγέτης, Ἀντώνιος Σίλγκα, ὁ ὁποῖος ἔζησεν ἀσκετὰ ἔτη εἰς τὰς σοβιετικὰς φυλακὰς, προσέβαλε τὴν «θεωρίαν» τῆς ἀπομονώσεως». Κατ' αὐτήν, αἱ «δόμολογια» οφείλονται εἰς ἡθικὴν κατάρρευσιν τοῦ κατηγορουμένου, ἡ ὁποία ἐπιτυγχάνεται διὰ τῆς ἀποτοῦ ἀπομονώσεώς του. «Ἄρα τὴ συλλήψιν του, οὗτος πληροφρεῖται ἀπὸ τοὺς «ἀνακριτὰς» τὶ εἶδους «δόμολογια» ἀξίουں παρ' αὐτοῦ. Κατόπιν ἀφήνεται μόνος ἐπὶ ἡμέρας, ἑβδομάδας, μῆνες ἐν ἀνάγκῃ, χωρὶς νὰ βλέπῃ ἄνθρωπον καὶ χωρὶς ἡ ἀκούῃ μίαν λέξιν. Ἡ τροφὴ τοῦ παραδίδεται διὰ μίας εἰς-τῆς-τὴν θύρας τοῦ καλλιού του. Εἶναι καταμνησμός, μὲ συντροφον τὰς σκέψεις του καὶ τοὺς φόβους του καὶ ἕνα χοστὶ, τὸ ὁποῖον τοῦ εἶπαν νὰ��πογράψῃ. Ἐπειτα ἀπὸ μίαν τοιαύτην μεταχείρισιν, οἱ κατηγορούμενοι δύνανται ἀγορεύειν νὰ «ῥιμιζοῦν» καὶ νὰ καταστῶν ἔτοιμοι ὅπως ὑπογράφουν οἰανδήποτε δόμολογίαν.

Ἡ συμπεριφορά ὠρισμένων κατηγορουμένων, οἱ ὅποιοι –ὅπως ὁ Γιακόντα, ὁ φοβερὸς ἀρχηγὸς τῆς Μυστικῆς Ἀστυνομίας– ἐδείξαν μεγάλην προθυμίαν νὰ κατηγορήσουν, ἀντὶ νὰ ὑπερασπίσουν ἐαυτοὺς, ἀδῆχην ἐἰς τὴν διατύπωσιν, ἐκ μέρους ὠρισμένων παρατηρητῶν, τῆς «*θεωρίας τοῦ ὑπνωτισμοῦ*», κατὰ τὴν ὁποίαν αἱ ὁμολογίαι γίνονται ἐν ὑπνώσει. Οἱ εἰδικοὶ ὅμως υποστηρίζουν ὅτι ἡ ὑπνωτιστικὴ ἐπιδρᾶσις εἶναι περιωρισμένη καὶ δὲν ἤμπορεῖ νὰ κατευθύνῃ τὰς πράξεις ἐνὸς ἀτόμου ἐπὶ πολλὰς ὥρας. Τὸ περίεργον εἶναι ὅτι τὴν θεωρίαν αὐτὴν ἐφοδῆναι νὰ τὴν ἀνατρέψῃ προκαταβολικῶς ὁ Μπουχαῖν μὲ τὴν ἀπολογίαν του, ὑποστηρίζας ὅτι αἱ ὁμολογίαι του δὲν ὠφελούντο ἐν ὑπνώσει.

Πολλούς υποστηρικτές έχει η «θεωρία των παρακλών», διότι υπάρχουν πράγματι αρκετά φάρμακα, τα οποία επιδρούν επί της λειτουργίας του έγκεφάλου, αλλάζοντας την προσωπικότητα του ατόμου, του προκαλούν τάση προς φύλασιν ή ξεχωρίζουν ή δημιουργούν κατάστασιν ήμικαταρρέουσας, που περιγράφεται ως είδος «ψυχολογικού πνιγμού», με βασικά χαρακτηριστικά τὸν φόβον καὶ τὴν μείωσιν τῆς βούλησός εἰς μέγιστον βαθμὺν. Τὰ φάρμακα αὐτὰ (ποὺ ἔχουν πληθυνθῇ εἰς μέγιστον βαθμὸν κατὰ τὴν τελευταίαν ἑξαετίαν) ἤμψουσιν τὰ δοθέντα χάρις καὶ τὸ ἀντιλήφθῃ ὁ κατηγορούμενος, ἐν συνδυασμῷ δὲ μετὰ τὰς ἀλλεπαλλήλους καθ' ὅλον τὸν εἰκοσιετοῦσῶρον «ἀνακρίσεις» ἡμῶσιν αὖτε συντρίβουν τὴν ἠθικὴν καὶ τὴν πνευματικὴν ἀντίστασιν τοῦ κατηγορουμένου.

Ὁ Αὐστριακὸς σοσιαλδημοκράτης Φρειδ. Ἀντλερ διετύπωσε τὸν «θεωρίαν τῆς ἐκστάσεως», διὰ τὴν ἐξηγήσας τὰ ὁλογίσινα τῶν ἀθῶων, ἐμπνευστὴς ἀπὸ τῶν μεσαιωνικῶν δικῶν μαγισσῶν. Κατ' αὐτὸν, ἡ κομμουνιστικὴ ἀστυνομία, κατόπιν εἰδικῆς «ψυχολογικῆς» μεταχειρίσεως, καθορῶναι τὴν δημιουργίαν εἰς τοὺς κατηγορουμένους κατάστασιν, ἡ ὁποία ομοιάζει μὲν τῇ ἐκστάσει ἐκείνων, τοῦ κατὰ τὴν διάρκειαν δίκαν ἐπὶ μαγείας παρεδόντο δὲ συνήθιστα τὸν διάβολον καὶ ὑπέγραψαν μετ' αὐτοῦ ἐπίσημον συμφωνίαν. Ὁ Ἀντλερ ἀναφέρει συγκεκριμέναις περιπτώσεσι κατηγορουμένων, οἱ ὁποῖοι, μολοντὶ ἐγγνώριζαν εὖ τὸ δόξιν πρὸς τὸν διαπύραυτον θάνατον, περιέγραψαν λεπτομερῶς πᾶς ἢ το ἐνδεδυμένους τὸν διάβολον· τί τοὺς εἶπε καὶ πᾶς ἀπέδωκε τὴν σφραγίδα τὸν ἐπὶ τοῦ συμφώνου.

Περιέργως είναι η «θεωρία της απάτης», η διατυπωθείσα υπό του επί τσαοκικού καθεστώτος καθηγητού Ούρος, ο οποίος έζησεν επί έτη εις τας σοβιετικές φυλάκας και κατοπιν διεύθυνει εις την Ευρώπην. Κατ' αυτόν, η κομμουνιστική μέθοδος αποσπάσεως «διολογιών» συνίσταται εις την προσαγωγήν ενώπιον του κατηγορουμένου ενός γνωστού προσώπου, πού κατά το παρελθόν είχαν εισαχθή εις δικήν, είχαν ομολογήσει την ενοχήν του, είχε καταδικασθή εις θάνατον και είχαν εκτελεσθῇ, κατ' επίσημον ἀνακοίνωσιν. Ὁ Ούρος υποστηρίζει ὅτι εἰς τὴν Σοβιετικὴν Ἐνωσην εἰναι συχνὰ πλῆθυσματι κατελέσεις, διὰ τὴν δοθὴ εἰς τὴν Μυστικὴν Ἀστυνομίαν ἡ δυνατότης ἐπηρεασμοῦ μελλόντων κατηγορουμένων μετὰ τὴν μέθοδον τῆς «ἀναστάσεως» παλαιότερων καταδικῶν. Εἰς ἐνισχύσιν τῆς θεωρίας αὐτῆς ἔρχεται ἡ δημοσιευθεὶσα τὸ 1958 πληροφορία, καθ' ἣν ἡ σοσιαλισταπαύτρια Φάνια ἡ Ντόσα Κάπλαν, ἡ ὁποία τὸ 1918 εἶχε τραυματισθῇ τὸν ἑνὸς ὀφθαλμοῦ καὶ εἶχε καταδικασθῇ εἰς θάνατον καὶ «ἐκτελεσθῇ», ἀπέθανεν εὖ καθυγῆρας.

Τέλος, και ο ίδιος ο Κροάτσεφ διευτύωντες τὸν παρελθόντα Ὀκτώβριον εἰς τὸ 22ον συνέδριον τοῦ Κόμματος ἕνα εἶδος θεωρίας ποῖται τὸν ἐμολογίων τῶν θυμάτων τοῦ κομμουνισμοῦ – χωρὶς βέβαια νὰ ἐχάσθῃ τὴν πρόθεσιν. Καὶ ἡ θεωρία τὴν, ἡ ὁποία ἤρπαιε νὰ ἀνομασθῇ «θεωρία τῆς ἀσφιδεΐας», ἀποτελεῖ τὴν ἀσβερώτεσαν κατακλίβον τοῦ κομμουνιστικοῦ καθεστώτος. «Πολλοὶ –εἶπε– «ἐπέσιθσαν» δι' ὅλους εἰδικῶς μεθῶδον δι' ἡσαν κατασκοπεῖ τὸν Γερμανὸν ἢ τὸν Ἀγγλὸν ἢ δὲν ἔβρω ποιοῦ καὶ "ἰσολόγησαν". Ὅσοι δὲ ἀπὸ αὐτῶν, παρ' ἑλπίδα, ἐπληροφοροῦντο διὰ τῆ ἀπληγάσῃ ἀπὸ τὴν κατηγορίαν τῆς κατασκοπίας, ἐπέμειναν εἰς τὴν ἀρχικὴν καταθέσιν των καὶ εἰς τὴν ἐνόχην των, φονοῦντες δι' εἶναι προτιμότερον αὐτὸ, διὰ νὰ ἐμπεδοῦμεν μὲ τὴν δοκιμασίαν, εἰς τὴν ὁποίαν ἐνεπλάκησαν, καὶ νὰ θανατώσων τὸ ταχύτερον!»

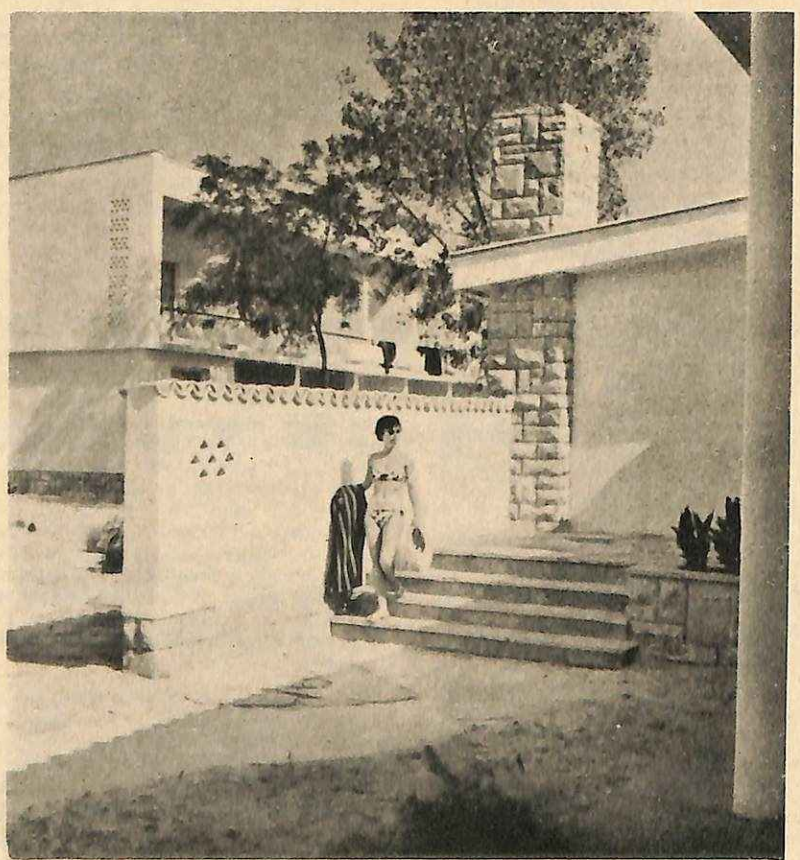
W. H. R.

Ο ΣΥΝΕΡΓΑΤΗΣ ΤΩΝ «ΕΙΚΟΝΩΝ» Κ. ΝΙΚΟΣ ΜΕΤΑΞΑΣ
ΔΙΝΕΙ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΣ ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΑΠΟ ΕΝΑ ΠΡΟΣΦΑΤΟ
ΤΑΞΙΔΙ ΤΟΥ ΣΤΟΝ ΠΙΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΔΟΥΦΟΡΟ ΤΗΣ Ε.Σ.Σ.Δ.

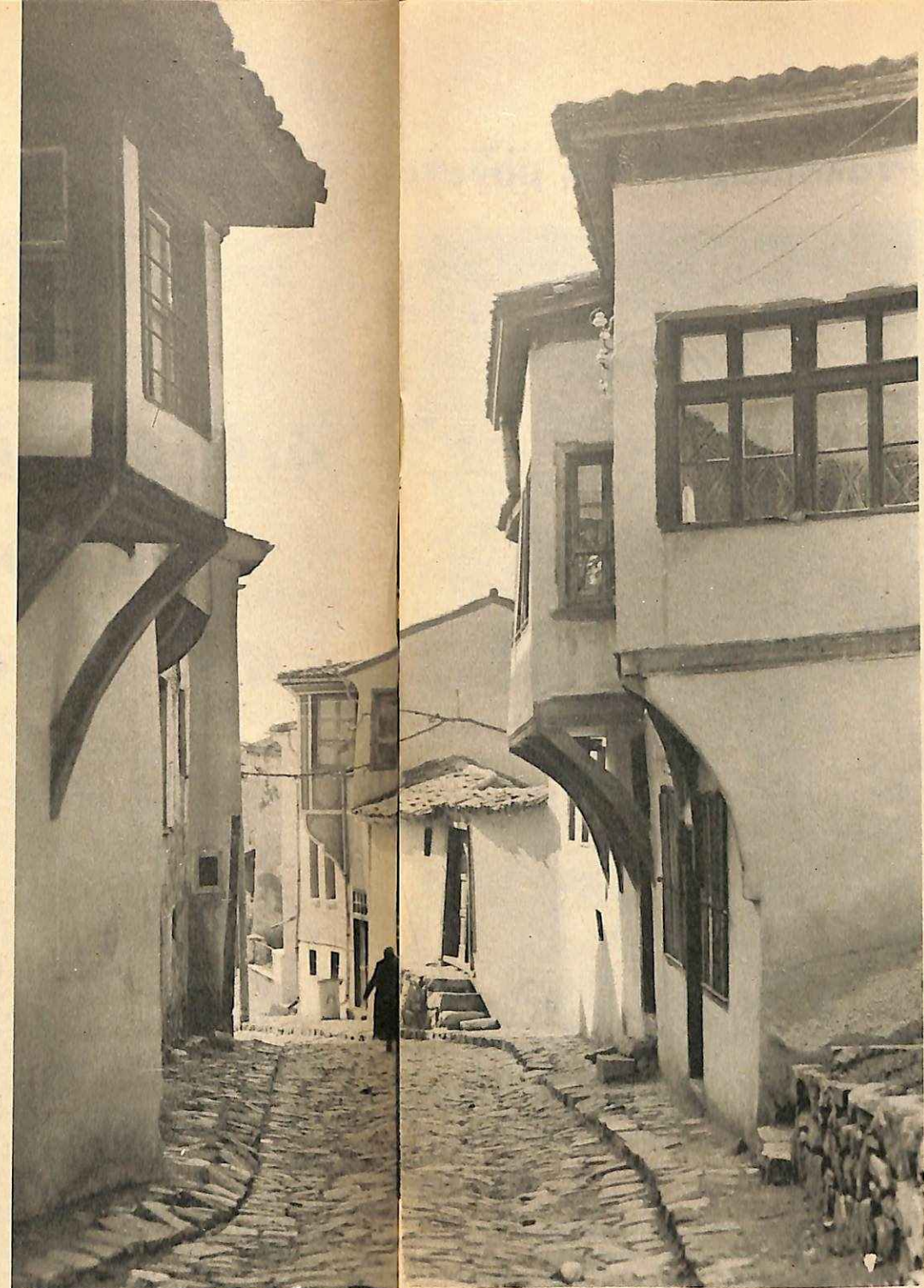
Η ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ ΣΕ ΑΔΙΕΞΟΔΟ

Πιστή στην 'Ανατολή, νοσταλγεί την Δύση

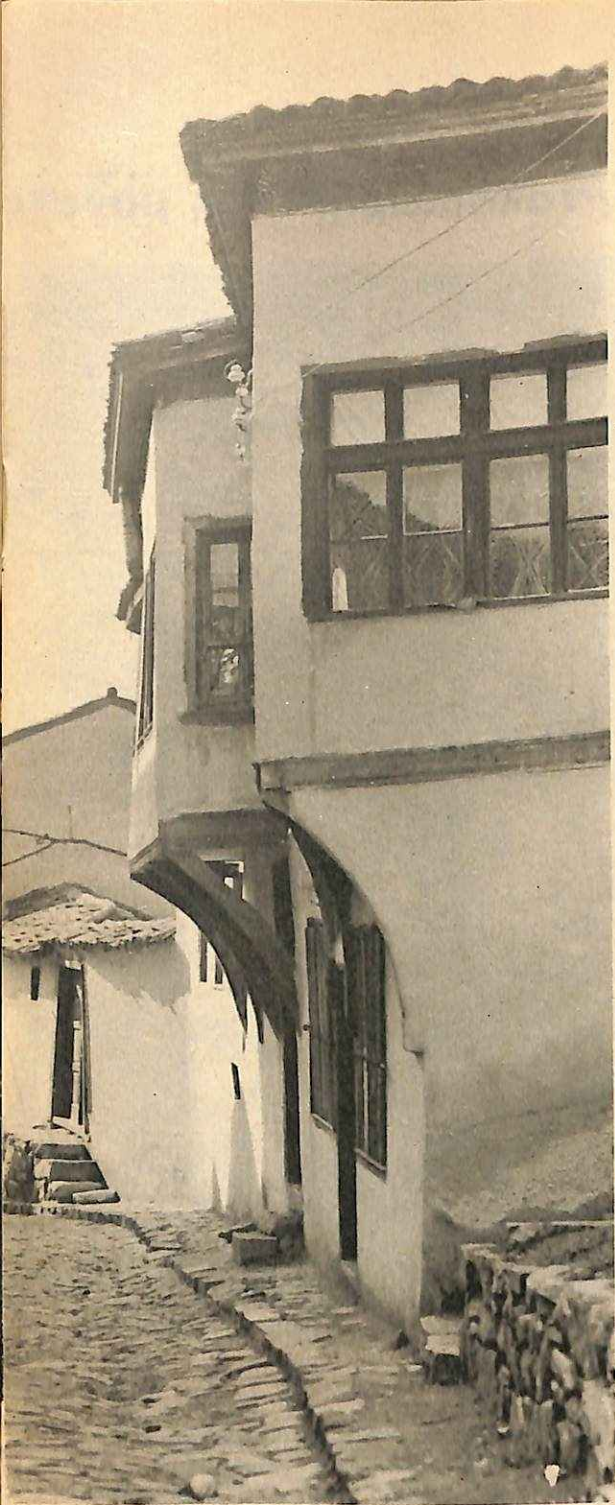
ΘΕΡΙΝΕΣ διακοπές (δεξιά) σ' ένα ξενοδοχείο της «χρυσής άμμουδιάς». Με υποδειγματική εύσυνηση εκτελεί τη δουλειά της η δόξακαθάρτρια της Βάρνας (κάτω). 'Αποτέλεσμα: Παντού, σε όλη τη Βουλγαρία, το πιο σπάνιο είναι να βρεθούν σκουπίδια. 'Ο επισκέπτης, που περπατάει στη Σόφια, διστάζει ακόμη και να πετάξει χάμω το αποτίγιο του. Είναι τόσο καθαρά δόλγυρα, ώστε ντρέπεται — και φοβάται...

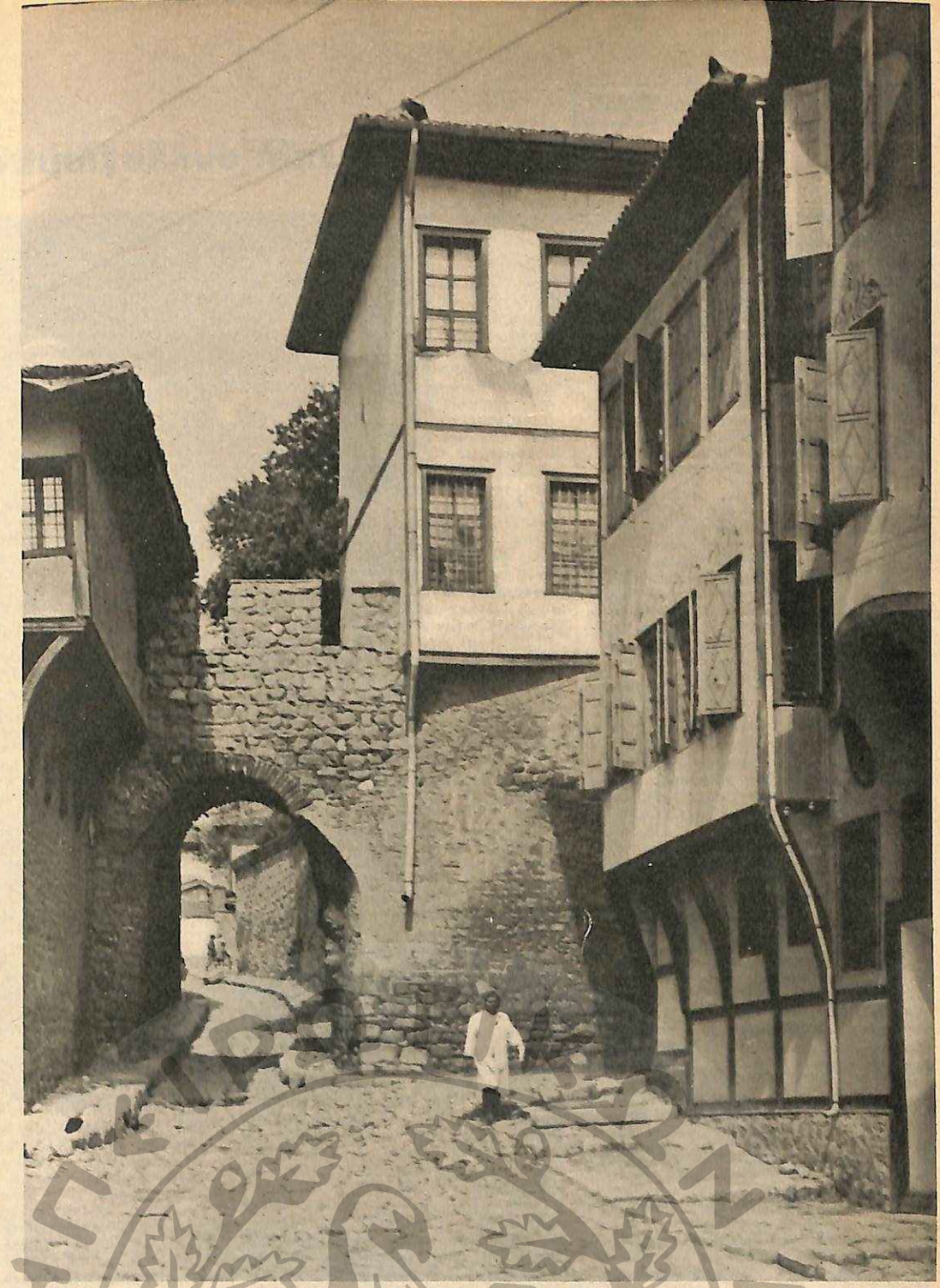
Μέχρι χθές, κι ακόμη σήμερα, κουρδισμένη, μονότονη ή ζωή για όλους στην Βουλγαρία. 'Ωστόσο, τώρα υποψιάζεσαι ότι το ελατήριο άρχισε να ξεκουρδίζεται... 'Ότι άνθρωποι και πράγματα ζούν και υπάρχουν και δουλεύουν προσωρινά, με την ελπίδα μιάς αλλαγής που θα ανατρέψει συστήματα και μεθόδους. Συστήματα και μεθόδους που, αν μπόρεσαν να κτίσουν έργοστάσια —λιγότερα από τα δικά μας...— κατώρθωσαν να φέρουν και τον άνθρωπο στην πιο κάτω βαθμίδα της εξαθλιώσεως.

ΣΤΟΝ «ΓΚΡΗΤΣΚΙ ΜΑΧΑΛΑ», ΤΗΝ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΣΥΝΟΙΚΙΑ ΤΗΣ ΦΙΛΙΠΠΟΥΠΟΛΕΩΣ...

...ΤΩΡΑ ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΣΤΟΙΧΕΙΟ ΕΧΕΙ ΞΕΚΛΗΡΙΣΤΗ. ΕΛΑΧΙΣΤΕΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΕΣ ΑΠΟΜΕΝΟΥΝ

Σε μιάν ατμόσφαιρα που μοιάζει κατοχική, ή μίμηση του δυτικού τρόπου ζωής μπορεί να προκαλέσει έκρηξη

Μαρτιάτικο άπομεσήμερο. Μεσόκοπος και εργατικός —όλοι εργατικοί είναι...— ο άνθρωπος είχε διπλωθεί στα δύο. Στο ένα χέρι κρατούσε την καρδιά του — απαραίτητο σκεύος σε πολούς, άνδρες και γυναίκες. Με το άλλο χεαίδευε τα δάκτυλα του ποδιού του, ανάμεσα στα κενά που άφηναν τα λουριά από το πέδιλό του.
—Τί έπαθες;
—Τό πόδι μου...
—'Εσπασες;
—'Όχι. Τό πάτησαν...
Μήπως κάποιο αυτόκινητο; Πού... τέτοια τύχη! Είναι σπάνιο είδος στην Σόφια! Περπατάς... Καί, είτε στο πεζοδρόμιο, είτε στο δρόστρωμα, αισθάνεσαι περίπου το ίδιο. 'Αραιή κίνηση — λίγα λεωφορεία, απλησίαστα τις ώρες που οι άνθρωποι πηγαίνουν και φεύγουν από τη δουλειά τους, τα τράμ, μερικά κρατικά άμαξία, τα αυτόκινητα των προεδριών και των ξένων άποστολών και, μετρημένα στα δάκτυλα, τα Γιότα Χί, κυρίως ανατολικής κατασκευής, αλλά και λίγα γαλλικά και ιταλικά. Καί όσο για ταξί, ούτε λέξη. Πέντε ή δέκα σε όλη την πρωτεύουσα. —Ποιάς τόν πάτησε;

'Αργότερα έμαθα ότι έτσι είναι. 'Εδω, οι «τέντυ - μπόυς» περιορίζουν τη δραστηριότητά τους στα πόδια σου. Μιά γερή τακουνιά, σε ξεφυλιάζουν κ' έπειτα εξαφανίζονται. Τα όργανα της άστυνομίας —πληθωρικά σε αριθμό, τόσο στις πόλεις, όσο και στην ύπαιθρο, κυκλοφορούν άπλησμένα, μηδέ των τροχαίων εξαιρουμένων...— τους κυνηγούν άλμπητα. Καί, όπως έμαθα, κοντεύουν να τους ξεοντώσουν.
Οι νέοι —γενικότερα— είναι ποнокέφαλος για τό καθεστώς. Συνήθως ακούρευτοι, συχνάζουν τώρα περισσότερο στα μετρημένα μπάρ της Σόφιας και των άλλων μεγαλοπόλεων. Χορεύουν στα έστιατόρια παθητικούς και εξαλλους χορούς, υπό τους ήχους αμερικανικών, ιταλικών και ελληνικών τραγουδιών —ή όρχήστρα δεν λείπει σχεδόν από κανένα, σύμφωνα με παλαιά βουλγαρική συνήθεια. Καί θέλουν να μιμούνται τους Δυτικούς στο ντύσιμο — κοντό σακάκι, σκιστό, στενό παντελόνι. 'Όσο είναι δυνατόν, φυσικά: 'Ακατάλληλα τα ύφασματα, κρέμονται χαλδίκια κι ούτε χρήματα περισεύουν για ραπτικά... Μόνον οι νέοι; Αύτοι περισσότερο. Οι άλλοι, οι μεγάλοι, δεν έχουν ούτε χρό-

νο, ούτε μυαλό. Κυκλοφορούν όπως —όπως, φορούν τα πιο άλλοπρόσπαστα ρούχα, όσο δέ για παπούτσια, έδω χρειάζονται άποσιωπητικά... Οι ίδιοι μου είπαν για τα γυναικεία ύποδήματα της βουλγαρικής παραγωγής: «Πρέπει να είναι τα χειρότερα της Εύρώπης». 'Όσο ξέρετε τί στοιχίζουν; Είκοσι λέβα, πάνω - κάτω, το ζευγάρι, δηλαδή ισάριθμα δολάρια ή σχεδόν τα διπλά σε πραγματική τιμή δολλαρίου...
'Αντιφατική εικόνα
Η βουλγαρική πρωτεύουσα —άλλα κι δολόκληρη ή χώρα— παρουσιάζει δυό σφεις: 'Η προσπάθεια άνασυγκροτήσεως είναι ή μία. 'Η άλλη θυμίζει εικόνα κατοχικής 'Αθήνας.
'Αντιφατική διαπίστωση; Κι όμως φαινόμενο σύνθετο σε κομμουνιστικά καθεστώςτα — γεγονός άναμφίβολο στη Βουλγαρία, ή όποια έρχεται ούραγός των δορυφόρων.
Μεγάλη προσπάθεια στη βαρεία δι-ομηχανία, για να μπορέ ή χώρα να ανταποκρίνεται στις υποχρεώσεις της προς τό εξωτερικό — γράφε Ρωσία...

Χαμηλό βιοτικό επίπεδο — πολύ πιο κάτω από την 'Ελλάδα, παρ' όλον ότι άνομαστικά τα έθνικά έισοδήματα των δυό χωρών είναι ίσα... Λίγα και κακόγουστα συνήθως και έτοιχα τά έκθεματα στα καταστήματα — λίγα και φτωχά στις τιμές τους.
Κίνδυνος — θάνατος για τό μέλλον του καθεστώςτος: 'Η έισβολή της δυτικής νοστροπίας — ή νοσταλγία του δυτικού τρόπου ζωής. 'Αντιλαμβάνεσαι μία λαχτάρα, και είναι αυτό γεγονός που δεν παραγνωρίζουν οι ήγέται της Σόφιας. 'Εξω από τα γραφεία της αμερικανικής προεδρίας υπάρχουν δυό προβήκες με φωτογραφίες αμερικανικές. Ουρά ό κόσμος, όποιαδήποτε ώρα της ημέρας και της νύκτας, στέκει και χαζεύει. Χαζεύει; 'Όχι ακριδώς... Μελετά, ίσως, με προσοχή, έμβριθεα και σκεπτικισμό. 'Επεχείρησα να φωτογραφίσω αυτή την άπροσδόκητη για μένα συγκέντρωση. «Σε συμβουλευόμυ είπαν, να τό άποφύγης». Δεν μού εξήγησαν γιατί. 'Αλλά αυτός που μού τό συνέστησε φάνηκε πολύ πειραγμένος με τη διάθεση που είχα έκδηλώσει κ' έτσι δεν έδωσα συνέχεια. 'Όστόσο,

Οι άνθρωποι συλλογισμένοι, ταλαιπωρημένοι, μονότονοι δεν φαίνονται καν να περιμένουν κάτι

Οι Αμερικανοί προπαγανδιστές είναι άφελεις. Ένω βλέπουν ότι ο πληθυσμός διψά για λεπτομέρειες από τη ζωή στον ελεύθερο κόσμο, εφόρτωναν αυτές τις προθήκες κυρίως με φωτογραφίες του Γκλέν. Δεν λέω, αξιόλογο το επίτευγμά του, μα την πτήση του την έχουν πληροφορηθεί οι Ανατολικοί. Οι Ρώσοι, με το αίσθημα της υπερσυχής σ' αυτόν τον τομέα, δεν παρέλειψαν να δώσουν στη δημοσιότητα όλα τα στοιχεία — ακόμη κ' έπαινους...

Ο κίνδυνος, πάντως, μεγάλος. Κι όσο διευρύνονται οι σχέσεις με τη Δύση — αναπότρεπτη ανάγκη για τις κομμουνιστικές οικονομίες και ειδικά για την βουλγαρική — μεγαλώνει και η απειλή. «Μην ανησυχής, με διεβεβαίωσε κάποιος, η ζωή έχει απολαύσεις που θα μπορούσαν να κλονίσουν τη θεωρητική μας βάση. Αλλά ο κόσμος δεν τις υποψιάζεται γιατί δεν τις έζησε κι όσοι τις γνώρισαν πρό του πολέμου, τις έχουν λησμονήσει»...

Τουρισμός

Αρχίζουν, όμως, να τις γνωρίζουν τώρα. Μέσα στ' άλλα, οι ξένοι που έρχονται — και οι άλλοι που θα έλθουν, αφού η τουριστική αξιοποίηση αποτελεί σκοπό και ανάγκη της κυβέρνησης —, ακόμη και οι Ρώσοι, γίνονται «κακό παράδειγμα». Οι Ρώσοι επισκέπται... Έκπρόσωποι, βέβαια, της σοβιετικής «μπαρζουαζίας», καλοντυμένοι, φρέσκοι - φρέσκοι. Λόρδοι, θα μπορούσαν να πής, σε αντίθεση με τον υπότιπο, κακοντυμένο, συνήθως αέριστο, συνθεστέρα και ακτένιστο, με το θηινό ποικάμισο, την πιο φθηνή γραβάτα — αν φορά, κι αν την έχει δέσει σωστά, κι αν δεν κρέμεται στο λαιμό του σαν μια λουρίδα πανί —, που δεν ξέρει ή δεν μπορεί ή και δεν θέλει να ξεχωρίσει τη δουλειά από τη διασκέδαση και πηγαίνει στο κέντρο όπως και στο εργοστάσιο, όπως και στο μαγαζί, χωρίς οποιοδήποτε φρεσκάρισμα.

Κι όμως, το τεράστιο ξενοδοχειακό συγκρότημα στην Μαύρη Θάλασσα — έξη χιλιόμετρα «χρυσής αμμουδιάς», όπως αποκαλείται αυτή η παραλία — περιμένει να φιλοξενήσει την έξη «πλουτοκρατία» — δυτική και ανατολική. Είναι ήδη το θέρμερο του Παραπετάσματος. Βέβαια, πολλά κτίρια προορίζονται αποκλειστικά για Βουλγαράδες. Π.χ., ο οίκος των υπαλλήλων του υπουργείου Έμπορίου, ο οίκος των υπαλλήλων της Βουλγής, ο οίκος των δημοσιογράφων κλπ. κλπ. Λειτουργούν εν είδει «πανσιόν» και είναι εύπιστα στον άνωτο Βούλγαρο. Τόσο το χειρότερο. Αυτός ο συγχρωτισμός θα προκαλέσει την εξέλιξη προς την αστική ζωή γρηγορώτερα. Η εξέλιξη επέρχεται ραγδαία και δεν συγκρατείται. Ο παλιός ρωσικός ρυθμός στην αρχιτεκτονική εγκαταλείπεται ως ξεπερασμένος. Τώρα, οι Βούλγαροι αρχιτέκτονες πραγματοποιούν συστηματικές περιόδους στη Ρώμη, στην Έλβετία και στο Παρίσι, ξεσηκώνουν σχέδια, αντιγράφουν ιδέες, μελετούν. Ήδη, η επίδραση είναι καταφανής. Έλαφρυναν τα κτίρια, θυμίζουν Δύση με όλες τις πρωτοτυπίες, τις ανέσεις, αλλά και τις παραδοξότητες. Ξενοδοχεία κτίζονται σε όλες τις πόλεις. Βέβαια, η Σόφια έχει ακόμη μόνον δυο — είναι αλήθεια μεγάλα και πολυτελέστατα. Αλλά κτίζονται κι άλλα. Στον Πύργο υπάρχει ένα — ακόμη μεγαλύτερο — και στην Φιλιππούπολη άλλο — το πιο καλό.

Φιλιππούπολη... Έδώ κι ο πρώτος πυρήνας της νέας βουλγαρικής «μπαρζουαζίας»... Πλούσια πόλη, πλούσια κι όλη η περιοχή της Ανατολικής Ρωμυλίας, έχει ευνοήσει ένα κύκλο ανθρώπων, που ζέρουν να ζούν πολυτελέστερα, να ντύνονται πιο προσεκτικά και να φέρνουν κορμωτέρους...

Το Τύρνοβο είναι μία όμορφη πόλη, αμφιθεατρικά κτισμένη. Διασχίζεται από ένα ποτάμι, στα νερά του οποίου αντιφεγγίζουν τα φωτάκια των

δρόμων και των σπιτιών. Ήρεμη, ήσυχη, έρχεται σε βασική αντίθεση με την κοσμολογική Βάρνα και, κυρίως, τον Πύργο. Στον τελευταίο — Μπουργκάς, όπως τον μετωνόμασε η σύγχρονη βουλγαρική γεωγραφία — κατοικούν ακόμη πολλοί Έλληνες από τους παλαιούς, τους γηγενείς. Όπως μου είπαν, υπερβαίνουν το ένα τρίτον του πληθυσμού της πόλεως. Λιμάνι, ο Πύργος, σ' έπαψε με τα πληρώματα των ξένων πλοίων, που προέρχονται από όλα τα μέρη του κόσμου, κομίζοντας μηνύματα ελευθερίας και ξεγνοιασιάς, έχει χαρακτήρα δικό του, ατμόσφαιρα πιο ζωήρη, χρήμα περισσότερο. Άλλος άερας πνέει στην Νότιο Βουλγαρία, και δεν είναι σύμπτωση ότι η κυβέρνηση αναγκάστηκε να δώσει σ' αυτήν την περιοχή — όπως μου είπαν — περισσότερα προνόμια στην ατομική ιδιοκτησία.

Έχει και στρατό, όμως, η Νότιος Βουλγαρία. Στον Βορρά, οι ένοπλες δυνάμεις σπανίως δίνουν το «παράν». Στο Νότο, ο τόπος είναι γεμάτος. Η αριθμητική δύναμη του βουλγαρικού στρατού δεν είναι εύκαταφρόνητη. Ξεπερνά τη δική μας — άλλο δυσβάστακτο φορτίο στον προϋπολογισμό. Σε ηλικία 18 ετών περίπου — μόλις τελειώσουν το γυμνάσιο ή την τεχνική σχολή, κι αν δεν πρόκειται να παρακολουθήσουν πανεπιστήμιο — τα Βουλγαρόπαιδα κατατάσσονται και μένουν στις τάξεις του στρατού επί δυο χρόνια. Σ' αυτή τη δύναμη πρέπει να προσθέσει κανείς τις μονάδες πολιτοφυλακής, που είναι οργανωμένες με στρατιωτικό υπόδειγμα και σιδερένια πειθαρχία. Και είναι πολλές αυτές οι μονάδες και μπορούν σε κάθε στιγμή να αναλάβουν στρατηγικό ρόλο, κυρίως στα νότια διαμερίσματα της χώρας. Το δικό δικτύο, που συνδέει όλες τις μεγάλες πόλεις, άρτια συντηρημένο, είναι καταφανές ότι κατασκευάσθηκε με προοπτική να εξυπηρετήσει τις στρατιωτικές ανάγκες. Μία ένδειξη επιπλέον: Οι άλλοι δρόμοι, που συνδέουν απλά τα χωριά και τις κωμοπόλεις μεταξύ τους, είναι σχεδόν ανύπαρκτοι ή σε κακή κατάσταση. Προς το παρόν, όμως, το χάλι τους δεν προκαλεί πονοκεφάλους. Τα αυτοκίνητα σπανίζουν κ' έτσι η ανάγκη ενός πλήρους οδικού δικτύου δεν παρουσιάζεται επιτακτική. Πόσα αυτοκίνητα κυκλοφορούν στη Βουλγαρία; Δεν ξέρω... Γνωρίζω όμως έναν αριθμό: Τα δυστυχήματα δεν ξεπερνούν το ένα κάθε ημέρα, σε όληκληρη τη χώρα. Και οι οδηγοί των αυτοκινήτων; Όχι σπουδαίοι... Ζήτημα πείρας... Πρό δυο ετών — όπως μου είπαν — στη Σόφια δύο αυτοκίνητα διασταυρώνονταν κάθε είκοσι λεπτά!...

Πολλά έγιναν στα δυο τελευταία χρόνια. Τα λουριά που είχε δάει το κράτος έχαλάρωσαν — «ανάγκα και θεοί πείθονται»... Καινούργια κτίρια, έμπορεύματα, μεταρρυθμίσεις, ξενοδοχεία κλπ. κλπ. Όλα αυτά ανάγονται στην τελευταία διετία. Για δ,τι μου έκανε εντύπωση και ρώτησα, πήρα απάντηση: «Δεν υπήρχε το 1959...». Τότε, δηλαδή, πρέπει η Βουλγαρία να ήταν κυριολεκτικώς νεκροταφείο, αφού σήμερα μόλις και έχει πραγματοποιήσει τα πρώτα βήματα στην κοινωνική ζωή. Βήματα που επέβαλαν η δυσφορία και η πίεση του λαού, δυσφορία και πίεση που δεν μπόρεσαν να καταπνίξουν οι ομαδικές έκτοπισεις — μόλις πρό ετούτος έγινε κι άλλη ομαδική μεταφορά πληθυσμού από τη Σόφια.

Το ... ΚΗΨ Ψήφισμα

Και το «κακό» επεκτείνεται. Το κράτος αναγκάζεται τώρα να ανέχεται στην ατομική ιδιοκτησία βλο και περισσότερα δικαιώματα. Καθιέρωσε και λαχείο — ένα είδος «προ-πό». Ρώτησα τον συνοδό μου:

—Τί θα κάνεις τα χρήματα, αν σ' ευνοήσει η τύχη; Τα δάλαμε κάτω. Θ' αγοράζε μια έ. παυλή, ένα ηλεκτρικό ψυγείο, αυτοκί-

νητο, ρούχα και δεν συμμαζεύεται. Και πάλι, περίσσειαν. «Τα υπόλοιπα;»... Σήκωσε αμήχανα τους ώμους του: «Δεν ξέρω... Δεν υπάρχει τίποτε άλλο... Θα τα φάω σιγά - σιγά». Ξαναρώτησα: «Μπορείς ν' αποκτήσης έ. παυλή;» Απάντηση καταφατική. «Κι ο νόμος για τα τρία μόνο δωμάτια;». Μου απερίβη ότι από λίγο καιρό ισχύει ένα υποτυπώδες... ΚΗΨ Ψήφισμα. Μπορεί να αποκτήσει ένα σπίτι με δσα δωμάτια ποθεί η ψυχή του. Δικαιούται όμως να τα χρησιμοποιεί μόνον επί πέντε χρόνια. Έπειτα, θα περιορισθί πάλι στο τρία και θα εκμισθώσει υποχρεωτικώς τα υπόλοιπα σε πολύ χαμηλό νοίκι. Λοιπόν, όχι παραπάνω, προς το παρόν, από τρία δωμάτια. Κι αν —κατακαχή ή... καλή σύμπτωση— είναι έργνης, τότε το δικαίωμα χρήσεως περιορίζεται σ' ένα μόνον.

Οι «χονδροκέφαλοι»

Τον μελέα τους εύρηκαν οι αρχές με τους κατοίκους της επαρχίας της Σόφιας. Όπως οι κάτοικοι του γραφικού Τυρνόβου — της πρώτης βουλγαρικής πρωτεύουσας εν είδει... Ναυπλίου — θεωρούνται οι πιο γνήσιοι Βούλγαροι, αυτοί εδώ αποκαλούνται «χονδροκέφαλοι». Είναι οι τελευταίοι που προσεχώρησαν στην κοοπερατιδοποίηση. Αγύριστα, μου είπαν, κεφάλια αρβανίτικα. Κολημένοι στο παρελθόν — μου προσέβησαν —, αρνούνται να εγκαταλείψουν τον θεσμό της ιδιοκτησίας. Μόνον αυτοί: «Όχι δά! Μέσα στα πλαίσια της πεζής, πολύ πεζής ζωής που διαγράφει το σημερινό σύστημα, όνειρο όλου του πληθυσμού είναι: "Ένα σπίτι, ένα στρέμμα κήπος, έξη πρόβατα και έξη κόττες — αυτά επιτρέπει το καθεστώς προς το παρόν. Αλλά θα επιτρέψει περισσότερα. Ήδη, πολλά επαγγέλματα, περισσότερα...". Οι υπηρέτες του "ελευθερώνονται". Οι υπηρέτες του "Ασκληπιού, π.χ., μπορούν τώρα να διασπαστούν και ιδιωτικό ιατρείο. Οι στρατιώτες και ιδιωτικό ιατρείο. Οι διδασκάλι εργάζονται σε πολλές πόλεις με ποσοστό. Φιλοδωρήματα, βέβαια, δεν επιτρέπονται. Ούτε στους σεργιτάρους, οι οποίοι, παρ' όλη την ισοπέδωση, λίγο - πολύ, ζέρουν να κρατούν τη θέση τους και κατά την ώρα της δουλειάς είναι αρκετά τυπικοί, κάτω από το ασιδέρωτο, γυαλιστερό, σχεδόν πάνινο, μούρο σακκάκι τους και το ξεφτισμένο... ασπρόμαυρο ποικάμισο — έκτος αν πλησιάσει φιλική τους συντροφιά, όποτε, αφού σεργιτάρουν, νιάνονται στο τραπέζι της, μέχρι να τους καλέσει κάποιος άλλος...», ούτε στους χαμάληδες, ούτε σε κανέναν. Καλό, από μια άποψη. Δεν εύρισκεσαι συνεχώς μ' ένα χέρι στην τσέπη και δεν κατέχεσαι από άγχος μήπως έδωσες λίγα ή μήπως σε ξεμεταλλεύθουν και σου πήραν πολλά για φιλοδώρημα. Από την άλλη, όμως, αισθάνεσαι την ανάγκη να εύχαριστήσεις και να ικανοποιήσης τον πρόθυμο και τον έξυπνικό, και να τιμηρήσης τον άλλον. Κι αυτή τη δυνατότητα δεν την έχεις. Κι ούτε ελπίζει ο σύγχρονος Βούλγαρος ότι θα προσθέσει ένα λέβα στο μηνιατικό του, ούτε με επιχείρηση, ούτε με φιλοδώρημα, ούτε με... προίκα, ούτε με «κομπίνια», ούτε καν με... απάτη!

Μεπεδμεμένα τα προβλήματα. Οι τάσεις από τη μία. Οι θεωρίες από την άλλη. Οι πειρασμοί πιεστικοί. Οι άνθρωποι, προς το παρόν, συλλογισμένοι, ταλαιπωρημένοι, κυκλοφορούν μηχανικά σ' ένα περιβάλλον μονότονο. Δουλεύουν σκληρά, βολεύουν όπως - όπως τα προς το ζην, κοιμούνται, για να ξαναρχίσουν τα ίδια το άλλο πρωί, και, σαν παιδιά, ξεθαρρεύουν κάθε φορά που θα τους δώσουν την παραμικρή εύκαιρία ψυχαγωγίας. Οι απαιτήσεις, όμως, μεγαλώνουν. Και είναι αμφοβόλο ότι αυτή η κοινωνική, η πολιτιστική και η οικονομική διάβρωση θα μπορούσε να τις ικανοποιήσει.

Να ανακηρύξει ο προανατολισμός στη Δύση; Πολύ αργά πλέον! Να παραδοθί ριζικά η θεωρία; Άδελφοι...

Τί θ' απογίνει, λοιπόν; ΝΙΚΟΣ ΜΕΤΑΣΣ

ΕΙΣΒΟΛΗ ΜΟΝΤΕΡΝΩΝ ΧΟΡΩΝ ΤΖΑΖ

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ, ΜΕΛΩΔΙΕΣ ΙΤΑΛΙΚΕΣ ΚΑΙ... ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ. ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΣΤΟ ΔΙΕΘΝΕΣ ΡΕΠΕΡΤΟΡΙΟ

ΕΛΛΗΝΙΔΕΣ στην Μεσημβρία. Σ' αυτή την περιοχή υπολογίζεται ότι ζούν ακόμη 30-40 χιλιάδες Έλληνες ↓

ΕΛΛΗΝΙΔΑ δέσποινα στη Φιλιππούπολη — τελευταίο άπομεινάρι του ακραίου άλλοτε Έλληνισμού της Ανατολικής Ρωμυλίας

Η ΝΕΑ ΓΕΝΕΑ. Βουλγαρόπαιδα, σε μία κωμόπολη κοντά στο Τύρνοβο. Το κράτος έχει περιβάλει με ιδιαίτερη φροντίδα τα παιδιά. Το σχολείο είναι υποχρεωτικό μέχρι τα 14 χρόνια τους. Κ' έπειτα, άλλοι πηγαίνουν στο γυμνάσιο — όσοι προορίζονται για το πανεπιστήμιο — και οι υπόλοιποι σε διάφορες τεχνικές σχολές. Έλπιδα, αλλά και δυναμίτις στα θεμέλια του κομμουνιστικού καθεστώτος.

ΣΕ ΑΚΜΗ Η ΑΝΤΙΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΑ

Το κομμουνιστικό βουλγαρικό κράτος απλώς ανέχεται τη θρησκεία. Οι εκκλησίες, όμως, είναι γεμάτες από πιστούς. «Πώς συμβιβάζεται αυτό;» έρώτησα. Μου απήντησαν έμπιστευτικά: «Δεν μπορείς να τ' ανατρέψεις όλα... Αφήνουμε όμως τους παπάδες να αυτοκαταστρέφονται». Και μού έξηγησαν χαιρέκακα: «Ζούν προκλητικά για τους πιστούς τους. Μεθούν και γίνονται κακά παραδείγματα. Γρήγορα ο κόσμος θα ένοηση την πλάνη τους... Απ' την άλλη πλευρά, οργανώνονται διαλέξεις, με «καθαρές έπιστημονικό» περιεχόμενο, που σκοπό έχουν να εξευτελίσουν τη θρησκεία. Ή έπιγραφή που εικονίζεται επάνω προσγγέλλει κατά τρόπο χλευαστικό μία τέτοια «συζήτηση» περί υπάρξεως Θεού και προσευχής, σέ... ένα χωριό! "Όταν την έφωτογράφησα, ο πρόεδρος της τοπικής κοοπερατίδας με έρώτησε άγρια γιατί το έκανα αυτό. Του έξηγησα ότι με έντυπωσισε το γεγονός ότι άκνυη και στα χωριά τους ώργάνωναν «έπιστημονικές» διαλέξεις. Δεν φάνηκε ότι με πίστεψε. Με ξαναρώτησε πέντε - έξη φορές ακόμη. Άλλά και πάλι οι έξηγήσεις μου δεν τον έπεισαν. Το κράτος είναι υποχρεωμένο να ανέχεται τη θρησκεία, για να μην έλθει σε αντίθεση με το λαϊκό αίσθημα. Έτσι, οι εκκλησίες λειτουργούν, τα μοναστήρια στεγαζουν μοναχούς — οι μόνιμοι που έμειναν έξω από τις κοοπερατίδες πόσο δούμωρο σχήμα! — και εκδίδονται θρησκευτικά βιβλία, τα μίνα που περιέχουν όλες τις φιλοσοφικές αντίληψεις, έξω από τον μωρισμό. Κάτι είναι κι αυτό...

ΕΚΕΙ ΟΠΟΥ ΟΙ ΑΝΕΜΟΙ
ΣΦΥΡΙΖΟΥΝ
ΜΕ 130 ΧΛΜ. ΤΗΝ ΩΡΑ

ΕΝΝΕΑ ΦΡΟΥΡΟΙ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΖΟΥΝ ΤΙΣ ΚΑΤΑΙΓΙΔΕΣ ΤΗΣ ΑΝΤΑΡΚΤΙΚΗΣ

←

Τρεις χιλιάδες μίλια μακριά από την πατρίδα και ολόγυρα ή απέραντη λευκή και παγωμένη έρημις — αυτή είναι η θάση Νταϊήδς, που εγκατέστησε στην 'Ανταρκτική, πριν από πέντε χρόνια, η 'Εθνική 'Εξερευνητική 'Αποστολή. 'Εννέα Αυστραλοί επιστήμονες διαμένουν σ' αυτό το ειδικό μετεωρολογικό παρατηρητήριο και συγκεντρώνουν πληροφορίες, τις οποίες διαβιβάζουν στη χώρα τους. 'Ωστόσο, η εργασία δεν επιτελείται όλη εδώ. 'Υπάρχει ένα πιο μικρό παρατηρητήριο, δεκαοκτώ μίλια νοτιότερα, — ασφαλώς ένα από τα πιο μοναχικά φυλάκια της ανθρωπότητας, στον άγωνα της κατά της φύσεως.

ΕΝΑΣ ΑΠΟ ΤΟΥΣ Αυστραλούς μετεωρολόγους φωτογραφίζει, με τη βοήθεια μικροσκοπίου, παγοκρυστάλλους. Ζη κάτω από τις πιο δυσμενείς καιρικές συνθήκες, που υπάρχουν σε όλη την υδρόγειο. 'Αλλά τόσο αυτός όσο και οι συνάδελφοί του συνεχίζουν, με αδιάπτωτη υπομονή, το δύσκολο και πολύτιμο επιστημονικό έργο τους.

Ενα μικρό κόκκινο τροχόσπιτο στην άκρη ενός φιορδ, μέσα στο χιονισμένο άγριο τοπίο της 'Ανταρκτικής, όπου οι άνεμοι διασχίζουν τους πάγους με ταχύτητα 130 μιλίων την ώρα, είναι ασφαλώς ή πιο απομονωμένη κατοικία που υπάρχει σήμερα στον κόσμο. Το τροχόσπιτο αυτό, που μοιάζει με βαγόνι φορτηγού τραίνου, είναι, για 15 ημέρες, το σπίτι δυο ανδρών από την βάση Νταϊήδς της αυστραλιανής 'Εθνικής 'Εξερευνητικής 'Αποστολής στην 'Ανταρκτική. 'Ολόγυρα, ή απέραντη, έρημη και άξενη ήπειρος, το κλίμα της οποίας είναι το ψυχρότερο και σκληρότερο της Γης. Μέσα στο τροχόσπιτο, μην έχοντας καμιά έπαφή με τον κόσμο, εκτός από τον ασύρματο, οι δυο επιστήμονες περνούν τις κενές ώρες τους διαβάζοντας βιβλία, παίζοντας σκάκι, ακούγοντας ραδιόφωνο. 'Αποστολή τους είναι να συγκεντρώνουν πληροφορίες που μπορούν να κάνουν εύκολότερη και ασφαλέστερη την ζωή των ανθρώπων που ζουν χιλιάδες μίλια μακριά από τις σημερινές κατοικημένες περιοχές του κόσμου.

Η θάση Νταϊήδς βρίσκεται σε απόσταση 3.000 περίπου μιλίων από την νοτιώτατη ακτή της Αυστραλίας, σε μία βραχώδη περιοχή, γεμάτη λίμνες και φιορδ, που περιβάλλεται από του παγους του 'Ανταρκτικού ωκεανού. Κάθε χρόνο, ένα αυστραλέζικο παγοθραυστικό μεταφέρει στη βάση αυτή καινούργιο προσωπικό και εφόδια.

Στο Νταϊήδς, που είναι ένας ειδικός σταθμός μετεωρολογικών παρατηρήσεων για την ενημέρωση των μετεωρολογικών σταθμών της Αυστραλίας, ζουν εννέα μόνον άνδρες. 'Η βάση είναι πολυτελής εγκατάσταση, αν συγκριθεί με το απομονωμένο τροχόσπιτο.

Όταν οι Αυστραλοί μετεωρολόγοι ίδρυσαν τη βάση, το 1957, είχαν αποφασίσει να μελετήσουν ειδικά τους «καταβατικούς» ανέμους. Και έκριναν ότι το σκληρό, σκυθρωπό, μακρύ φιορδ, που βρίσκεται 18 περίπου μίλια ανατολικά της κυρίας βάσεως, ήταν το πιο κατάλληλο μέρος για την εγκατάσταση ενός σταθμού παρατηρήσεων για την συγκέντρωση πληροφοριών σχετικά με τους ανέμους αυτούς.

Οι «καταβατικοί» άνεμοι προκαλούνται από την κάθοδο τεράστιων δγκων αέρος, από τα ανώτερα στρώματα της ατμόσφαιρας. Καθώς ο αέρας αυτός ψύχεται, αποκτά βάρος και πέφτει βίβια στη Γη.

Οι άνεμοι που προκαλούνται από την ορμητική αυτή κάθοδο του αέρος πέρς τις παγωμένες κοιλάδες, αποκτούν τεράστια ταχύτητα. Φυσούν με τόσο ορμητικότητα, ώστε παρασύρουν αεροπλάνα, τσακτέο, σκηνές — κάθε τι που δεν είναι γερά στερεωμένο στο έδαφος. Το ρεύμα αυτό του αέρος, που βρυχάται, έχει πλάτος 250 περίπου μέτρων κατά το καλοκαίρι και 500 κατά τον χειμώνα.

Οι επιστήμονες πιστεύουν ότι, με την συνεχή μελέτη αυτού του ανέμου, θα ήταν δυνατόν να

συγκεντρωθούν πολύτιμες πληροφορίες για τις μετεωρολογικές υπηρεσίες ολοκλήρου του Νοτίου 'Ημισφαιρίου. 'Αλλά ήταν ολοφάνερο ότι, για κείνους που θα έμεναν στον σταθμό αυτόν, θα χρειαζόταν ένα «καταφύγιο» ειδικού τύπου. 'Ετσι, όταν πέρυσι έφθασε το παγοθραυστικό «Μάγκα Ντάν», με καινούργιο προσωπικό και εφόδια, έφερε επίσης και ένα χαλύδινο τροχόσπιτο, ειδικά κατασκευασμένο για να αντέχει και στους αγριότερους ανέμους.

΄Αγρια περιοχή

Η περιοχή, ανάμεσα στο κύριο στρατόπεδο και στο Μακρύ Φιορδ, είναι τόσο άγρια και βραχώδης, ώστε ήταν αδύνατο να μεταφέρουν το τροχόσπιτο δια ξηράς. 'Ηταν δυνατό να μεταφερθεί στο Μακρύ Φιορδ από την ακτή, όταν ο χειμώνας παγώνει τη θάλασσα που περιβάλλει την ανταρκτική ήπειρο.

'Ετσι, όταν η θάλασσα άρχισε να παγώνει, το τροχόσπιτο φορτώθηκε σε μία τεράστια σχεδία, που ήταν έτοιμη να ρυμουλκηθεί επάνω στον πάγο, από έναν έλκυστήρα με έρπιστρες, στον τόπο όπου είχαν αποφασίσει να το εγκαταστήσουν. 'Αλλα εφόδια φορτώθηκαν σε άλλες σχεδίες, που τις έσερναν ειδικά σκυλιά, και η συντροφιά ξεκίνησε.

'Αλλά, καθώς πλησίαζαν στο φιορδ, η χιονοθύελλα είχε ξεσπάσει και ολόενα δυνάμωσε. 'Επί πολλές ημέρες έμειναν κλεισμένοι μέσα στο τροχόσπιτο, χωρίς να μπορούν να βγούν, ούτε καν να κοιτάξουν έξω. 'Όταν σταμάτησε η χιονοθύελλα, είδαν πως ο έλκυστήρας δεν μπορούσε πια να προχωρήσει μέσα στο χιόνι, που σε όρισμένους σημεία είχε ξεπεράσει το ύψος των 300 μέτρων.

Οι άνδρες αναγκάστηκαν τότε, με αφάνταστους κόπους, να σπρώξουν μόνοι τους το βαρύ έλκυστρο. Το έσυραν δHEMA — δHEMA, ώσπου κατάφε-

ραν να το μεταφέρουν ως το σημείο που είχαν διαλέξει οι ειδικοί, στην άκρη του φιορδ.

'Η απόσταση από τη βάση Νταϊήδς δεν είναι μεγαλύτερη από 18 μίλια, αλλά για το θάσσανιστικό αυτό ταξίδι χρειάστηκαν έξι ημέρες.

Ο νέος σταθμός εγκαταστάθηκε, επιτέλους, σε μια έδραμα και ένα καταφύγιο φτιάχθηκε σε ένα κάδο ύψους 70 περίπου μέτρων. Μέσα σ' αυτό εγκατέστησαν ένα όργανο που ονομάζεται βεσβολίδιον και χρησιμεύει για την παρακολούθηση των μετεωρολογικών αερισμάτων.

'Αλλά, μέσα σε λίγες ημέρες, ο άγριος άνεμος κατέστρεψε το καταφύγιο και παρέσυρε τα ειδικά όργανα. Τότε έφτιαξαν άλλο καταφύγιο, σε κάποιο χαμηλότερο σημείο, και από τη βάση Νταϊήδς έστειλαν νέα όργανα με ένα έλκυστρο που το έσερναν σκυλιά.

Οι εννέα άνδρες της βάσεως κάνουν βαρδίες στον απομονωμένο αυτό σταθμό δύο — δύο. Συνήθως ο ένας παρακολουθεί τα όργανα μετρήσεως της ταχύτητας του ανέμου και τα κίτρινα μετεωρολογικά αεριστάτα, ενώ ο σύντροφός του κοιμάται.

Ειδική έκπομπη

Η πιο ωραία στιγμή της ημέρας τους είναι όταν ακούνε την ειδική έκπομπη για τους άνδρες της 'Ανταρκτικής, που εκπέμπει ο κεντρικός ραδιοφωνικός σταθμός της Αυστραλίας. Τότε μαθαίνουν τα νέα της πατρίδας τους και δέχονται προσωπικά μηνύματα, που τους στέλνουν οι συγγενείς και οι φίλοι τους.

'Εχουν φτιάξει το τροχόσπιτο όσο ήταν δυνατόν βολικότερο. Τα κρεβάτια τους είναι αναπτυσσόμενα. Για θέρμανση έχουν μόνο μία σόμπα πετρελαίου. Μαγειρεύουν κατεψυγμένο κρέας και κατεψυγμένα χορταρικά. 'Επίσης είναι εφοδιασμένοι

με διάφορες κονσέρβες και τρώνε ακόμη και φρέσκα φρούτα, τα οποία συνηθίζουν να θαυμάσια χάρις στη φυσική θερμοκρασία, που είναι θερμοκρασία ψυγείου!

΄Αξία των πληροφοριών

Οι βαρδίες αλλάζουν κάθε δεκαπέντε ημέρες. Στην ακτή του 'Ανταρκτικού η μέση θερμοκρασία κυμαίνεται γύρω στους 18 βαθμούς υπό το μηδέν. Σε βάθος 400 μιλίων φθάνει τους 34½ βαθμούς υπό το μηδέν και σε βάθος 900 μιλίων τους 50 βαθμούς υπό το μηδέν. 'Η χαμηλότερη θερμοκρασία που έχει σημειωθεί στην παγωμένη αυτή περιοχή ήταν περίπου 140 βαθμοί υπό το μηδέν.

Από τότε που ιδρύθηκε ο προχωρημένος αυτός μετεωρολογικός σταθμός, ούτε μία ημέρα δεν πέρασε χωρίς να στείλη το καθημερινό δελτίο του σχετικά με τις μετεωρολογικές συνθήκες που επικρατούν στην 'Ανταρκτική. Χάρης στις πληροφορίες αυτές, οι ειδικοί προβλέπουν τις μετεωρολογικές συνθήκες που θα επικρατήσουν στην Αυστραλία και στην Νέα Ζηλανδία με μεγαλύτερη ακρίβεια. Χρησιμεύουν επίσης για την πρόβλεψη της καιρικής κατάστασης που θα επικρατήσει στην Νότιο 'Αφρική και στην Νότιο 'Αμερική.

Τί είναι εκείνο που παρακινεί τους ανθρώπους αυτούς να προσφέρωνται εθελοντικά, για να ζήσουν σαν ερημίτες επί ένα χρόνο σε μία λευκή έρημο, όπου κατοικούν μόνο πinguins και φώκιες;

'Είναι ασφαλώς η επιθυμία τους να αποκτήσουν επιστημονικές γνώσεις που θα ωφεληθούν τους συνανθρώπους τους. 'Αλλά και το πνεύμα της εθελοντικής, που ενέπνευσε τους μεγάλους εξερευνητές της 'Ανταρκτικής, όπως ο Σκότ και ο Σάκλετον, είναι φανερό ότι υπάρχει στους νέους αυτούς.

Jack Cannon

ΟΙ ΚΑΛΟΓΕΡΟΙ

Η Μαφία! Δεν πρέπει να έχω κα-
νείς εσφαλμένες ιδέες γι' αυτή την
όργάνωση. Δεν πρόκειται για καμμία
ληστοσυμμορία που έχει απλώσει
τους πλοκάμους της σε όλη την Ι-
ταλία, με μυστηριώδεις αρχηγούς και
με πειθήνια εκτελεστικά όργανα, δ-
πως ισχυρίζονται μερικά λαϊκά μυ-
δισταρήματα, που προορίζονται για
τους ξένους. Είναι ένας πραγματι-
κός τοπικός θεσμός, που οι αρχές
του χάνονται στα βάθη των χρόνων
και που έχει συνδεθεί αναπόσπαστα
με τα ήθη και τα έθιμα των νησιω-
τών.

Οι Σικελίοι, που είχαν πάντα να
αντιμετωπίζουν ξένους κατακτητές
και κυριάρχους, σχημάτισαν, σιγά-
σιγά, κατά τη διάρκεια των αιώνων,
ένα σύστημα ζωής που δρισκόταν
στο περιθώριο των τοπικών αρχών.
Αυτοί οι γεννημένοι αντίρτες έχουν
τους νόμους, τους κώδικές τους, την
ήθική τους. Για το σύνολο του λαού,
η Μαφία είναι βέβαια μια αυταρχική
όργάνωση. Συχνά οι Σικελίοι δυσφο-
ρούν για την ύπαρξή της, συγχρόνως
 όμως αποτελεί γι' αυτούς ένα είδος
προστασίας έναντι της μισητής
κεντρικής εξουσίας: Του κράτους. Γι'
αυτό ο λαός την δέχεται και πολλές
φορές την υποστηρίζει κιόλας. Και
γι' αυτό η Μαφία επέζησε, άλλοτε
πανίσχυρη κι άλλοτε πιο ασθενής, σ'
 όλες τις καταστάσεις. Σήμερα η ό-
ργάνωση βρίσκεται μάλλον σε άκμή.
Στα 1961, μόνο στην περιοχή της
Καλτανισέττα, έγιναν 17 άνθρωποι-
κτονίες, 29 απόπειρες φόνων, 37 ά-
παγωγές από ένοπλους, 27 δισμοί
και καμμία εκατοστή τραυματισμοί.

Το ιστορικό

Οι τέσσερις μοναχοί, που εμφανί-
στηκαν στο κακουργιοδικείο της Με-
σοίνης, είναι ο πάτερ Καρμέλο, ένας
γέρος 82 ετών, με ζωηρό βλέμμα -ό
γεροντότερος από όλους-, ο Βιττό-
ριο, ο φύλακας, ο Βενάντσιο, ο τα-
μίας της ομάδας, κι ο Άγκριππίνο, ο
οικονόμος. Οι τέσσερις αυτοί καλό-
γεροι περνούσαν, στο έρημητήριο
τους, μια θλιβερή ζωή, που δεν την
φώτιζε παρά μόνον η προσευχή. Στα
1956, ένα κράδυ, ενώ ο πάτερ Άγ-
κριππίνο κοίταζε τη δύση του ήλιου
από ένα παράθυρο, κάποιος τον πυ-
ροβόλησε. Ένα μάτσο σκάγια πέ-
ρασε κάτω από τη μύτη του. Γιατί
δεν έγινε αυτή η απόπειρα; Κανείς
δεν ήξερε... Ποιός πυροβόλησε; Ο
πάτερ Άγκριππίνο ισχυρίζεται πως
δεν έχει ιδέα. «Αλλάστε, το παράξε-
νο είναι ότι, σ' αυτή τη σκοτεινή ύ-
πόθεση, κανείς από τους πρωταγω-
νιστές της, ένεργους ή μη, δεν ξέρει
τίποτε, δεν είδε τίποτε... Στη Σικε-
λία, ο υπέρτατος νόμος είναι η «ό-
μερτά», ο νόμος της σιωπής. Ο πλη-
γώμενος, ο κακοποιημένος, ο άνθρ-
πος που πλήρωσε λύτρα, δεν ξέρει
ποτέ τίποτε. Δεν υπάρχει παράδει-
γμα ένας ένοχος να δηλολογήσει ή έ-
να θύμα να έχη καταθέσει έναντιόν
του. Οι αστυνομικοί και οι αρχές γε-

ΤΗΣ ΜΑΦΙΑΣ

Μια συνταρακτική δίκη άρχισε στις 12 Μαρτίου στο κακουργιοδικείο της
Μεσοίνης: Πρόκειται για μια ιστορία ληστών, και μάλιστα Σικελών ληστών!
Οι κατηγορούμενοι είναι οκτώ. Τέσσερις χωρικοί με άφηρημένο βλέμμα
και κατεβασμένο κεφάλι, που μοιάζουν με παγιδευμένα ζώα, και τέσσερις
μοναχοί, τέσσερις θλιβεροί γενειοφόροι καπουκίνοι, που ζούσαν στο μο-
ναστήρι του Σαν Φραντσέσκο. Το μοναστήρι αυτό είναι εν μέρει έρειπώμε-
νο και δεσπόζει του Ματσαρίνο, μιας άθλιας μικρής πόλεως 18.000 κατοί-
νων, της επαρχίας Καλτανισέττα. Όλοι τους πρόκειται να δώσουν λόγο
για μια μακρά σειρά έγκλημάτων και αδικημάτων: Για δολοφονίες, για από-
πειρες φόνων, για έκβιασμούς, για βιαιοπραγίες και για απάτες... 'Η σκεύει-
νη περιπέτεια των ανθρώπων αυτών δεν θα ήταν κατανοητή έξω από την
μεσαιωνική ατμόσφαιρα αυτών των έρημων κάμπων της Σικελίας, όπου οι
άνδρες και οι γυναίκες υφίστανται, εδώ και πολλές γενεές, τις αυστηρές
και σκληρές διαταγές, που τους υπαγορεύει η φοβερή όρνανιση Μαφίας.

Μια συνταρακτική δίκη με το έρώτημα: Στο Ματσαρίνο έγιναν ξαφνικά οι δαίμονες καλόγεροι ή οι καλόγεροι έγιναν δαίμονες;

νικά είναι άνικανοί να διαπεράσουν
το τείχος της «όμερτά».

Από την ημέρα, πάντως, που έπε-
σε αυτός ο πυροβολισμός, οι τέσσε-
ρις καπουκίνοι σκοπίστηκαν στην
πόλη και στα περίχωρα και ειδοποι-
ησαν μερικούς εύπορους της περιο-
χής πως έπρεπε να τους παραδώσουν
μεγάλα χρηματικά ποσά. Η Μαφία
ζητούσε από τους ανθρώπους αυτούς
να καταβάλουν ποσά ανάλογα με την
περιουσία τους. Οι μοναχοί είχαν ά-
ναλάβει την είσπραξή τους.

Ένας πλούσιος ιδιοκτήτης, ο Άν-
τζελο Κανάνα, αντίσταθηκε. Του ζη-
τούσαν το «καμικό» ποσόν των 20.
000.000 λιρετών. Προσέφερε μόνο
50.000 λιρέτες. Ο γερο-πάτερ
Καρμέλο του είπε πως δεν μπορούσε
να έλπιζή πως θα γλύτωνε τόσο φθη-
νά, κι ο Κανάνα του κατέβαλε 1.
500.000. Άλλα κι αυτό δεν άκουσε.
Ο Άντζελο προσπάθησε να κερδίση
καιρό, κι αποφάσισε ν' αγνοήσει τις
άλλεπάλληλες απειλές. Αποτέλεσμα:
Τον σκότωσαν με μια σφαίρα στο
κεφάλι... Έπρεπε τώρα να πληρώσει
ή χήρα του στη θέση του. Η χήρα
έκανε το σφάλμα να παραπονεθί γι'
αυτή την αξίωση σ' έναν γνωστό της
ποφύλακα, τον Τζιοβάνι Στούπ-
πια.

Ο Στούππια πυροβολήθηκε με
τη σειρά του σ' ένα σταυροδρόμι.
Άλλα δεν πέθανε. Σοβαρά τραυμα-
τισμένος, παραληρώντας από τον πυ-
ρετό, στο κρεβάτι του του νοσοκο-
μείου, άφησε να του ξεφύγουν μερι-
κές άκριτοιμίες.

Τί να διηγήθηκε, άραγε, κομματι-
αστά κι αποσπασματικά, ίσως πα-
ρά τη θέλησή του, στους καραμπινι-
ρους που έκαναν την ανάκριση; Είπε
πως οι τέσσερις μοναχοί τρομοκρα-
τούσαν και φορολογούσαν όλη την
περιοχή. Πως έστελναν απειλητικές
έπιστολές σε μερικά πρόσωπα -απο-
δείχθηκε πως οι έπιστολές αυτές εί-
χαν γραφή με τη γραφομηχανή της
μονής- και πως αυτοί έκαναν τις
είσπράξεις. Για λογαριασμό τίνος;
Ποιός σκότωσε; Μυστήριο! Αυτό δεν
το ήξερε...

Ο διάβολος του μοναστηριού

Συνέλαβαν ένα, δύο, τρεις, τέσσε-
ρις υπόπτους, που ήταν γνωστοί για
το έγκληματικό παρελθόν τους. Τους
καπουκίνους, όμως, δεν τους έπια-
σαν παρά το 1960. Τότε, ένας εί-
σαγγελέας απέφασε να τους στείλ-
η στη φυλακή. Μαζί τους συνέλαβαν
και τον κηπουρό τους, τον Καρμέλο
Μπάρτολο, τον άνθρωπο που είχε
ως αποστολή του να κάνη κάτω πα-
ραγωγικά τα πεινχρά κτήματα του
μοναστηριού...

Παράξενη φυσιογνωμία, αυτός ο
κηπουρός! Ήταν ένας τραχύς αγρό-
της καμμία τριανταριά ετών, σχεδόν
ανολοβήδους, βίαιο, κλεισμένος
στον εαυτό του. Οι μοναχοί δηλο-
σαν πως ήταν αρχηγός τους, πως
τους τρομοκρατούσε, πως αυτός ή-
ταν ο άνθρωπος της Μαφίας, πως γι'
αυτών δούλευαν. Με δυο λόγια, τον
παρουσίασαν σαν ένα τέρας, σαν τον

διάβολο του μοναστηριού. Άλλά,
παρ' όλο που τον κατήγγειλαν, δεν
του έρριξαν όλο το άδικο. Ασφαλώς,
είπαν, θα υπήκουε κι αυτός σε άλ-
λους, όπως εκείνοι σ' αυτόν... Ούτε
μια στιγμή δεν τους ήλθε η ιδέα πως
θα μπορούσαν ν' αντισταθούν στις
διαταγές του.

Ο Μπάρτολο βρέθηκε, λοιπόν, κι
αυτός σ' ένα κελλί της ίδιας φυλα-
κής, όπου κλείστηκαν οι τέσσερις
καπουκίνοι. Άλλά, σε λίγες ημέ-
ρες, υπακούοντας Κύριος οίδε σε
ποιές έπιτακτικές έντολές, ο κηπου-
ρός κρεμάστηκε.

Οι τέσσερις καλόγεροι έμειναν
δυο χρόνια μέσα σ' ένα κοινό κελλί
της φυλακής της Καλτανισέττα. Κά-
θε πρωί έκαναν μια λειτουργία σ'
ένα πρόχειρο ιερό -μπορεί κανείς να
το φαντασθή!-, γιατί οι εκκλησια-
στικές αρχές δεν τους είχαν ακόμη
καθαίρει, μια και ήταν κατηγορού-
μενοι κι όχι ακόμη κατάδικοι.

Οι καπουκίνοι αναγνώριζαν τα ά-
δικήματά τους, αλλά ισχυρίζονταν
πως δεν είχαν άναμικχή στους φό-
νους. Είπαν πως είναι και άθωοι και
ένοχοι. Δεν υπήρξαν έκουσιοι συνε-
ργοί, αλλά θύματα της Μαφίας. Ο τι
έκαναν, το έκαναν χωρίς τη θέλησή
τους...

Άρχηγός ο κηπουρός

Ηταν πολύ ενδιαφέρον το θέαμα
που παρουσίασαν στο δικαστήριο.
Τα βλέμματά τους περιφέρονταν ά-
πό τον Έσταυρωμένο, που δρισκόταν
πάνω από την έδρα των δικαστών,
ως τους τέσσερις συγκατηγορουμέ-
νους τους, τους όκτω δικηγόρους
τους, τους δικαστές, τους ένορκους
και τους 38 μάρτυρες. Οι μάρτυρες
αυτοί δεν ήξεραν τίποτε, ή σχεδόν
τίποτε, ή έξεχσαν εκείνα που ήξε-
ραν. Το άκροστικό αποτέλετο σχε-
δόν αποκλειστικά από άνδρες, μαυ-
ροντυμένους και σοβαρούς.

Έξη άλλοι Σικελίοι καπουκίνοι
πήραν τη θέση τους στη μούη του
Ματσαρίνο. Προσεύχονταν καθημε-
ρινά για τους «άτυχους» αδελφούς
να μην θγάνουν ποτέ από το
μοναστήρι. 'Ιδιος, όμως, δεν άφη-
νουν σε κανένα τη φροντίδα της κα-
λιεργίας του κήπου τους...

Παρ' όλη την ένταση που έπικρα-
τούσε στην αίθουσα του δικαστη-
ριού, οι τέσσερις κατηγορούμενοι έ-
μεναν ήρεμοι και τα χείλη τους έ-
κινούσαν σε μια άδισκοπη προσευχή.

Από τη διαδικασία διαπιστώθηκε
ότι, μετά τον περίφημο εκείνο πυρο-
βολισμό, ο Καρμέλο Μπάρτολο, ο
κηπουρός, ανήγγειλε στον πάτερ -
Άγκριππίνο ότι άνωμυμι κακοποιοί
ζητούσαν ένα ποσό ίσο προς 10.000
δρχ. κι ότι, αν δεν το έπαιοναν, θα
σημάδευαν καλύτερα την έπόμενη φο-
ρά. Ο πάτερ - Άγκριππίνο έδωσε
5.000.

Η συμμορία άρχισε κατόπιν να
έκδιάζη πλουσιότερους κατοίκους του
χωριού. Άλλά, για να το πετύχει, ύ-
ποχρέωσε τους τέσσερις μοναχούς να

έμφανίζονται αυτοί και να ζητούν τα
λύτρα.

—Είμαστε θύματα, δήλωσε στην
ανάκριση ο πάτερ - Άγκριππίνο. Άν
δεν υπακούσαμε, θα μάς σκότωναν!

Στα χρόνια που ακολούθησαν, οι
χωρικοί συνήθισαν στο θέαμα των
τεσσάρων καπουκίνων, που γύριζαν
στο χωριό για να εκτελέσουν τη θλι-
βερή άποστολή τους, μα η άστυνο-
μία δεν είχε άποδείξεις έναντιόν τους.
Η άνακάλυψη, όμως, της γραφομη-
χανής, με την οποία γράφονταν οι
απειλητικές έπιστολές, στο κελλί του
πάτερ - Βιττόριο, υπήρξε άποφασι-
στικό τεκμήριο, κ' η άστυνομία μό-
ρες να δράση.

Ένας από τους συγκατηγορουμέ-
νους, ο Φίλιππο Νικολέττι, ώμολόγη-
σε πως συνέργησε στο φόνο του Άν-
τζελο Κανάνα, του πλούσιου ιδιο-
κτήτη. Όμως άρνήθηκε να ένοχο-
ποιήσει τους άλλους. Όργανωτής της
συμμορίας, είπε, ήταν ο κηπουρός
Μπάρτολο.

—Κύριε πρόεδρε, είπε, φοβάμαι!
Φοβάμαι αυτούς που βρίσκονται άπ'
έξω. Ο Μπάρτολο πέθανε...

—Τι θέλεις να πής; Πως ο Μπάρ-
τελο σκοτώθηκε από ανθρώπους της
Μαφίας;

Ο Νικολέττι δεν άπάντησε. Το δι-
καστήριο άναγκάστηκε να συνεδριά-
ση κεκλεισμένων των θυρών, για να
μπορέση ο Νικολέττι να συμπληρώ-
ση την κατάθεσή του.

Άλλά κ' οι μοναχοί έρριξαν ένα
μεγάλο μέρος της ευθύνης στον Μπάρ-
τολο.

—Ενώπιον του Θεού, είμαστε ά-
θωα θύματα, είπε ο πάτερ-Καρμέλο.

Ένας από τους δικηγόρους τους,
ο Φραντσέσκο Κορνελούττι, είπε στο
δικαστήριο ότι οι τέσσερις καπου-
κίνοι είχαν υποβληθί σε τρομοκρα-
τία, είχαν άπειληθί και ταπεινωθί,
χωρίς να σπάνε καθόλου.

—Σκεφθήτε, κύριοι δικαστάι, εί-
πε ο Κορνελούττι, ότι οι άνθρωποι
αυτοί δυσφημίσθηκαν άνεπανόρθωτα.

Άκόμη κι αν άποδείχθι η άβωότητά
τους, όλοι θα τους λέγε κακοποιούς!
Οι τέσσερις καλόγεροι κουνούσαν
έπιδοκιμαστικά το κεφάλι τους, κα-
θώς άκουγαν αυτά τα λόγια του συ-
νηθού τους. Μέχρι στιγμής έχουν
τη πλήρη ύποστήριξη του τάγματός
τους, αλλά είναι πολύ άπίθανο ότι
θα άποφύγουν την κατάδική. Η δίκη
θα παραταθί πιθανώτατα ως τον
Μάιο, γιατί υπάρχουν πολλοί μάρ-
τυρες.

Σ' έναν ρεπόρτερ, που μπόρεσε να
τον πλησιάσει κατά τη διάρκεια της
δίκης, ο πάτερ - Βιττόριο είπε:

—Ο πραγματικός ένοχος είναι
αυτή η περίφημη Μαφία, με την ό-
ποια -ό Άγιος Φραγκίσκος να μάς
συγχωρήση!- άναγκασθήκαμε να
συμβιβασθούμε, για ν' άποφύγουμε
χειρότερα κακά... Μην το ξεχνάτε:
Η Μαφία ύπάρχει! Γράψτε το,
πέστε το, μη φοβηθήτε!

Καθένας από τους τέσσερις μο-
ναχούς έχει τη δική του φυσιογνω-
μία και προσωπικότητα.

Ο πάτερ-Βιττόριο (Ούγ-
κο Μποντισσούτο) δεν έλαβε μεγάλο
μέρος στους έκβιασμούς διά ζωής,
αλλά τον δαρύνει η σοβαρή κατηγο-
ρία ότι έγραφε τις απειλητικές έπι-
στολές στη γραφομηχανή. Οι συνή-
γοροι ισχυρίζονται ότι οι έπιστολές
γράφονταν με τη γραφομηχανή αυτή,
αλλά όχι άναγκαία από τον πάτερ -
Βιττόριο. Μπορεί, λένε, να γράφονταν
κι από τον κηπουρό...

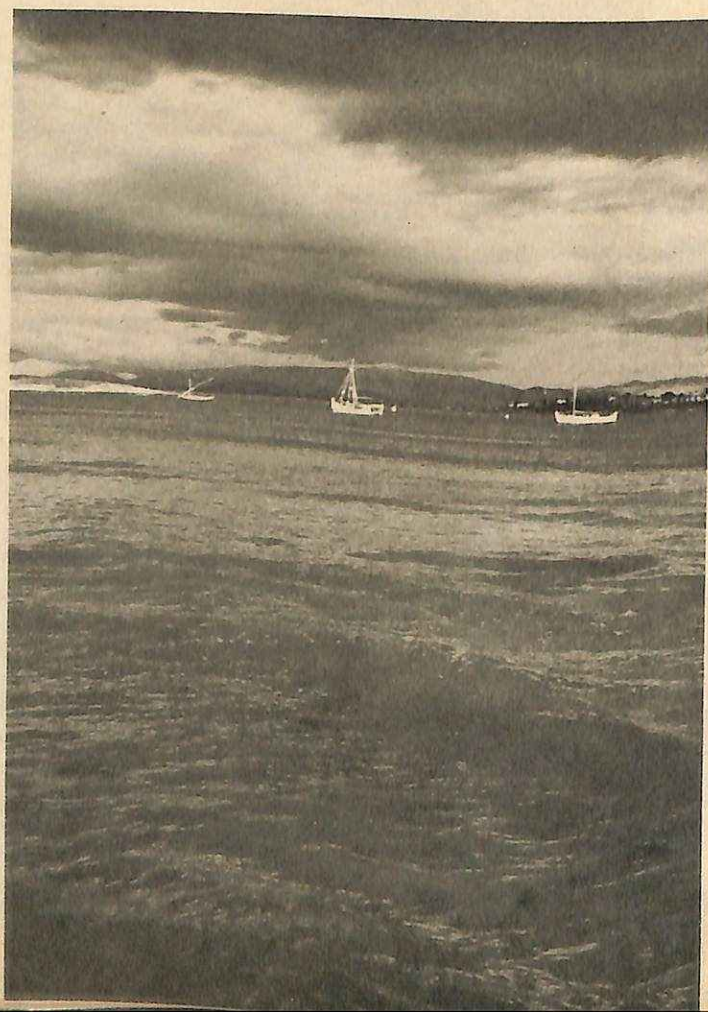
Ψυχικά άρρωστος

Ο πάτερ-Βιττόριο (Ούγ-
κο Μποντισσούτο) δεν έλαβε μεγάλο
μέρος στους έκβιασμούς διά ζωής,
αλλά τον δαρύνει η σοβαρή κατηγο-
ρία ότι έγραφε τις απειλητικές έπι-
στολές στη γραφομηχανή. Οι συνή-
γοροι ισχυρίζονται ότι οι έπιστολές
γράφονταν με τη γραφομηχανή αυτή,
αλλά όχι άναγκαία από τον πάτερ -
Βιττόριο. Μπορεί, λένε, να γράφονταν
κι από τον κηπουρό...

Ο πάτερ-Άγκριππίνο
(Άντόνιο Γιαλούνα) κατάγεται, δ-
πως και οι άλλοι μοναχοί, από το
Ματσαρίνο. Μετά τον έμπρησμό του
φαρμακείου, έμφανίστηκε στον Κο-
λαγιάνι και του είπε: «Άκόμη δεν
άπεφάσισες; Δεν σου έβαλε μυαλό
η πυρκαϊά;». Και τον ρώτησε έπειτα
αν ο γιος του τηγαίνει μόνος στο
σχολείο. «Σε συμβουλεύω, πρόσθεσε,
να τον συνοδεύς ο ίδιος... Πάντως,
είναι προτιμότερο να πληρώσης, για
να μην έχης υπελάσεις!». Ο Άγ-
κριππίνο είναι νέος, με μαύρη γενει-
άδα και μάτια που γυαλίζουν σαν
το κάρβουνο. Είναι ο πιο άήσυχος
από τους τέσσερις μοναχούς, κ' ένας
γιατρός κατέθεσε ότι στα 1956 είχε
πάθει μια μεγάλη νευρική κρίση, που
πλησίαζε τα όρια της ψυχοπαθείας.
Έμεινε, μάλιστα, άρκετον καιρό σε
μια ψυχιατρική κλινική της Ρώμης.
Σ' αυτόν -λέει η υπεράσπιση- στή-
ριζε όλο τον έκβιασμό της ή συμμο-
ρία της Μαφίας, ξεροντάς τον ψυχι-
κά άρρωστο κι άδούλο. Ο Μπάρτο-
λο, που γνωρίζει την κατάσταση του,
δεν χρησιμοποίησε ως μέσον των
έκβιασμών τον. Μ' αυτόν είχε τις
περισσότερες επαφές του κ' έναντιόν
αυτού έγινε η απόπειρα με το του-
φέκι.

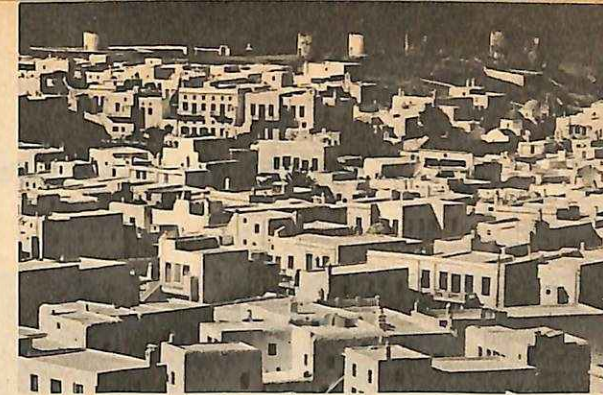
Τέλος, ο πάτερ-Βενάν-
τσιο (Λιμπόριο Μαράττα) είναι ο
διανοούμενος της ομάδας. Έχει δι-
πλωμα θεολογίας και στα 1951 έ-
δρασε το κεντίνο Σορτίνο, μια θρη-
σκευτική όργάνωση. Η συμμετοχή
του υπήρξε έμμεση. Όταν τον άνε-
τέθη να κάνη μια άνάκριση στο Μα-
τσαρίνο, προσπάθησε να συγκαλύψι
τα πράγματα. Άλλά φαίνεται ότι
καθ' όλη τη διάρκεια της θλιβερής
δράσεως των άλλων, γνώριζε τα πάν-
τα και δεν τολμούσε να κάνη τίπο-
τα για να σταματήση τους έκβια-
σμούς...

ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΠΟ ΤΗ ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΕΛΛΑΔΑ ΣΤΗΝ ΙΣΠΑΝΙΑ

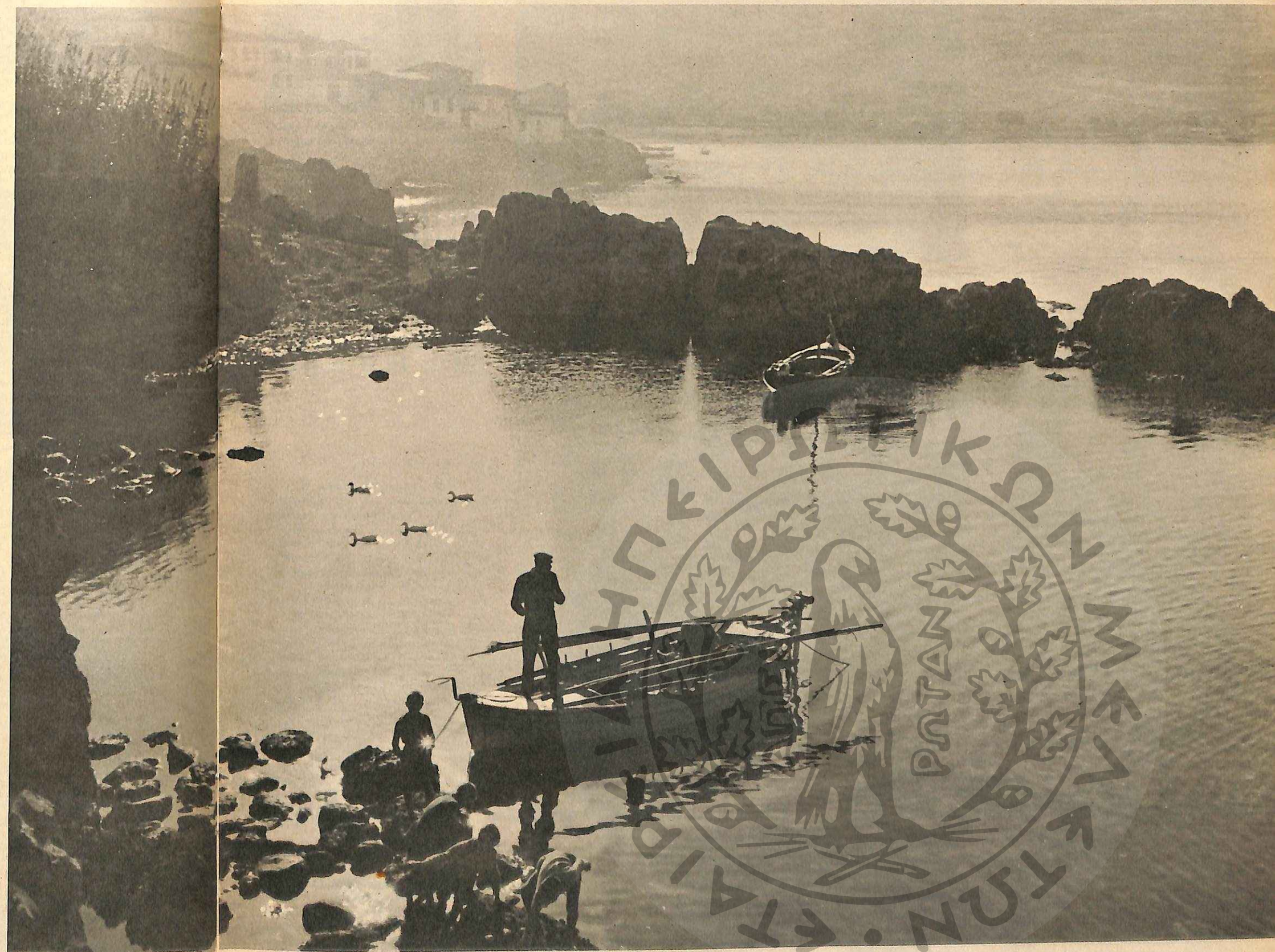

ΟΙ ΙΣΠΑΝΟΙ γνωρίζουν και αγαπούν την Ελλάδα. Μια έκθεση από 81 φωτογραφίες του Δημήτρη Χαρισιάδη αποτελεί αυτές τις ημέρες το καλλιτεχνικό γεγονός της Μαδρίτης. Όλη η ατμόσφαιρα και η ζωντάνια του τόπου μας, η ποίηση της καθημερινής ζωής και η ποίηση του τοπίου και της ιστορίας, αποτυπώνονται στις θαυμάσιες φωτογραφίες του καλλιτέχνη. Άνω: «Λιθόστρωτο» (Έξω από τα κανάλια της Σίφνου). Δεξιά: «Τρεις βάρκες» (στον όρμο Γλυφάδας).

Μια φωτογραφική έκθεση στην Μαδρίτη προσελκύει ένδιαφέρον και θαυμασμό για την ομορφιά του ελληνικού χώρου

«Μύκονος»

«Το λιμανάκι των ψαράδων». (Στο Σίγκρι της Μυτιλήνης).

Ενα ολοζώντανο κομμάτι από την Ελλάδα έχει μεταφερθεί αυτές τις ημέρες στην Ισπανία. Στην Γκαλερί Νέμπλι, την σοβαρότερη αίθουσα εκθέσεων της Μαδρίτης, ο γνωστός καλλιτέχνης φωτογράφος Δημήτριος Χαρισιάδης παρουσιάζει 81 έργα του, με εικόνες από την ελληνική ύπαιθρο, από τις αρχαιότερες και από την

σύγχρονη ζωή. Η έκθεση αποτελεί σημαντικό γεγονός για την ελληνική πρωτεύουσα. Πολύς κόσμος, εξέχουσες προσωπικότητες και καλλιτέχνες, που τρέφουν πραγματικό πάθος για την Ελλάδα, εκφράζονται με ένθουσιασμό για τη χώρα μας και για την τέχνη του Έλληνα φωτογράφου.

Κάθε τοπίο έχει την εύτυχομένν

Η έκθεση των έργων του Χαρισιάδη στη Μαδρίτη άρχισε από μια άθωα συνωμοσία. Πέρσι είχε έλθει στην Ελλάδα ο κ. Δημήτρης Παπαγεωργίου, διευθυντής χαρακτηριστικής της Σχολής Καλών Τεχνών της Μαδρίτης, ένας αναγνωρισμένος ζωγράφος, εγκαταστημένος από χρόνια στην Μαδρίτη, τον οποίο η καλλιτεχνική Μαδρίτη τον γνωρίζει με το όνομα Ντόν Ντημήτρης και τον θεωρεί δικό της. Πέρασε λίγον καιρό σ' ένα χωριό της Θεσσαλικής γενέθλιας γής. Στην Αθήνα τον συνάντησε η σκηνοθέτης του κινηματογράφου Κα. Έλλη Νεζερίτη, η οποία την εποχή εκείνη επέλεγε υλικό από το τεράστιο αρχείο του Χαρισιάδη, για να ετοιμάσει ένα διδύο με θέμα την παλαιότερη και σύγχρονη Ελλάδα, με τα μνημεία και τις όμορφιές της, τους ανθρώπους και τη ζωή τους. Ήταν για το διδύο «Ακολουθώντας τα μονοπάτια των θεών και των ανθρώπων», που την έκδοσή του είχε αναλάβει ένας μεγάλος έκδοτικός οίκος της Ευρώπης σε πέντε διαφορετικές γλώσσες. Ο Δ. Παπαγεωργίου είδε το άπειρο υλικό και σκέφθηκε πώς οι Ισπανοί πρέπει να γνωρίσουν την Ελλάδα, όπως την έχει δει το μάτι του Χαρισιάδη, έτσι που το τοπίο διατηρεί τη μαγεία

«Καρύταινα» ↑

«Μοναστήρι των Μετεώρων» ↑

↓ «Ακρωτήριο». (Η Μεθώνη με το Μπούρτζι της).

της ώρας του και η ζωή την κίνησε. Η μικρή συνωμοσία ώριμώθηκε και ο Χαρισιάδης δρέθηκε πρό τελεσμένων γεγονότων. Η γκαλερί Νέμπλε ματαίωσε μια έκθεση Αγγλων ζωγράφων, για να δεχθεί τις φωτογραφίες του Έλληνα φωτογράφου. Ο Χαρισιάδης το έμαθε όταν του έδειξαν τον κατάλογο των έργων που έπρεπε να αποστείλει! Οι φωτογραφίες, ένα κομμάτι με το φως της Ελλάδας, ταξίδεψαν για να εκτεθούν στην άλλη άκρη της Μεσογείου, που λούζει με το φως της την Ισπανία. Πολλοί λένε ότι το τοπίο και στις δύο χώρες έχει κοινά χαρακτηριστικά και έτσι οι «ελληνικότητες» φωτογραφίες του Χαρισιάδη εγκλιματίστηκαν θαυμάσια και δρῆκαν ανταπόκριση από γούστο των Ισπανών.

Δ. ΧΑΡΙΣΙΑΔΗΣ. 'Αχώριστος σύντροφός του ή φωτογραφική μηχανή.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΧΑΡΙΣΙΑΔΗΣ

Ο κ. Δημ. Χαρισιάδης δέν ξεκίνησε στη ζωή σαν φωτογράφος. Έχει σπουδάσει χημεία. Έν τούτοις, η φωτογραφία ήταν το πάθος του από τα παιδικά του χρόνια και, πριν ακόμη εξελιχθή σε επαγγελματία φωτογράφο, είχε διακριθή σαν ξεχωριστός ερασιτέχνης σε διάφορες διεθνείς εκθέσεις. Στόν πόλεμο της Αλβανίας πήρε μαζί του την φωτογραφική μηχανή, και οι ζωντανές και έκφραστικές φωτογραφίες του χρησιμοποιήθηκαν τόσο από το Ελληνικό Έπιτελείο σε διάφορες εκθέσεις, όσο και από τον στρατήρχη Παπάγο για την εικονογράφηση των Απομνημονευμάτων του. Έκτός από άπειρες σκηνές του πολέμου του 1940, ο Χαρισιάδης έχει άπαθανάτισει με τη φωτογραφική του μηχανή πολλά άλλα μεγάλα γεγονότα της νεώτερης ελληνικής ιστορίας: Την φοβερή δυστυχία της κατοχής, το δράμα του συμμοριτοπολέμου, την μεταπολεμική ανασυγκρότηση της χώρας — έτσι που οι φωτογραφίες του αποτελούν μια έκφραστική και ζωντανή εξιστόρηση των τελευταίων 20 χρόνων της ελληνικής ζωής. Ο Χαρισιάδης έχει έπίσης συνεργασθή στην εικονογράφηση διαφόρων διδύων, έχει οργανώσει πολλές εκθέσεις της φωτογραφικής εργασίας του και επιπλέον έχει μετάρσει σε διάφορες φωτογραφικές εκθέσεις

ώρα του' άρκεί νά γνωρίζν κανείς νά την περιμένν

↓ «Το λιμάνι». (Πρωί στο λιμάνι της Μυτιλήνης).

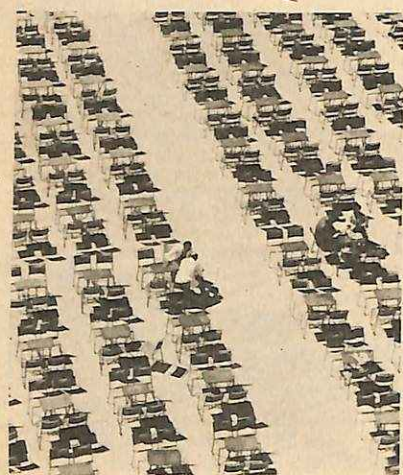
«Ο Κόλπος του Ναυπλίου» ↓

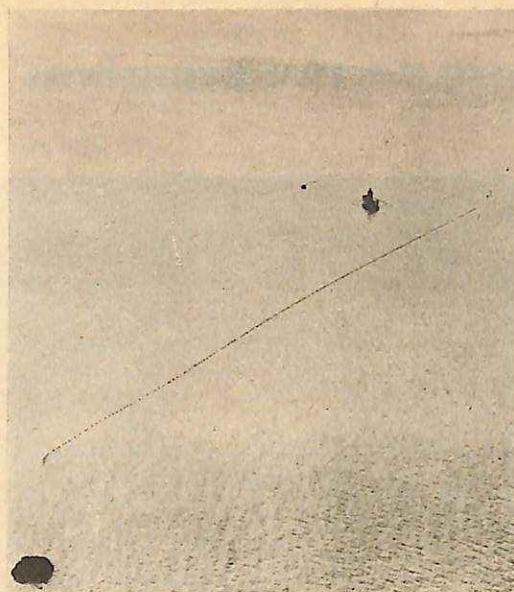
σεις. Ο Δημήτρης Χαρισιάδης, που είναι από τους εκλεκτούς συνεργάτες των «Εικόνων», θεωρεί τη φωτογραφία ρεαλιστικό έκφραστικό μέσο και σπάνια συμφωνεί με τις φωτογραφικές «αφαιρέσεις» και τις «καλλιτεχνικές» τάσεις. Πιστεύει στην άνοθευτη φωτογραφία. Έκτός από την επαγγελματική φωτογράφιση, εξακολουθεί πάντα να φωτογραφίζει

τά θέματα που του άρέσουν. Όπως και παλαιότερα, έτσι και τώρα τον γοητεύει το «παιχνίδι» του φωτός επάνω στα αντικείμενα. Ιδιαίτερα τον ενδιαφέρει η φωτογράφιση τοπίων. Τελευταία άρχισε να τον ενδιαφέρει και ο άνθρωπος, σαν φωτογραφικό θέμα. Έπιτέλους, λέγει ο Χαρισιάδης, ο άνθρωπος είναι το πιο ενδιαφέρον «θέμα» στον κόσμο αυτό.

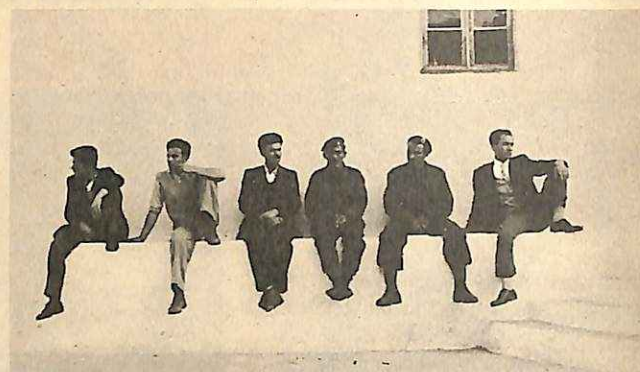
Η ΕΛΛΑΣ

«Η πλατεία». (Ζεστό απομεινέρο του καλοκαιριού στην Πλατεία Συντάγματος).

«Ο ψαράς και τα δίχτυα του».

«Σύγχρονη ζωή». (Απόγευμα στο μύλο της Σίφνου).

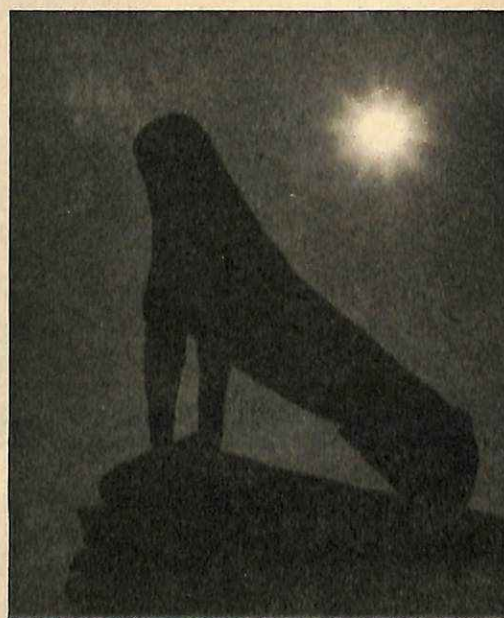
ΣΤΗΝ ΙΣΠΑΝΙΑ

Δεμένοι με το φως και τον χώρο – οι άνθρωποι

«Χώρος σταθμεύσεως». (Αγιοι Ασωμάτοι Μυτιλήνης, την ημέρα του πανηγυριού)

Η έκθεση του Δ. Χαρισιάδη στην Μαδρίτη έχασε τον προσωπικό της χαρακτήρα, πήρε ευρύτερη σημασία και έγινε εξαιρετικά επίκαιρη. Το ενδιαφέρον των Ισπανών για την Ελλάδα είναι πολύ ζωηρό και οι φωτογραφίες του Έλληνα φωτογράφου θεωρήθηκαν σαν μια αυθεντική παρουσία. Η ελκυστικότητα της εικόνας και η αγάπη του Χαρισιάδη για τον τόπο και για τους ανθρώπους δημιούργησαν μια θερμή ατμόσφαιρα. Η διευθύντρια της γκαλερί, δας Μοντόζο, είναι ενθουσιασμένη με την επιτυχία και οι Έλληνες της Μαδρίτης θεωρούν την παρουσίαση αυτών των φωτογραφιών ως γεγονός εξαιρετικής σημασίας. Η έκθεση τελεί υπό την προστασία της εκεί ελληνικής πρεσβείας, και ο Ντὸν Ντημήτρης, που είδε την ιδέα του να γίνεται πραγματικότητα, αντιπροσωπεύει τον απουσιάζοντα καλλιτέχνη. Ο Χαρισιάδης δεν κρίνει απαραίτητη την παρουσία του στην Ισπανική πρωτεύουσα. Συνεχίζει πάντοτε, με τη μηχανή στο χέρι, να αποτυπώνει, με πάθος και λατρεία, σκηνές της ελληνικής ζωής.

«Δήλος»

«Καλόγριες πηγαίνουν στην λειτουργία». (Στο μοναστήρι του Αγ. Νικολάου, στη Σαντορίνη)

ΧΟΡΕΥΤΙΚΑ ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ

ΟΙ ΔΥΟ πρώτες χορεύτριες του Μπαλλέτου της 'Ηρώς Σισμάνη, κοντά στη θάλασσα και στον φωτογραφικό φακό. Σε λίγες ημέρες θα ερμηνεύσουν για μέρες θα ερμηνεύσουν, για πρώτη φορά στην 'Ελλάδα, «Δόν Κιχώτη» και «Κοιμισμένη βασίλοπούλα»

ΤΟ ΠΑΘΟΣ μιάς έστω μικρής χορευτικής στιγμής, σοφά, όμως, και επίπονα προετοιμασμένης, δρῆκε τη δικαίωσή του στο φωτεινό άκρογιάλι της 'Αττικής. Οί χορευταί Γιάννης Μέτσης και Μάρω Παπά

ΗΡΩ ΣΙΣΜΑΝΗ. Δέκα χρόνια προσπαθειών για τη δημιουργία πραγματικού μπαλλέτου στην 'Ελλάδα.

ΣΤΗΝ ΑΚΡΟΘΑΛΑΣΣΙΑ

Στά μέσα του 'Απριλίου, τριάντα άνθρωποι, που δουλέψανε σκληρά και υπομονητικά, κάτω από την καθοδήγηση ενός άλλου ανθρώπου, θα δώσουν από τη σκηνή του «Ρέξ» όλη τους την τέχνη, όλη τους τη ζωντανία κι όλη τους την αίσθαντικότητα, για να ερμηνεύσουν ένα πρόγραμμα μπαλλέτου με εξαιρετικές «θιρτουζιτέ».

Στά μέσα 'Απριλίου θα συμπληρωθούν δέκα χρόνια από τότε που η 'Ηρώ Σισμάνη απέφασισε να μεταφυτεύσει το άγνωστο ως τότε λουλούδι του μπαλλέτου στην 'Ελλάδα.

Με τη σύμπραξη του χορευτού Γιάννη Μέτση και πρώτες χορεύτριες την Μάγια Σοφού και την Μάρω Παπά, ο τριακονταμελής χορευτικός θίασος της 'Ηρώς Σισμάνη θα χορέψει για πρώτη φορά στη χώρα μας «Δόν Κιχώτη» και «Κοιμισμένη βασίλοπούλα», ενώ θα παρουσιάσει και πάλι μία ερμηνευτική επιτυχία με το μπαλλέτο «Σιλφίν».

Το μπαλλέτο φάνηκε στην 'Ελλάδα με την 'Ηρώ Σισμάνη, όταν χορεύτηκαν από την ομάδα της μέρη από την «Λίμνη των κύκνων» και την «Ζιζέλ». Το φιλικό της περιβάλλον

λέει πως η ίδια αγνόησε το δικό της χορευτικό ταλέντο, για να μπορέσει να δοθεί απερίσπαστη στην προσπάθειά της για τη δημιουργία ελληνικού μπαλλέτου, ενώ θα μπορούσε να γίνει μία λαμπρή χορεύτρια, με φήμη όχι μόνον ελληνική. Μετά την «πρώτη» στο θέατρο «Ρέξ», μετά την «Βραδυά Μπαλλέτου», όπως ονομάστηκε, θα δοθούν και άλλες παραστάσεις στην 'Αθήνα και στο ίδιο θέατρο, για να ακολουθήσει, τελικά, και μία όμοια παράσταση στο «Δημοτικό Θέατρο» του Πειραιώς.

Από ό,τι πρόκειται να παρουσια-

σθῆ από τους 'Ελληνες χορευτάς και χορεύτριες, ο «Δόν Κιχώτης» θεωρείται μία από τις δυσκολότερες χορευτικές ερμηνείες. Το ίδιο, έξι άλλου, συμβαίνει και με την «Κοιμισμένη βασίλοπούλα», που είχε διαλέξει και ο διάσημος μαρκήσιος ντε Κουέβας για να παρουσιάσουν τα μπαλλέτα του, λίγο καιρό πριν πεθάνει. Τα κορυφαία μέλη του μπαλλέτου της 'Ηρώς Σισμάνη κατέβηκαν πριν λίγες ημέρες ως την ανοιξιάτικη σαρωνική παραλία και, με τα κοστουμιά της «Ζιζέλ», αυτοσχεδίασαν για τον φωτογραφικό φακό των «Εικόνων».

ΟΛΑ ΣΕ ΚΙΝΗΣΗ ΑΠΑΛΗ. 'Η θάλασσα, τὰ σύννεφα, οί άνθρωποι (Μ. Σοφού, Γ. Μέτσης), τὸ ανοιξιάτικο ἀεράκι

ΝΥΜΦΕΣ ΚΑΙ ΤΡΙΤΩΝΕΣ αὐτοσχεδιάζουν στὰ βράχια — ἡ Μάγια Σοφού, ὁ Γ. Μέτσης, ἡ Μάρω Παπά, ἡ Νανὼ Κατσούδα (Φωτ. Δ. Πατρίδη)

ΑΝΑΛΑΦΡΟ ΤΟ ΠΗΔΗΜΑ ΣΤΟ ΓΑΛΑΖΙΟ ΦΟΝΤΟ, ΣΥΝΔΥΡΠΑΖΕΙ ΤΗ ΦΑΝΤΑΣΙΑ Σ' ΕΝΑ ΠΕΤΑΓΜΑ Α'Υ'ΛΟ, ΑΙΘΕΡ'Ο

Ένα πρωτότυπο
μυθιστόρημα
άγωνίας και φρίκης,
του Φρεντερικ Ντάρ,
του μεγαλύτερου σύγχρονου
Γάλλου αστυνομικού
συγγραφέως

3

Αν το πρόσωπό της θύμιζε ρομπότ, ή φωνή της δεν διέλυε καθόλου αυτό το παράξενο συναισθηματικό αντίθετο μάλιστα. Ήταν άχρωμη, σκυθρωπή, μεταλλική.

—Νά σās συστηθώ... Φίλιππος 'Αριέ... Κ' ή γυναίκα μου. Είμαστε γείτονές σας... Για να είμαι πιο άκριβης, ένοικιαστές σας... Κατοικούμε σ' εκείνο το μικρό σπίτι, που βρίσκεται κοντά στο δρόμο. Τό ξέρετε; 'Εκείνο με τὰ άγγεια;

—Ναί, ξέρω.

Έγινε καινούργια σιωπή, το ίδιο αγωνιώδες, το ίδιο φανταστική, όσο κ' εκείνη ή καταπληκτική έκφραση. Ήταν ντυμένη μοντέρνα, με κομψότητα μάλιστα, κι όμως φαινόταν σαν να είχε ξεπροβάλει από έναν άλλον αιώνα. Όταν ήμουν παιδί είχα διαβάσει την ιστορία μίας νεαρής πυροδότης που είχε εξαφανισθή την ήμερα του γάμου της και πού την είχαν ξαναβρεί διακόσια χρόνια αργότερα, μέσα σε έναν κρυψώνα, όπου είχε μωμιοποιηθή. Γιατί άραγε είχα φέρει άορίστως στο νου μου αυτό το τρομακτικό παραμύθι, κοιτάζοντας την καινούργια ιδιοκτήτρια αυτού του μεγάλου μονχλιασμένου σπιτιού;

—Μου... μου φαίνεται ότι θα σās λείψουν οι άνεσεις σ' αυτό το σπίτι. Είναι φανερό ότι χρειάζονται άπαρατήτως μερικές επισκευές...

Τραυλίζα. Τίποτε δεν είναι δυσκολότερο παρά να μιλάς σ' ένα άντροεικέλο, δίνοντας στον μονολόγο σου τούς ήρεμους τονισμούς της καθημερινής όμιλίας.

Κοίταζε την Μανταλένια με κάποια άδιαφορία, αλλά χωρίς να τρεμοπαίζει τὰ βλέφαρά της, πράγμα που έδινε στο βλέμμα της μία προσήλωση σχεδόν άπάνθρωπη.

—Συγγνώμη, ψιθύρισε ξαφνικά γυρίζοντας προς το μέρος μου, τί λέγατε;

—Έλεγα ότι μου φαίνεται πώς είναι άναγκαιές μερικές επισκευές, αν θέλετε να κατοικήσετε εδώ... κυρία...

—Κυρία Νωλλέν.

Και χαμογέλασε:

—'Η κόρη μου κ' εγώ ξέρομε να κάνουμε και χωρίς άνεσεις!

—Σας συνοδεύει ή δεσποινίς κόρη σας;

—Είναι μέσα στο αυτοκίνητο.

Γιατί δεν κατέβαινε διόλου; Αυτό το καινούργιο μυστήριο μου κινούσε την περιέργεια. Όταν φτάνη κανείς μπροστά σε μία κατοικία, όπου πρόκειται να μείνη, είναι μοιραίο να διάζεται να τρέξει σ' αυτήν. Διμή να την γνωρίσει, ακόμη κι αν ή έξωτερική όψη της τον αποθαρρύνει...

—Λοιπόν, κυρία Νωλλέν, αν χρειάζεσθε κάτι, δεν πρέπει να στενοχωρηθήτε, είμαστε στην διάθεσή σας...

—Εύχαριστώ.

Φύγαμε, ανταλλάσσοντας συγκεχυμένα χαμόγελα. Το μεγάλο αυτοκίνητο, που έμοιαζε με νεκροφόρα, ήταν σταματημένο μπροστά στο σπίτι. Τὰ κουτινάκια ήταν τραβηγμένα και δεν μπορούσα να διακρίνω μέσα.

Ανεβαίνοντας το μονοπάτι που οδηγούσε στο σπίτι του άγγελιοπλάστη, δεν μιλούσαμε παρά για το γεγονός αυτό, ή Μανταλένια κ' εγώ. 'Η γυναίκα μου άργοίσε να συνέλθι από την συγκίνησή της.

—Βλέπεις πώς είχα δίκιο να μη θέλω να πάω, Φίλιππε; Μοιάζαμε με δυο κλέφτες που πιάστηκαν έπ' αυτοφώρω! Στοιχηματίζω ότι αυτή τη στιγμή εξετάζει τὰ πράγματά της, για να βεβαιωθεί ότι δεν της λείπει τίποτε...

—Δεν νομίζω.

—Γιατί;

Με άνυπέρβλητο
στο είδος του ύφος,
το μυθιστόρημα αυτό
άποτελεί σταθμό
για την διεθνή
άστυνομική
φιλολογία

—Ότε μās θνηάται πιά! Αυτή ή γυναίκα δεν είναι φυσιολογικός άνθρωπος, Μανταλένια.

—Θέλεις να πής ότι είναι τρελή;

—Μεταξύ του να μην είσαι φυσιολογικός και να είσαι τρελλός υπάρχουν πολλές άποχρώσεις! Άναρωτιέμαι, αλήθεια, πώς νάναι ή κόρη της, άναστένανε. Δεν βρίσκεις παράξενο πού δεν κατέβηκε μαζί με την μητέρα της;

—Ναί. Και δεν την είδα μέσα στο αυτοκίνητο. Είναι αλήθεια μ' αυτές τις κουρτίνες.... Πές μου, Φίλιππε, μήπως είναι άνθρωπη;

—Κάτι τέτοιο θα πρέπει να συμβαίνει, αλήθεια....

Διηγηθήκαμε το έπεισόδιο στον Νίκο. 'Αλλά εκείνος δεν συμμερίστηκε την συγκίνησή μας. 'Ο κόσμος σταματούσε στην είσοδο της καλύδας του, όπως ή θάλασσα στην άμμο μίας άκτης. Δεν δεχόταν εκεί παρά ένα μακρινό θόρυβο, πού τον άφηνε άδιάφορο.

Το άλλο πρωί, καθώς άνοιξα τὰ πατζούρια του δωματίου μας, το πρώτο βλέμμα μου ήταν για το σπίτι που ήταν χωμένο μέσα στα δέντρα. Μέσα στον δειλό ήλιο της αύγης φαινόταν ακόμη πιο παλιό. Διατηρούσε την εγκαταλειμμένη όψη του κι αν δεν είχα δει το αυτοκίνητο σταματημένο έξω θα νόμιζα ότι ή καινούργια ιδιοκτήτρια είχε παραιτηθή από την ιδέα να κατοικήσει σ' αυτό. 'Η πρόσοψη του ήταν άνηχη και μία σιωπή, πού την τάραζαν μόνο τὰ κελαϊδήματα των πουλιών, άπλωνόταν στο έρημο πάρκο. Έκανα όλες τις καθημερινές μου κινήσεις: Πλύθηκα στον νεροχύτη κ' έπειτα έτοιμάσα τον καφέ, πού ή καλή μνηστιά του μ' έκανε κάθε πρωί να έκτιμώ την εύτυχία που έμοια πλάι στην Μανταλένια. Είχα έπιμείνει να της τον πηγαίνω στο κρεβάτι. Καθώς εκείνη ήταν πιο πρωινή από μένα, στην άρχή είχε άρνηθή, αλλά σ' όλη μου την ζωή όνειρευόμουν να έτοιμάζω μόνος το πρόγευμα μίας άγαπημένης γυναίκας και να της το πηγαίνω στο κρεβάτι, κι αυτή ή άποκάλυψη είχε άρκήσει για να την πείσει.

Ενώ εκείνη έπινε τον καφέ της, στεκόμουν στα πόδια του κρεβατιού και την κοίταζα. Αυτή ή ένταίνιση ήταν μία από τις καλύτερες στιγμές της ήμερας. Την στενοχωρούσε λιγάκι, το ήξερα, γιατί ή Μανταλένια ήταν ή ντροπαλότης προσωποποιημένη. 'Αλλά έπέμενα χωρίς οίκτο σ' αυτό το σημείο. Θαύμαζα τις άρμονικές κινήσεις της, τὰ άγριμένα βλέμματά της, τις ξαφνικές σεμνοτηφίες της όταν έχωνα το χέρι μου κάτω από τὰ σεντόνια για να χαϊδέψω τούς μηρούς της... 'Η ζέση του κρεβατιού μου φαινόταν ότι έκανε ακόμη πιο άπαλη την έπιδερμίδα της. 'Εκείνο το πρωί έπινε τον καφέ της με μικρές γουλιές, διακόπτοντας τότε - τότε για να σκεφθή, με το βλέμμα χαμένο σε μία πτυχή του καλύμματος του κρεβατιού.

—Φαίνεται σκεπτική, άγάπη μου!

Βγήκε άμέσως από τις όνειροπολήσεις της.

—Την είδες;

—'Ηξερα για ποιά μιλούσες.

—'Οχι ακόμη!

—Μήπως ξανάφηνε;

—'Οχι, το αυτοκίνητό της έξακολουθεί να βρίσκεται εκεί.

—Κι όμως, το θράδυ άκουσα ένα θόρυβο αυτοκινήτου μέσα στο πάρκο...

—Θά τόν άκουσες στο δνερό σου!

—Δεν κοιμόμουν, γιατί είχε δυνατόν άνεμο... Φυσούσε ως τὰ ξημερώματα, δεν άκουσες τίποτε έσύ;

—'Οχι.

—'Ο άνεμος έρριξε αρκετά κεραμίδια. Τ' άκουγα να πέφτουν στην χλόη...

—Όπως συνήθως, γλίστρησα το χέρι μου κάτω από τὰ σκεπάσματα, για να την χαϊδέψω. 'Αλλά εκείνο το πρωί ή γυναίκα μου δεν φάνηκε να ταραζεται άπ' αυτή την έπασση.

—Τί θα κάνουμε, Φίλ;

—'Η ερώτησή της ήταν άποτομη. Δεν καταλάβαινα πού ήθελε να καταλήξει.

—Τί έννοεις, άγάπη μου;

—Μιλώ για τις σχέσεις μας μαζί της.

—Μά δεν πρόκειται να έχουμε σχέσεις, το ζήτημα είναι άπλό. Είναι μία πλούσια κυρία, πού κατοικεί στο σπίτι του ιδιοκτήτου. 'Ακόμη κι αν αυτό το σπίτι είναι έρειπωμένο, δεν παύει να ύπάρχει ή άπόσταση... 'Εμείς παραμένουμε οι φτωχοί νοικήρες της, κι αυτό είναι όλο! Όταν την συναντούμε, θά της λέμε: «Καλημέρα, κυρία», κι αν μās ρωτά τι κάνουμε, θά της άπαντούμε: «Πολύ καλά, σās εύχαριστούμε, και σεις;».

—'Η Μανταλένια έβαλε τὰ γέλια άνακουφισμένη ξαφνικά, σαν ένα παιδί πού του χαρίζουν την τιμωρία.

—Είσαι άστείος, Φίλ! 'Αστείος και καλός...

—'Αλήθεια;

—Στ' όρκίζομαι!

—Μ' αγαπάς, λοιπόν;

—'Ετσι μου σαίνεται, άπάντησε εκείνη.

Είχε πάψει να μιλά και να χαμογελά για να τεντώσει τ' αυτί της.

—Τί είναι; ψιθύρισα.

—'Ακούς;

—'Η γυναίκα μου είχε πολύ καλύτερη άκοή από μένα.

—'Οχι!

—Κάποιος παίζει βιολί!

Πήγα στο παράθυρο και πράγματι άκουσα ένα βιολί. Κάποιος έπαιζε, με άδέξιο τρόπο, τον 'Ισπανικό Χορό του Φάλλα - Κράισλερ. Σταματούσε τότε - τότε και ξανάρχιζε, λίγο πριν από την διακοπή του. Αυτό δημιουργούσε άρκετη χασμωδία.

—Νομίζεις ότι είναι εκείνη; ρώτησε ή Μανταλένια.

—'Εκείνη ή ή κόρη της. Μάλλον ή κόρη της. Ένας μεγάλος δεν θά έπαιζε έτσι, αυτό είναι παίζιμο άρχαίο»...

—Είναι όρασιό όμως!

—'Η Μανταλένια δεν είχε καμιά μουσική κατάρτιση. Ένα παιδί, πού θα έπαιζε την «Σονάτα από το σελινόφως» με το ένα δάχτυλο στο πιάνο, θα την κατέπλησσε κυριολεκτικά...

—Τόν ξέρεις αυτό τον σκοπό, Φίλ;

—Ναί. Είναι ο 'Ισπανικός Χορός. 'Η μάλλον... αυτός θά ήθελε να είναι...

Πήγα να πάρω από ένα συρτάρι την φυσαρμόνικα — εκείνη πού είχα βρει στο δένδρο πού είχε προκαλέσει το άτύχημα. Έπαιξα τότε - τότε λίγη μουσική μ' αυτήν.

—'Ο 'Ισπανικός Χορός είναι μάλλον έτσι:

—Έπαιξα. 'Η όρμηνεία μου δεν ήταν πολύ σπουδαία, αλλά ήταν, πάντως, πιο πιστή από κείνη της βιολιστριας. 'Η Μανταλένια με άκουγε με μία άφοσίωση πού κολλάεσε την άνδρική μου ύπερηφάνεια. Όταν τελείωσα, άναστένανε:

—Ξαναπαίξε, Φίλ, ήταν θαυμάσιο!...

—'Ημουν ήδη κουρασμένος από την προσπάθεια πού είχα καταβάλει για να παίξω αυτό τον σκοπό.

—Δεν προτιμάς να σου παίξω κάτι άλλο;

—'Οχι, αυτό!

Ξαναπαίξα, λοιπόν, κι όσο οι νότες έφευγαν από το μικρό όργανο, αισθανόμουν ότι τὰ κατάφερνα πολύ καλύτερα από την πρώτη φορά, ιδίως στις ψηλές νότες. Ξαφνικά όμως σταμάτησα να φυσώ την φυσαρμόνικα, γιατί ένα κεφάλι είχε ξεπροβάλει στο πλαίσιο του παραθύρου.

Στις εξήμηση το πρωί, ήταν κόλας βαμμένη σαν να πήγαινε στην διασημή! Φορούσε μία ρούπη - ντε - σάμπα από μώβ μεταξινό. Το μαντήλι πού έβαζε συνήθως ήταν δεμένο γύρω από το μέτωπό της, κάνοντας να φουσκώνουν τὰ λευκόξανθα μαλλιά της. Δεν είχε πιά όψη ρομπότ, αλλά μάλλον μιάς κέρινης μάσκας.

—Παίξετε καλά, κύριε, μου είπε.

—'Η Μανταλένια είχε άνεδάσει ένστικτωδώς τὰ σκεπάσματα ός το πηγούνι της.

—Είστε πολύ επεικής, κυρία. Μου ήρθε να παίξω άκούγοντας την μουσική πού έρχόταν από το σπίτι σας...

—Ναί, ναί, ή κόρη μου τσακρονώνει το βιολί της.

—Έχει ταλέντο, τη βεβαίωσα, σκεπτόμενος το αντίθετο.

—Πολύ λίγο. Έγώ είμαι εκείνη πού την ήπο-

Γλυκειά δαλπωρή
στο κρεβάτι
με σεντόνια
ΠΕΙΡΑΪΚΗΣ - ΠΑΤΡΑΪΚΗΣ

ΙΡΛΑΝΔΑ Το καλό, στερεό σεντόνι. Πάντοτε
χιονάτο.

ΒΙΚΤΩΡΙΑ Λεπτό και φινό σεντόνι, μεγάλης
άντοχής.

Με ό,τι βάζει ο νους σε βαμβακερά ύφασματα, ή

ΠΕΙΡΑΪΚΗ-ΠΑΤΡΑΪΚΗ
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΒΑΜΒΑΚΟΥ ΑΕ

ντύνει, στολίζει, νοιουσχεύει!

χρεώνω να παίζω. 'Αγαπώ τόσο πολύ την μουσική. 'Η κατάσταση ήταν άρυσια: Αυτή η υπερβολικά θαμμένη κυρία, που άκουμπούσε στο παράθυρο της κρεβατοκάμαράς μου, ή τρομοκρατημένη γυναίκα μου, που κρατούσε με το ένα χέρι τα σκεπάσματα και με το άλλο το φλυτζάνι με τον καφέ, κι από την άλλη μεριά έγω, καθισμένος στα πόδια του κρεβατιού, με την φροσμονικά μου...

Μιά εικόνα λιγάκι γελοία και φοβερά δυσάρεστη.

—Πε... περάσατε καλά την νύχτα; την ώρα της.

—Θαυμάσια. 'Η Ναταλί φοβόταν λιγάκι τις νυχτερίδες. 'Υπάρχουν πράγματι νυχτερίδες εδώ;

—Τό καλοκαίρι υπάρχουν σχεδόν παντού....

—Κ' εγώ πού την κορόιδευα, βεβαιώνοντάς την πως ήταν ένας μύθος!

—Δέν είχα ακόμη την ευχαρίστηση να χωρετήσω την δεσποινίδα...

—Νωλλέν!

—Συγγνώμη, είχα ξεχάσει το όνομά σας.

—Κ' εγώ ξεχάσα το δικό σας! Αποκρίθηκε εκείνη χαμογελώντας.

—Όταν χαμογελούσε έμοιαζε λιγότερο με μάσκα. Κάτω από το στρώμα των χρωμάτων έβλεπε κανείς κάποιες αντίδοσεις πραγματικά ανθρώπινες κ' αισθανόταν ανακούφιση γι' αυτό.

—Φίλιππος 'Αριέ. 'Η γυναίκα μου ονομάζεται Μανταλένια κ' είναι ελληνικής καταγωγής!

Τό χαμόγελό της εξαφανίστηκε.

—Ω, είναι ή κόρη του κυρίου Σύδη;

—'Η γυναίκα μου κ' εγώ κοιταχτήκαμε σαστισμένοι.

—Γνωρίζετε τον πατέρα μου; ψιθύρισε ή Μανταλένια.

—'Η φωνή της έμοιαζε με τόν αναστεναγμό κάποιου που χάνει τις αισθήσεις του.

—'Η κυρία Νωλλέν κούνησε το κεφάλι της.

—'Εγινε κάποια σιωπή, πού δέν τολμούσαμε να την ταραξώμε. Τό βιολί είχε σταματήσει εκεί κάτω, στην άκρη της άλλας με, τα κυπαρίσσια. 'Ξπειτα ξανάρχισε πάλι. Αυτή τη φορά ή δεσποινίς Νωλλέν έπαιξε κάποιο άλλο σκοπό, πού δέν έγνώριζα. 'Η μητέρα της έσκυψε το κεφάλι και μισόκλεισε τα μάτια της:

—'Ακούστε, ψιθύρισε, παίζει τώρα το κοντσέρτο γιά βιολί σέ λά έλασσον του Μπάχ. Τό παίζει γιά να μ' ευχαριστήσει, γιάτι ξέρει πως είναι τό αγαπημένο μου κομμάτι. Καλημέρα σας! 'Εκανε μεταβολή και προχώρησε πρὸς τό σπίτι της.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΚΤΟ

Η Μανταλένια ήταν κάτασπρη σάν κλωλιά. Θά έλεγε κανείς πως είχε πληροφορηθί μιá κακή είδηση και, γιά λίγα δευτερόλεπτα, νόμισα πως θά λιποθυμούσε.

—Τί έχεις, αγάπη μου; φώναξα απλώνοντας τα μπράτσα μου γιά να την συγκρατήσω.

Πήρε μιá θαθεία ανάσα και τό χρώμα ξαναγύρισε στά μάγουλά της. 'Ακούμπησε τότε τό χέρι της επάνω στο στήθος της.

—Πιάσε την καρδιά μου! τραύλισε.

Χτυπούσε ακατάστατα, με τρομαχτικά πηδήματα.

—Θεέ μου, γιάτι γίνεσαι έτσι;

—Δέν άκουσες, Φίλ; Α ύ τ ή ή γ υ ν α ί κ α γ ν ω ρ ί ζ ε ι τ ό ν πατέρα μου!

—Μιά μικρή διόρθωση, αγάπη μου: Γνωρίζει τ' όνομά του. Κάποιος άπ' αυτά τά μέρη θά της μίλησε γιά τόν 'Ελληνα άγγελοπλάστη πού μένει στόν λόφο καί...

—'Αλλά ήταν άνόητο να ύποστηρίζω αυτή την ύπόθεση. 'Η Μανταλένια κοινούσε τό κεφάλι της με πείσμα.

—Σοφ λέω ότι τόν γνωρίζει! 'Όταν της έκανα την ερώτηση, δέν απάντησε τίποτε...

—'Ε, καί λοιπόν; 'Αν γνωρίζω τόν πατέρα σου, θά την γνωρίζω κ' εκείνος, κι άπ' αυτόν θά λύσουμε τό αίνιγμα.

—'Εκείνο τό πρωί δέν άργήσαμε πολύ ν' άνεβούμε τό μονοπάτι πού άδηγούσε στο σπίτιά του πατέρα της. 'Ο γέρο - Σύδης θροσκόνταν κιόλας στόν τροχό του, συνφιρνωμένος άπ' την προσήλωση στη δουλειά του.

Κάτω από τά επιδέξια δάχτυλά του, ή κοκκινωπή λάσπη γινόταν έξαιρετικά πενήνια. 'Επαιρνε όλο καί πιο τολμηρά σχήματα. Κάθε

φορά πού τόν έβλεπα, ή δουλειά του αποτελούσε γιά μένα ένα γοητευτικό θέαμα.

—'Η επιδεξιότης του ήταν τέτοια, ώστε τό επάγγελμα του μου φανόταν εύκολο. Μιά μέρα μάλιστα δοκίμασα να γτιάξω ένα βάζο.

—'Αλλά τό πόδι μου δέν είχε μορφέρει να δώση στόν τροχό εκείνη την ήρεμη κίνηση, πού έναρμονιζόταν τόσο καλά με τις σίγουρες χειρονομίες του. Τά δάχτυλά μου ήταν τρομερά άδέξια. 'Ο πηλός άρνιόταν να ύποταχθί στις κινήσεις τους και δέν είχα κατορθώσει να κάνω παρά ένα άξιοθρήνητο πράγμα.

—Καλημέρα, παιδιά μου... Λοιπόν, ή ζωή είναι ώραία;

—Μας ύποδεχόταν τό πρωί, μ' αυτή την λεπτή ερώτηση.

Εκείνο τό πρωί μ' έκανε να σκεφτώ γιά πρώτη φορά. 'Η ζωή ήταν πράγματι ώραία;

—'Η εύτυχία μου είχε κανένα σκοπό; Κι άκόμη, αυτό πού τό θεωρούσαμε σκοπό ήταν πράγματι σκοπός;

—Πατέρα, θάθελα να σέ ρωτήσω κάτι...

Τό πεντάλι του τροχού έβγαζε σέ κανονικά διαστήματα μιá μικρή παραπονοιάκη κραυγή, βμοια μ' ένός γλάρου. 'Ο Σύδης τράβηξε τό πόδι του από τόν ξύλινο μοχλό. 'Εκανε μιá χειρονομία πού την εφίρσα πολύ ώραία, όταν διέκοπτε την εργασία του: Με την άνάποδη του χειριού του σκούπιζε τό μέτωπό του, όπου χρωμάτινα άστράκια έμειναν διαρκώς προσκολλημένα. Στο τέλος της ήμέρας φανόταν να είναι κ' εκείνος έπίσης από πηλό. 'Ο γέρο - 'Ελληνας έμοιαζε μ' ένα από τά άγγελα του.

—Ρώτησε, Μανταλένια, ρώτησε...

Τίποτε δέν μπορούσε να του προξενή μεγαλύτερη ευχαρίστηση από τό να δίνη. Δέν ήταν ταιγκούνης ούτε στά φτωχικά άγαθά του, ούτε στην πείρα του.

—Μήπως γνωρίζεις την κυρία πού κατοικεί στο μεγάλο σπίτι;

—Στά γαλανά μάτια του φάνηκε μιá λάμψη εκπλήξεως.

—Δέν γνωρίζω γι' αυτήν παρά όσα μου είπατε σείς!

—Ονομάζεται Νωλλέν.

—Καί λοιπόν;

—Έξει πως σέ γνωρίζει.

—'Εμένα;

—'Εκείνη τη στιγμή μτήκα κ' εγώ στην μέση:

—Πατέρα, ή Μανταλένια έχει μεγάλη φαντασία. Σήμερα τό πρωί, ή κυρία Νωλλέν την ρώτησε αν είναι ή κόρη του κυρίου Σύδη... 'Η Μανταλένια έβγαλε τό συμπέρασμα πως αυτή ή γυναίκα σάς γνωρίζει, ενώ θά πρέπει μόνο να άκουσε να μιλούν γιά σας, ίσως από τόν παλιό ιδιοκτήτη του σπιτιού. —'Ασφαλώς, αναστέναξε ή Νίκος. Ναι, άσφαλώς...

Είχε ξαναρχίσει την δουλειά του. Δέν φανόταν καθόλου ταραγμένος, κι όμως ή κόρη του τόν κοίταξε μ' ένα ήθος άναποφάσιστο, σάν να άμφέβαλε γιά τά λόγια του γέροντα. 'Εκείνη τη στιγμή άκούσαμε τό θόρυβο της μηχανής ένός αυτοκινήτου και τρέξαμε πρὸς την πόρτα. 'Ηταν ή πρώτη φορά πού ένα αυτοκίνητο σκαρφάλωνε σ' αυτό τό άνόητο μονοπάτι. Είδαμε με τρόμο να έρχεται τό τεράστιο μαύρο αυτοκίνητο της γειτόνιασάς μας. Δέν μπορούτε να φαντασθήτε την έντύπωση πού δημιουργούσε αυτό τό τεράστιο αυτοκίνητο μέσα σ' εκείνο τόν δρόμο, πού ήταν άκατάλληλος γιά να τό δεχθί. Οι θάμνοι ξεξεδαναν την καρρόστα του και τά μεγάλα λάστιχά του πετούσαν τις πέτρες εδώ κ' εκεί.

Μείναμε άκίνητοι, κ' οι τρεις μας, στην πόρτα της καλύδας, με τό στόμα άνοιχτό. Αυτή ή παράξενη άριχή μας άφηνε κατάπληκτους. Νομίζω ότι αν είχαμε δει να προβάλλη ένα άρμα έφόδου, ή εκπλήξη μας δέν θά ήταν μεγαλύτερη.

Η κυρία Νωλλέν σταμάτησε τό αυτοκίνητό της λίγα εκατοστά πού πέρα από μας. Ποτέ αυτό τό αυτοκίνητο δέν έμοιαζε περισσότερο με νεκροφόρα. Τά τεράστια φανάρια του έλαμπαν στόν ήλιο σάν προβολείς και μας τύφλωναν.

—'Εμεινε άκίνητη γιά ένα λεπτό στο τιμόνι της, κοιτάζοντάς μας με καλωσύνη μέσα από τό τζάμι του αυτοκινήτου της. 'Επειτα κατέβηκε, άφήνοντας την πόρτα της άνοιχτή. Είχε αλλάξει την μόδ ρόμπα της μ' ένα γκρι σκούρο ταγιέρ και —ό Θεός

να την συγχωρή— είχε θεωρήσει καλό να προσθέσει κι άλλο μακιγιάζ (κόμμη)...

—'Εγώ είμαι πάλι, είπε εύθυμα.

Δέν ξέρω ποιά έσποιητική χαρά την ζώηρε. Προχωρώντας πρὸς τό μέρος του Σύδη, του έδωσε τό χέρι.

—Καλημέρα, κύριε Σύδη.

—'Ο άγγελοπλάστης κούνησε έλαφρά τό κεφάλι του. 'Εμοιαζε μ' ένα άγροτόπαιδο πού πρόκειται να τό παρασημοφορήσουν. Ντερόταν γιά την ένδυμασία του, γιά τά λερωμένα χέρια του, γιά τά ξελεπασμένα νύχια του. 'Εξέταζε την νεοφερμένη προσεχτικά, παρ' όλη την άμηχανία του, σάν να προσπαθούσε να καταλάβη σέ ποιά σταυροδρόμ της ζωής του την είχε συναντήσει.

—Με γνωρίζετε, λοιπόν, κυρία μου;

—'Η συγκίνησή του τόν έκανε να τά χάση και μιλούσε κάτι γαλλικά σχεδόν άκατανόητα.

—Γνωρίζω όλους τους ανθρώπους πού πρέπει να γνωρίζω, αποκρίθηκε εκείνη.

Αυτή ή δυσνόητη απάντηση μ' έκανε να βεβαιωθώ άκόμη περισσότερο πως ή κυρία Νωλλέν δέν ήταν έντελώς στά καλά της. 'Εκείνη εξακολουθούσε να χαμογελά με φιλοφροσύνη.

—Είστε καλά εδώ πού εργάζεσθε... Αυτό τό μέρος είναι θαυμάσιο! 'Η κόρη μου είναι εκείνη πού θέλησε να εγκατασταθούμε εδώ. Στην αρχή δέν συμφωνούσα μαζί της, αλλά στο τέλος κατώθωσε να με πείση.

Μπήκε μέσα στο σπίτι, χωρίς να της πούμε να περάσει μέσα, κι άρχισε να κοιτάζει γύρω με τόν θαυμασμό πού έχουν οι πλούσιοι, όταν φτάνουν σέ ένα φτωχικό μέρος.

—'Εχετε ένα ώραίο επάγγελμα!

Την άκολουθήσαμε μέσα στο εργαστήριο, άνησχοι γιά τό τί έπρόκειτο να πη ή και να κινήίσως.

—Τά άγγελία σας είναι τόσο ώραία... Κι όταν σκέπτεται κανείς τί είναι! Λίγο χρώμα, έ; Παίρνετε φούχτες χόμα και κάνετε μ' αυτό διάφορα αντικείμενα! Λιγάκι νερό και λίγη φωτιά, κι αυτό είναι όλο... Δέν έχετε την έντύπωση ότι κατασκευάζετε όνειρα, κύριε Σύδη; 'Όνειρα πού σπάνε αν τ' αφήσετε να πέσουν κατά γης!

Τό πρόσωπό της σκυθρωπάσε. Βαθειές ρυτίδες σχηματίσθηκαν γύρω από τό στόμα της, κάνοντας να ραγίση τό στρώμα των καλλυντικών της, όπως ή ζέστη έκανε καμιά φορά να ραγίζουν τά έργα του πέθρου μου.

—Σας κάνω να πλήττετε με την φλυαρία μου, Σας ζητώ συγγνώμη. 'Όταν άρχίζω να μιλώ, μ' άρέσει ν' άκούω τόν έναντό μου, κι αυτό δέν τελειώνει πιά... 'Ηρθα γιά μιá παραγγελία. Δέν ξέρω αν μπορήτε να την έκτελέσετε...

—Γιά τί πράγμα πρόκειται, κυρία μου;

Του γέροντος δέν του άρεσαν όλα αυτά. Αυτή ή γυναίκα είχε μιá ψεύτικη πλευρά, μιá πλευρά πολύ βεβιασμένη, όπως τό μακιγιάζ και τό αυτοκίνητό της, πού έκανε τόν Σύδη να αισθάνεται άσχημα, γιάτι ήταν συνηθισμένος στους άπλους ανθρώπους και στά στοιχειώδη πράγματα.

—Μου χρειάζεται μιá μεγάλη ύδρια.

—'Ο Σύδης άγνοούσε την σημασία αυτής της λέξεως. Ρώτησε πρὸς τό μέρος μου κ' εγώ του έξηγήσα περὶ τίνος έπρόκειτο.

—Είναι δυνατόν να γίνη, κύριε Σύδη;

—Μάλιστα.

—Θά την ήθελα πολύ μεγάλη, έπιμένω...

—Πόσο μεγάλη;

—'Απλώςε τό μπράτσο, και τό χέρι της, έπειτα από λίγους δισταγμούς, στάθηκε σέ απόσταση ένα-μισι μέτρου περίπου από τό έδαφος.

—Θά ήταν πάρα πολύ μεγάλη αν γινόταν τόση;

—Αυτό έξαρτάται από τό τί θέλετε να την κάνετε.

—Τό χολύ του σπιτιού μας είναι τόσο πολύ μεγάλο! Σκέπτομαι ότι χρειάζεται ένα αντικείμενο ανάλογο, δέν είν' έτσι;

—Όταν ήξερε κανείς αυτό τό σπίτι, δέν μπορούσε παρά να βάλει γελία αυτή την φροντίδα να τό διακοσμήση. 'Η ώραϊότερη ύδρια του κόσμου δέν μπορούσε να κάνει τίποτε γιά κείνο τό άξιοθρήνητο χολύ.

—Όπως θέλετε, κυρία.

—Ωστε, λοιπόν, μπορείτε να μου κατασκευάσετε αυτό τό τεράστιο βάζο;

—Μπορώ.

—Τό βιάζομαι, όμως!

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Μάτια στοχαστικά

μιάς εύαίσθητης γυναίκας, πού είδε τόν προσιώνιο άγόνα του κινεζικού λαού με τό καθαρό βλέμμα ένός παιδιού. Καί τόν πλούτο αυτόν των εικόνων, πού άποθησαύρισε, τόν προσέφερε μέσα από τις σελίδες της σέ όλο τόν κόσμο.

ΜΙΑ ΓΥΝΑΙΚΑ ΠΟΥ ΑΝΕΒΗΚΕ ΟΛΑ ΤΑ ΣΚΑΛΟΠΑΤΙΑ ΤΗΣ ΔΟΞΗΣ ΣΤΗΝ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ ΚΑΙ ΓΝΩΡΙΣΕ ΤΗΝ ΑΓΑΠΗ ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΥ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΕΙ ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΗΣ ΕΠΙΤΥΧΙΑΣ ΤΗΣ: ΖΟΥΣΕ ΠΑΝΤΑ ΣΕ ΔΥΟ ΚΟΣΜΟΥΣ.

↑ ΜΕ ΔΥΟ από τά πέντε υίο-θετημένα παιδιά της (άνω), την Τζοάννα και την Μαίρη Τσιέκο. Τώρα, τά κινέζικα παραμύθια, πού άκουγε ή Πέρλ από την Κινέζα παραμύθια της, τά άκούει από τό στόμα της ή Σουζάνα, ή μικρή έγγονή της, πού έπιμένει να μάθει πού περίπου δρίσκεται ή έξωτική αυτή χώρα.

ΠΕΡΛ ΜΠΑΚ

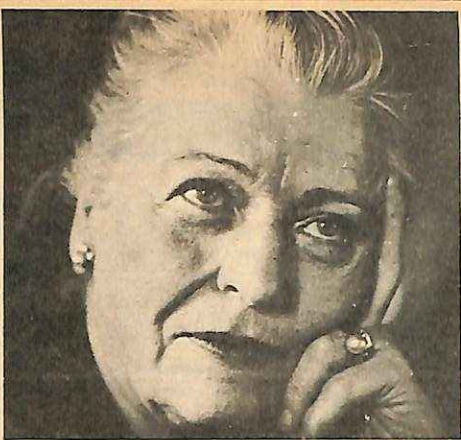
1931 "Ένα γεγονός στά άμερικανικά γράματα. 'Αλλά και μιá πρώτης σειράς έμπορική έπιτυχία. Κυκλοφορεί «'Η καλή Γή». Δέν ήταν τό πρώτο μυθιστόρημα της Πέρλ Μπάκ, αλλά ήταν άσφαλώς εκείνο πού θα κρατήσει τη μνήμη της ζωντανή στην ιστορία της άμερικανικής λογοτεχνίας. Τό βιβλίο γίνεται άνάρπαστο, διαβάζεται, συζητείται, ένθουσιάζει. Καί σέ λίγο προσφέρει στην συγγραφέα του τό βραβείο Πούλιτζερ. Άργότερα μεταφέρεται στόν κινηματογράφο και ως ταινία γνωρίζει νέα μεγάλη έπιτυχία. 'Η συγγραφέας γίνεται διεθνής διασημότητα. Άκολουθεί μιá σειρά από μυθιστορήματα της, πού έχουν γιά πλαίσιο την Κίνα. Στά 1938 έρχεται και τό βραβείο Νομπέλ! 'Η μεγαλύτερη τιμή πού μπορεί να όνειρευθί ποτέ συγγραφέας της έποχής μας. Τό 1951 ή Πέρλ Μπάκ εκλέγεται μέλος της 'Αμερικανικής 'Ακαδημίας Καλών Τεχνών και Γραμμάτων. Είναι από τότε ή μιá από τις δυό γυναίκες, άνάμεσα στά 50 ισόδια μέλη της 'Ακαδημίας.

ΤΙΠΟΤΕ δέν την ήρμεϊ περισσότερο από την μουσική. Παίζει συχνά στο πιάνο της —άρετά καλά μάλιστα— τά πιο αγαπημένα κομμάτια της

Στην αυτοβιογραφία της «Οι διάφοροι κόσμοι μου», πού εξέδόθη στά 1954, ή Πέρλ Μπάκ γράφει ότι έγινε «πνευματικά διεστιακή», συνεπεία του τρόπου της εκπαιδευσεως της στά πρώτα της παιδικά χρόνια. Τό πρώτο, ή 'Αμερικανίδα μητέρα της της έκανε μάθημα και της άπεκάλυπτε τη δύναμη του γραπτού λόγου. Τό άπόγευμα, ή Κινέζα παραμύθια της της έλεγε παλαιά κινέζικα παραμύθια και συνήσπαζε τη φαντασία της με τόν πλούτο των λαϊκών παραδόσεων της πατρίδος της. Σ' αυτό όφείλεται ή ικανότητα της να κατανοή και ν' αγαπά ταυτόχρονα δυό τόσο διαφορετικούς πολιτισμούς. 'Ελάχιστοι συγγραφείς κατόρθωσαν ν' αναπτύξουν μιá τέτοια πολύτιμη ικανότητα.

—'Η Πέρλ Κόμφορτ Συντεστράικερ γεννήθηκε στά Χίλλσμπορο, της Δυτικής Βιρτζίνια, στις 26 'Ιανουαρίου 1892. 'Οι γονείς της, ή 'Αδεσάλαμ και ή Καρολίνα Συντεστράικερ, ήταν πρεσβυτεριανοί ιεραπόστολοι στην Κίνα. Είχαν έπιστρέψει στην πατρίδα τους, στά Χίλλσμπορο, τό 1891, άφοϋ έμειναν δώδεκα χρόνια στην Κίνα και άφοϋ είχαν χάσει αρκετά παιδιά από τις τροπικές αρρώστιες. 'Όταν ή Πέρλ ήταν πέντε μηνών, ξαναγύρισαν στην Κίνα και έκει, στά Τσινκιάνγκ, επάνω στόν ποταμό Γιανγκτό, πέρασε τά πρώτα χρόνια της ή μελλοντική συγγραφέας. Οι γονείς της ζούσαν μαζί με τους Κινέζους και όχι στή συνοικία των Εύρωπαίων. Καί έτσι ή Πέρλ έμαθε να μιλά κινέζικα, πρίν μάθει τά άγγλικά. "Επείσε με τους μικρούς Κινέζους φίλους της, πήγαινε στά σπιτία τους και μάθαινε τις συνήθειές

ΠΕΡΛ ΜΠΑΚ

‘Ακόμη και τώρα, σὲ κάπως ωροχωρημένη ηλικία, δὲν αἰσθάνεται κατὰ ὅταν διαμαλῆσιν νὰ γράφῃ

ΕΧΕΙ ΤΗΝ ΗΡΕΜΙΑ ΤΗΣ ΚΑΤΑΝΟΗΣΕΩΣ

(Φωτ. Camera Press)

τους. «Είχα σχεδὸν πάψει νὰ σκέπτομαι ὅτι ἐγὼ ἤμουνα διαφορετικὴ ἀπὸ τοὺς Κινέζους, ἂν, πράγματι, μοὶ εἶχε περάσει ποτὲ τέτοια σκέψη», ἐξομολογεῖται στὴν αὐτοβιογραφία της.

Ἦταν ἑννέα χρόνων, ὅταν ἓνα μεγάλο γεγονός τὴν ἀνάγκασε νὰ παραδεχθῇ ὅτι ἦταν διαφορετικὴ, ὅτι ἦταν μιὰ ξένη στὴν Κίνα. Ἡ ἐπανάστασις τῶν Μπόξερ. Ἡ οἰκογένειά της ὑποχρεώθηκε νὰ φύγῃ γιὰ νὰ σωθῇ. Πάντως, ξαναγύρισαν στὸ Ταινκιάνγκ, μόλις ἀποκαταστάθηκε ἡ εἰρήνη, καὶ μόνο σὰν ἔφθασε 15 ἐτῶν ἔφυγε γιὰ τὴν Σαγκάη, γιὰ νὰ μὴ ἐσωτερικὴ σὲ γυμνάσιο. Δυὸ χρόνια ἀργότερα γύρισε στὴς Ἠνωμένες Πολιτεῖες, γιὰ νὰ σπουδάσῃ στὸ Κολλέγιο Ράντολφ - Μέισον, στὴν Βιοτζίνα. Δραστήρια καὶ ἐξυπνὴ, δὲν ἀργῆσε νὰ γίνῃ ἀρχηγὸς στὴν τάξη της καί, στὸ τελευταῖο ἐτος τῶν σπουδῶν της, κέρδισε δυὸ λογοτεχνικά βραβεῖα. Ἀπεφοίτησε στὰ 1914 καὶ ἀμέσως τῆς πρόσφεραν τὴν ἔδρα τῆς ψυχολογίας στὸ Κολλεγίό της. Δίδασκε μόνο γιὰ ἓνα ἐξάμηνο. Κατόπιν, μαθαίνοντας ὅτι ἡ μητέρα της ἦταν ἀρρωστή στὴν Κίνα, ἔφθασε κοντά της γιὰ νὰ τὴν περιποιηθῇ.

Ὅταν ἔγινε καλὰ ἡ μητέρα της, ἡ Περλ ξανάχισε τὴν ἐκπαιδευτικὴ της σταδιοδρομία. Τὸν Μάιο τοῦ 1917 παντρεύθηκε τὸν δοκτ. Λόσσινγκ Μπάκ, ἓναν ἱεραπόστολο σὲ ἀγροτικὲς περιοχές, καὶ πῆγε μαζί του σὲ μιὰ κωμόπολη τῆς Βορείου Κίνας, στὴν περιοχὴ ἀκριβῶς πού περιέγραψε ἀργότερα μὲ τόση ζωντάνια στὴν «Καλὴ Γῆ». Ἐπειτα ἀπὸ πέντε χρόνια οἱ Μπάκ ἐγκαταστάθηκαν στὸ Νανκίν καὶ ἐκεῖ ἡ Περλ δίδασκε ἀγγλικὴ λογοτεχνία στὸ πανεπιστήμιο.

Τὸ 1925 οἱ Μπάκ καὶ ἡ μοναχοκόρη τους γύρισαν γιὰ ἓνα χρόνο στὴν Ἀμερικὴ. Ἐνῶ ὁ ἄνδρας της σπούδαζε γεωπονία στὸ πανεπιστήμιο, ἡ Περλ Μπάκ συνέχισε τὶς φιλολογικὲς της σπουδὲς καὶ παρουσίασε τὴ διδακτορικὴ της διατριβή - τὸ ἱστορικὸ δοκίμιο «Κίνα καὶ Δύση». Τὸ δοκίμιο βραβεύθηκε.

‘Ηθελε νὰ γίνῃ συγγραφεὺς

Ἀπὸ τὰ παιδικὰ της χρόνια, ἀπὸ τότε πού ἦταν συνεργάτης μὲ μικρὰ διηγήματα τῆς ἀγγλόφωνης παιδικῆς ἐφημερίδας «Σανγκάι Μέρκιουρι», ἡ Περλ Μπάκ ἤθελε νὰ γίνῃ συγγραφεὺς. Τὸ 1922 ἔστειλε στὸ ἔγκριτο περιοδικὸ «Ἀτλάντικ Μάνθλν» ἓνα ἀφήγημα γύρω ἀπὸ τὴ ζωὴ τῆς Κίνας. Δημοσιεύθηκε τὸν Ἰανουάριο τοῦ 1923. Καί, ἓνα χρόνο ἀργότερα, παρουσίασε καὶ δευτέρη ἐργασία της, στὸ «Φόρουμ Μαγκαζίν». Τὸ πρῶτο της πεζογράφημα, μὲ τὸν τίτλο: «Μιλάει μιὰ Κινέζα», δημοσιεύθηκε στὸ «Ἐξια Μαγκαζίν», τὸ 1926.

Γυρνώντας στὴν Κίνα, ἡ Περλ Μπάκ ἄρχισε νὰ γράφῃ ἓνα μυθιστόρημα. Εἶχε κιόλας συμπληρώσει μιὰ βιογραφία τῆς μητέρας της. Τὸν Μάρτιο τοῦ 1927 ἀναγκάστηκε νὰ φύγῃ μὲ τὴν οἰκογένειά της ἀπὸ τὸ Νανκίν, ὅταν ἔγινε ἡ εἰσβολὴ τῶν κομμουνιστῶν.

Ἐμεινε ἓνα χρόνο στὴν Ἰαπωνία καὶ ὅταν γύρισε στὸ Νανκίν διαπίστωσε ὅτι τὰ χειρόγραφα τοῦ μυθιστορημά της εἶχαν ἐξαφανισθῇ, ὅταν λεηλατήθηκε τὸ σπίτι της. Τὰ χειρόγραφα τῆς βιογραφίας τῆς μητέρας της διασώζονταν, ὥστόσο, σὲ ἀσφαλὴ χεῖρα, καὶ ἡ βιογραφία αὐτὴ δημοσιεύθηκε ἀργότερα, τὸ 1936, μὲ τὸν τίτλο: «Ἡ ἐξορία».

Τὸ πρῶτο μυθιστόρημα τῆς Περλ Μπάκ, πού κυκλοφόρησε σὲ διβλίο, ἦταν τὸ «Ἀνατολικὸς - δυτικὸς ἄνεμος». Ἡ Περλ Μπάκ τὸ εἶχε ὑποβάλει στὸν Ντέιβιντ Λόυντ, ἓναν φιλολογικὸ πρόκτορα τῆς Νέας Ὑόρκης, πού εἶχε διαλέξει τὸ ὄνομά του στὴν τύχη ἀπὸ ἓνα σημειωματάριο. Μὲ τὶς ἐνέργειες τοῦ Λόυντ, τὸ χειρόγραφο ἔφθασε στὴν ἑταιρεία Τζῶν Νταϊῦ στὰ 1929 καὶ δημοσιεύθηκε τὸν ἐπόμενο χρόνο. Ἀπὸ τότε ὁ οἶκος Τζῶν Νταϊῦ ἐκδίδει ὅλα τὰ διβλία της.

Ἐνῶ ὁ «Ἀνατολικὸς - δυτικὸς ἄνεμος» τυπωνόταν στὴν Ἀμερικὴ, ἡ Περλ Μπάκ συμπλήρωνε στὴν Κίνα τὴν «Καλὴ Γῆ». Κυκλοφόρησε τὸν Μάρτιο τοῦ 1931 καὶ ἀμέσως γνώρισε τεράστια ἐπιτυχία. «Μὰς παρουσιάζει τέλεια ἓναν ἀγνωστὸ πολιτισμὸ, χωρὶς ἐκχέτησι καὶ προκατάληψη», ἔγραψε ἓνας κορυφαῖος κριτικὸς. Ἐπὶ 21 μῆνες ἦταν στὸν κατάλογο τῶν «μπέστ σέλλερς». Τὸν ἴδιο χρόνο τιμήθηκε μὲ τὸ βραβεῖο Πούλιτζερ, σὰν τὸ καλὺτερο ἀμερικανικὸ μυθιστόρημα τοῦ 1931. Μεταφράστηκε σὲ τριάντα καὶ πλέον γλώσσες καί, τὸ 1932, οἱ Ὅσεν καὶ Ντόναλντ Ντέντλιν τὸ διασκεύασαν σὲ θεατρικὸ ἔργο. Ἀπὸ αὐτὴ τὴ διασκευὴ προήλθε καὶ ἡ κινηματογραφικὴ ταινία, μὲ πρωταγωνιστὴ τὸν Πάλλ Μιούνι, στὸν ρόλο τοῦ Βάγκ Λοὺνγκ, τοῦ Κινέζου χωρικοῦ πού ἡ ἀνοδὸς του ἀπὸ τὴν ἐσχατὴ φτώχεια καὶ τὴν ἀγνοία ἀντανάκλᾳ ζωντανὰ τὰ κύρια θεύματα τῶν ἐξελεύσεων τῆς σύγχρονης Κίνας. Τὸ 1935, ἡ Περλ Μπάκ πῆρε ἄλλη μιὰ διάκρισι - τὸ Μετάλλιο τῆς Ἀμερικανικῆς Ἀκαδημίας Καλῶν Τεχνῶν καὶ Γραμμάτων, γιὰ τὴν «Καλὴ Γῆ», πού χαρακτηρίστηκε ὡς τὸ «ἐπιὸ διακεκριμένο ἀμερικανικὸ μυθιστόρημα τῆς πενταετίας 1930 - 35».

Δυὸ ἀκόμη μυθιστορήματα συμπλήρωσαν τὴν τοιλογία τῆς οἰκογενείας Βάνγκ - οἱ «Γιοῖς» (1932) καὶ τὸ «Διαιρεμένο σπίτι» (1935). Τὸ 1935 δημοσιεύθηκαν καὶ τὰ τρία μυθιστορήματα μαζί, σ' ἓνα τόμο, μὲ τὸν τίτλο: «Τὸ σπίτι τῆς Γῆς». «Ἡ μητέρα» κυκλοφόρησε τὸ 1934. Καί, παρόλ' αὐτα, μὲ τὸ πρωτότυπο ἔργο της, ἡ Περλ Μπάκ δημοσίευσε τὴ μετάφρασί του κλασικοῦ κινεζικοῦ μυθιστορημάτος «Σουὶ Χου Στουάν», μὲ τὸν τίτλο: «Ὅλοι οἱ ἄνθρωποι εἶναι ἀδελφοί» (1933), ἐνῶ τὸ 1936 ἐξέδωσε τὶς βιογραφίες τοῦ πατέρα καὶ τῆς μητέρας της.

Ὁ ἀποφασιστικὸς παράγων στὴν ἀπόφασιν τῆς Σουηδικῆς Ἀκαδημίας,

πού τῆς ἔδωσε τὸ 1938 τὸ βραβεῖο Νομπέλ, γράφει ὁ Ἄντερς Ὁστερλινγκ, ἦταν, πρὸ παντός, οἱ θαυμάσιες βιογραφίες τῶν γονέων της... Δυὸ τόμοι πού φαίνεται ὅτι ἀξίζει νὰ χαρακτηρισθοῦν κλασικοὶ καὶ πού ἔχουν τὴν προοπτικὴ νὰ προσκαλοῦν τὸ ἐνδιαφέρον τῶν μεταγενεστέρων». Τὰ μυθιστορήματά της, ἀνέφερε ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ Νομπέλ στὴν ἀπόφασή της, διακρίνονται γιὰ «τὴν πλοῦσια καὶ ἐπικὴ διαγραφὴ τῆς ζωῆς Κινέζων χωρικῶν».

Στὸ λόγο της πρὸς τὴν Σουηδικὴ Ἀκαδημία, πού ἐξεφώνησε στὶς 11 Δεκεμβρίου 1938 στὴ Στεκχόλμη, κατὰ τὴν ἐπίδοση τοῦ βραβείου, ἡ Περλ Μπάκ ἀνέφερε πόσα χρωστάει στὴν πααδδοση τοῦ κινεζικοῦ μυθιστορημάτος, στόχος τοῦ ὁποῖου εἶναι ἡ τέρψη τοῦ μεγάλου κοινοῦ.

Ἀν καὶ ἀπὸ τότε ἡ Περλ Μπάκ ἔγραψε ἀρκετὰ μυθιστορήματα μὲ ἀμερικανικὲς ὑποθέσεις -ἔχει γράψει συνολικὰ πάνω ἀπὸ σαράντα διβλία-, τὰ ἔργα της πού ἐκτυλίσσονται στὴν Ἀνατολὴ ἐξακολουθοῦν νὰ εἶναι πάντα τὰ πιὸ δημοφιλῆ. Ἡ ἰαπωνικὴ εἰσβολὴ στὴν Κίνα, ὁ δευτέρος Παγκόσμιος πόλεμος καὶ τὰ γεγονότα πού ἐπηκολούθησαν δημιούργησαν μιὰ μεγάλη ζήτησι πηροφοριῶν γύρω ἀπὸ τὴν Ἀπὼ Ἀνατολή. Ἡ γνώσι τοῦ θέματος καὶ ἡ κατανόησι τοῦ ὑποβάθρου τῶν συγκρούσεων κάνουν τὰ διβλία τῆς Περλ Μπάκ ἐξαιρετικὰ ἐπικαίρια καὶ πολυτίμητα. Μυθιστορήματα ὅπως «Ὁ πατριώτης» (1939), «Ἄλλοι θεοὶ» (1941), «Δράκου γέννα» (1942) καὶ μελετήματα ὅπως «Ἡ ἀμερικανικὴ ἐνότης καὶ ἡ Ἀσία» (1942), «Τί σημαίνει γιὰ μένα ἡ Ἀμερικὴ» (1943), «Πέστε στὸ λαὸ» (1945) καὶ «Οἱ διάφοροι κόσμοι μου» (1954) ἐρευνοῦν τὰ μεγαλύτερα προβλήματα τῶν σημερινῶν ἀνῶνων γιὰ τὴν ἐλευθερία, πού διεξάγουν οἱ καταπιεζόμενοι λαοὶ σ' ὅλο τὸν κόσμον.

Στὰ 1941 ἡ Περλ Μπάκ ἴδουσε τὴν «Ἑταιρία Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως», μιὰ ὁσύνωσι πού τὴν περιέγραψε σὰν «ἓνα ἐκπαιδευτικὸ πείραμα, προοριζόμενο νὰ θεμελιώσῃ τὴ φιλία καὶ τὴν αἰσιθσία κατανόησι μεταξὺ τῶν λαῶν, ἰδίως τῆς Ἀσίας καὶ τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν». Ἡ Ἑταιρία ἔφερε ἀπὸ τὴν Ἀσία στὴν Ἀμερικὴ καθηγητὰς καὶ προσωπικότητες τοῦ θεάτρου καὶ χορηματοδότησε τὶς περιοδεῖες τους σὲ ὅλη τὴ χώρα, γιὰ νὰ μιλήσουν ἡ νὰ ἐπιδείξουν μὲ τὴν τέχνη τους τὸν τρόπο τῆς ζωῆς τους. Ἐπειτα ἔφερε δέκα χρόνια, ἡ Περλ Μπάκ ἀνέστειλε τὴ δραστηριότητα τῆς Ἑταιρίας, ἐν μέρει γιὰ λόγους οικονομικοὺς καὶ ἐν μέρει λόγω τῶν γεγονότων, τὰ ὁποῖα ἀνέτρεφαν τὶς ἐλπίδες τῆς γιὰ τὴν ἐδραίαση καλυτέρων σχέσεων μεταξὺ τῶν δύο κόσμων. Γιὰ τοὺς ἴδιους λόγους ἐκλείσε τὸ «Ἐξια Μαγκαζίν», πού διηύθυνε μαζί μὲ τὸν δεύτερο σύζυγό της, τὸν Ρίτσαρντ Γουόλς, ἀπὸ τὸ 1941 ὡς τὸ 1946. «Ἐπεισθῇ, ἔγραψε, ὅτι δὲν ὑπάρχει τρόπος νὰ δημιουργηθῇ ἀνθρώπινη κατανόησι σ' αὐτὴ τὴν ἐπικίνδυνη ἐποχὴ μας».

Μιὰ ἀπὸ τὶς πιὸ μεγάλες ἀγάπες τῆς Περλ Μπάκ εἶναι τὰ παιδιά. Καὶ αὐτὴ οφείλεται, ὅπως ὡμολόγησε ἡ ἴδια, στὰ χρόνια πού ἔζησε στὴν Κίνα, ὅπου «τὰ παιδιά θεωροῦνται σημαντικὰ γιὰ τὴ συνέχισι τῆς ζωῆς καὶ τοῦ πολιτισμοῦ». Ἐχει γράψει μάλιστα ἀρκετὰ διβλία γιὰ παιδιά. Ἀνάμεσα σ' αὐτὰ: «Τὰ Κινεζάκια τοῦ διπλανοῦ σπιτιοῦ» (1942), «Τὸ φάρι τοῦ δοάκοντα» (1944), «Μιὰ ὥρα ἡμέρα» (1950).

Ἀσχολεῖται καὶ μὲ τὸ θέατρο

Ἀλλὰ καὶ μὲ τὸ θέατρο ἔχει ἀσχοληθῇ ἡ Περλ Μπάκ. Ἐπειτα ἀπὸ παραγωγή τῆς Ἑθνικῆς Ἑταιρίας τῆς Ραδιοφωνίας, ἔγραψε τὸ 1956 ἓνα δράμα γιὰ τὴν τηλεδραση τὸ «Μεγάλο κύμα», γιὰ τὴ ζωὴ ἑνὸς γιαιπῶν-ζικου ψαράδικο χωριοῦ.

Ἡ Περλ Μπάκ ἔχει μεγάλη οἰκογένεια. Πέντε υἱοθετημένα παιδιά. Ἡ κόρη της ἦταν καθυστερημένο παιδί καὶ μεγάλωσε σ' ἓνα εἰδικὸ ἴδρυμα τῆς Νέας Ὑερσῆς. Τὸ μεγάλο αὐτὸ δοῦμα τῆς ζωῆς της, ἡ Περλ Μπάκ τὸ ἐξιστόρησε σ' ἓνα διβλίο μὲ τὸν τίτλο: «Τὸ παιδί πού δὲν μεγάλωσε ποτέ» (1950). Τὸ διβλίο ἔκανε αἴσθησι καὶ συνετέλεσε στὸ νὰ δημιουργηθῇ μιὰ μεγάλη κίνησι, πού εἶχε σὰν ἀποτέλεσμα νὰ ἰδουθῇ τὸ 1956 ἓνα ἐθνικὸ κέντρο ἐρευνῶν γιὰ τὶς αἰτίες τῆς πνευματικῆς καθυστερήσεως.

Στὰ 1949, ἡ Περλ Μπάκ ἴδουσε ἓναν κοινωνικὸν ὀργανισμό, πού σκοπὸς του εἶναι νὰ φροντίσῃ γιὰ τὴν ἀνατοσῇ καὶ τὴν υἱαεσία τῶν παιδιῶν πού γεννιῶνταν στὴν Ἀμερικὴ, ἀλλὰ ἡ καταγωγὴ τους εἶναι ἀπὸ τὴν Ἀσία. Ὁ ὀργανισμός αὐτὸς ἐοιάζεται τόσο καλὰ, ὥστε τὸ πρόβλημά του εἶναι ὅτι δὲν ὑπάρχουν τόσα μωρά, γιὰ νὰ υἱοθετηθοῦν ἀπὸ τὶς οἰκογένειες πού προσφέρονται.

Ἡ Περλ Μπάκ πῆρε διαζύγιο ἀπὸ τὸν πρῶτο ἄνδρα της, τὸν ἱεραπόστολο Τζῶν Λόσσινγκ Μπάκ, τὸ 1935, καὶ τὸν ἴδιο χρόνο παντρεύθηκε τὸν Ρίτσαρντ Γουόλς, τὸν πρόεδρο τῆς ἑταιρίας Τζῶν Νταϊῦ, πού ἐκδίδει τὰ ἔργα της. Ζοῦν σ' ἓνα μεγάλο ἀγρόκτημα τῆς Πενσυλβανίας. Κοντὰ στὸ σπίτι της βρίσκονται δυὸ οἰκήματα τοῦ Ὁργανισμοῦ της, ὅπου διαμένουν μέχρι νὰ υἱοθετηθοῦν μωρά ἀπὸ γυνεῖς Κινεζοαμερικανούς, Ἰαπωνοαμερικανούς, Κορεατοαμερικανούς καὶ Ἰνδοαμερικανούς.

Εἶναι ψηλὴ καί, ὅπως τὴν περιγράφουν, ἐπιδηλητικὰ συμπαθητικὴ γυναίκα, μὲ γκριζὰ μαλλιά. Δὲν αἰσθάνεται καλὰ, ἂν δὲν γράψῃ ἓνα μυθιστόρημα. Γι' αὐτὸ καὶ ἡ παραγωγή της συνεχίζεται ἀσταμάτητη. Ἀλλὰ, χωρὶς ἀμφιβολία, ἡ φήμη της ἐξακολουθεῖ πάντα νὰ στηρίζεται στὶς γοητευτικὲς ἐκείνης σελίδες, ὅπου ἀπεικονίζε τὸς Κινέζους χωρικοὺς, ἐνῶ ἀγωνίζονται νὰ ἀποσπᾶσουν τὰ μέσα τῆς ζωῆς τους ἀπὸ τὴ γῆ, ἐνῶ πολέμει μὲ τὶς ἀκρίδες, μὲ τοὺς λιμούς, μὲ τοὺς πολέμοχαρεις ἐχθρούς. Καεῖς δὲν κατανόησε ποτὲ καλύτερα τὸ αἶνιγμα «Κίνα» ἀπὸ τὴν Περλ Μπάκ.

■ ■ ■

Ἡ Σουζάνα εἶναι ἡ μόνη ἐγγονὴ της καὶ αὐτὴ συγκεντρώνει τώρα τὸ μεγαλύτερο μέρος ἀπὸ τὴν ἀπέραντη ἀγάπη της γιὰ τὰ παιδιά. Τὸ παραμῦθι γίνεται παιχνίδι καὶ τὸ παιχνίδι εἶναι μιὰ εὐκαιρία γιὰ ἄλλο ἓνα παραμῦθι. Κοντὰ στὰ παιδιά βρίσκει πάντα τὸν ἑαυτὸ της ἡ ἀγέραστη ψυχὴ τῆς θαυμάσιας αὐτῆς γυναίκας, πού σὲ λίγους μῆνες γίνεται ἐβδομήντα χρόνων.

ΤΟ ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ ΕΝΙΚΗΣΕ Τ' ΑΝΑΚΤΟΡΑ ΤΟΥ ΜΟΝΤΕ ΚΑΡΛΟ

Ε να παραμύθι Σταχτοπούτας από την ανάποδη; Μιά ιστορία βασίλισσας που γίνεται, καί στην συγκεκριμένη περίπτωση ξαναγίνεται, ήθοποιός; Οί σκέψεις αυτές απασχόλησαν τις τελευταίες μέρες το Χόλλυγουντ και μαζί μ' αυτό τον παγκόσμιο τύπο, μόλις αναγγέλθηκε η επάνοδος στον κινηματογράφο της Αύτης Γαληνοτάτης Ύψηλότητος Γκρέης του Μονακά, για να παίξει στην «Μάρνη», την καινούργια αστυνομική ταινία του δαιμόνιου παραγωγού Άλφρεντ Χίτσκοκ. Πρόκειται για μια νέα αποφασιστική καμπή στην ζωή της άλλοτε ήθοποιου Γκρέης Κέλλυ ή για ένα είδος προσκυνήματος στον ναό της τέχνης, που την έκανε διάσημη και την ώδηγησε έμμεσα στον θρόνο; Τί κρύβεται πίσω από την απόφαση αυτή που αϊφνιδίωσε τον κόσμο; Δυσκολίες στον γάμο της πρώην αστέρας με τον πρίγκιπα Ραινιέ; Μήπως κάτι ιστορικά δραματικώτερο, δηλαδή, δυσχέρειες που απειλούν την υπόσταση του Μονακά, του σχεδόν μόνου αυτού καταλοίπου της ρομαντικής εποχής των πριγκιπάτων; Γύρω από τα ερωτήματα αυτά ώργισε τις τελευταίες μέρες το διεθνές κουτσομπολιό καί, παρά τις καθησυχαστικές ανακοινώσεις και τις δηλώσεις του πρίγκιπος στους δημοσιογράφους, που έσπευσαν στο Μονακό από τα πέρατα του κόσμου, εξακολουθεί να μην ικανοποιείται και να... όργιαζει. Πάντως, πέρα από όλα αυτά, ένα είναι τώρα βέβαιο: Μιά πριγκίπισσα, που έπαιξε άριστα τον ρόλο της στην πραγματική ζωή, σ' ένα αληθινό παλάτι, θα βρεθεί σε λίγους μήνες στο εκ διαμέτρου διαφορετικό περιβάλλον ενός αμερικανικού στούντιο, για να παραστήσει μια μονομανή, επιτήδεια κλέπτρια και κόρη έθλιας μητέρας.

Α κόμη και σήμερα, όπου βασιλείς και πρίγκιπες, εν ενεργεία και τώως, έχουν αλλάξει τόσο πολύ τον τρόπο της ζωής τους, η επάνοδος της Αύτης Γαληνοτάτης Ύψηλότητος πριγκίπισσας Γκρέης του Μονακά στο επάγγελμα της στάα δεν θα είναι εύκολη. Είναι σχεδόν τόσο δύσκολο να παψη καρμιά να είναι πριγκίπισσα, όσο είναι και να σταθή σαν πριγκίπισσα. Καί όταν η Γκρέης θα βρεθεί στο Χόλλυγουντ, θα πρέπει να συνθηκολογήσει προς το γεγονός ότι το πρωτόκολλο στο «μπίζνες» των ταινιών δεν είναι το ίδιο με το πρωτόκολλο του Μόντε Κάρλο.

Μέσα στο κάθε στούντιο πλανάται δικτατορική, τυραννική ή σκιά μιας μονάχα μεγαλειότητας, του ταμείου των κινηματογράφων, και σ' αυτήν υποτάσσεται το πάν, λόγω της απουσίας ειδικών κανόνων έτικέτας για πριγκίπισσες-ήθοποιούς, η πριγκίπισσα Γκρέης δεν θα πρέπει να ξαφνιασθή αν, στο γύρισμα μιας έρωτικής σκηνής, άκουση τον παραγωγό ή τον σκηνοθέτη να της φωνάζει στο συνηθισμένο «σαν φασόν» του Χόλλυγουντ: «Λίγη περισσότερη θερμότητα σ' αυτήν τη σκηνή, πριγκίπισσα, χρυσή μου». Είναι όμως πράγματα για πριγκίπισσες αυτά;

Ύστερα, στην περίπτωση όπου, παρό τις διαψεύσεις, η «Μάρνη» δεν θα είναι η τελευταία ταινία της Γκρέης, ποιές είναι οι προοπτικές της σταδιοδρομίας της Αύτης Γαληνοτάτης Ύψηλότητος;

Όταν άφησε το Χόλλυγουντ, έδω και έξη χρόνια, για να παντρευθή τον Ραινιέ, η Γκρέης Κέλλυ είχε άρχισει να έχει ικανοποιητική ζήτηση, αλλά δεν βρισκόταν στην κορυφή του κινηματογραφικού στερεώματος. Στις περισσότερες ταινίες της είχε πλάι της ήθοποιους πολύ δυνατότερους στο ρόλο του μαγνήτη για τα ταμεία των κινηματογράφων: Τον Κάου Γκράντ, τον Τζαίμης Στιούαρτ, τον Μπίγκ Κρόσμπυ, τον Φράνκ Σινάτρα.

Τώρα, είναι αλήθεια, της προσφέρουν την μαγική όμοιή του ενός εκατομμυρίου δολλαρίων, που δεν μπορούν να αξιώσουν παρά μόνον προσωπικότητες σαν την Έλιζαμπεθ Ταιλντορ, την Μαίλνιου Μονροε και τον Μάσλον Μπράντο, πρέπει όμως να ομολογήσει κανείς ότι στον καθορισμό της αστρονομικής αυτής άμοιδής υπολογίσθηκε και η δισημιστική αξία του πριγκιπικού τίτλου. (Ποιν από το γάμο της η Γκρέης κέρδιζε γύρω στις 100.000 δολάρια το χρόνο). Άλλά, όταν η περιέργεια του κοινού εξαντληθή και ο πριγκιπικός τίτλος χάσει την δισημιστική αξία του, η Αύτης Γαληνοτάτης Ύψηλότης θα πρέπει να στηριχθή αποκλειστικά και μόνο στην προσωπικότητά της, στην έμπορική και στο ταλέντο της, για να κοσμηθή στο ίδιο επίσημο επίπεδο του ενός εκατομμυρίου δολλαρίων. Και πάνω σ' αυτό διατυπώνονται σήμερα στο Χόλλυγουντ σοβαρώτατες επιφυλάξεις.

Η Γκρέης έχει, όπως και το κοινό της, γεράσει κατά έξη χρόνια. Απέκτησε δυο παιδιά και τάχυνε. Τα ήγεμονικά καθήκοντά της δεν θα την βοηθήσαν, ασφαλώς, για να υπερασπίσει την κάποια ψυχρότητα του χαλαρού της και την άπληστη στην εμφάνισή της. Έτσι, για την ανάκτηση του θαυμασμού του παλαιού κοινού και την απόκτηση νέων θαυμαστών, ο Άλφρεντ Χίτσκοκ, που έχει πεύρα της ήθοποιου από προηγούμενες ταινίες του, θα βοηθή στην ανάγκη να «πομπύξη» την πριγκίπισσά του.

Στο Χόλλυγουντ, όμως, θέτουν και το ακόλουθο ερώτημα: Ο Άλφρεντ Χίτσκοκ εξέφρασε σε δηλώσεις του, την περασμένη έβδομάδα, τον θαυμασμό του για την γυναίκα τύπου Γκρέης Κέλλυ «που είναι κάτι σαν πάγος που καίει». Άλλά θα μπορούσε τώρα ο Χίτσκοκ να αποψύξη την Γκρέης ή μήπως θα κινδυνεύσει η παγώση κι αυτός μαζί της;

Το 1954, ο κόσμος που είχε δει την ταινία της «Το παράθυρο στην αυλή», με παραγωγό τον Χίτσκοκ και συμπρωταγωνιστή τον Τζαίμης Στιούαρτ, είχε άρχισει ν' αλλάζει γνώμη για την «ψυχρότητα» της Γκρέης και γινόταν λόγος για σχετική τήξη του πάγου. Σήμερα, όμως, με την εξέλιξη που έχει πάσει ο κινηματογράφος και με την αλλαγή των συνηθειών του κοινού, άπορεί κανείς πώς μεοικές από τις σκηνές του έργου εκείνου είχαν χαρακτηρισθή τολμηρές.

Έτσι η Γκρέης Κέλλυ, για την οποία εξακολουθούν να παραδέχονται όλοι στο Χόλλυγουντ ότι είναι εξόχως διακοσμητική για μια ταινία, ότι εκτελεί τεχνικά τους ρόλους της, ότι κάπου - κάπου η ματιά της αφήνει τον θεατή να φαντασθή ότι είναι πολύ περισσότερη γυναίκα από όσο φαίνεται, θα πρέπει, αν θέλει να μείνει στην «κλάση» του εκατομμυρίου, να πετάξει την τιάσα της και να προσαρμωθή στις νέες απαιτήσεις του ταμείου των κινηματογράφων. Άλλά θα μπορέσει να το κάνει αυτό, ύστερα από έξη χρόνια ασίας, η Γκρέης, η πριγκίπισσα Γκρέης του Μονακά;

Τέλος ενός παραμυθιού;

Το επίσημο ανακτορικό ανακοινώθεν για τη επιστροφή της πριγκίπισσας Γκρέης στον κινηματογράφο ήταν σαν μια ψυχρολουσία για τους Μονεγάκους. Στην αρχή πολλοί περίμεναν ότι την επίσημη ανακοίνωση θα ακολουθούσε σύντομα επίσημη διάβρωση. Άλλοι έλεγαν καρτερικά: «Στο κάτω - κάτω της γραφής, οι μονάρχαι μας «κάνουν πάντα ό,τι τους καπνίζει», να πετάξουν την τιάσα της και να προσαρμωθή στις νέες απαιτήσεις του ταμείου των κινηματογράφων. Άλλά θα μπορέσει να το κάνει αυτό, ύστερα από έξη χρόνια ασίας, η Γκρέης, η πριγκίπισσα Γκρέης του Μονακά;

Ο πρίγκιπ Ραινιέ φρόντισε να καθησυχάσει τους υπηκόους του, λέγοντας ότι η απόφαση της γυναίκας του είναι σύμφωνη με τις σύγχρονες αντίληψεις, ότι το πάν είναι εν τάξει στα ανάκτορα και στο πριγκιπάτο, ότι η άμοιδή από την ταινία θα διατεθή για φιλανθρωπικούς σκοπούς και ότι, τέλος, η επιθυμία του είναι να δοθή η παγκόσμια πρεμιέρα της στο Μονακό, όπου, όπως είναι γνωστό, είχε απαγορευθή η προβολή των παλαιών ταινιών της Γκρέης Κέλλυ.

1955. ΓΚΡΕΗΣ ΚΕΛΛΥ - «ΣΤΑΡ» ΠΡΩΤΟΥ ΜΕΓΕΘΟΥΣ

1956. ΠΡΙΓΚΙΠΙΣΣΑ ΓΚΡΕΗΣ

1955. «ΟΙ ΓΕΦΥΡΕΣ ΤΟΥ ΤΟΚΟ - ΡΙ». Η ΜΕΛΛΟΥΣΑ ΠΡΙΓΚΙΠΙΣΣΑ ΚΑΝΕΙ ΜΙΑ ΑΡΚΕΤΑ ΤΟΛΜΗΡΗ ΕΜΦΑΝΙΣΗ

Ἡ ὑπόθεση τῆς ταινίας ποῦ θὰ παίξῃ ἡ Γκρέης

↑ 19 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1956. Στὸ λιλλιπούτειο πριγκιπάτο τοῦ Μονακὸ γίνεται ὁ ἐκπληκτικώτερος γάμος τοῦ αἰῶνος. Ὁ πρίγκιψ Ραινιέ, τριακοστὸς γόνος τοῦ κάποτε τρομεροῦ οἴκου τῶν Γκριμάλντι, μὲ τίτλους ποῦ καταλαμβάνουν μιὰ δολόκληρη σελίδα τοῦ «Γκότα», παίρνει γυναίκα του τὴν γόνο φτωχῶν Ἴρλανδῶν μεταναστῶν, ποῦ ἔχουν ἀποκτήσει στὸ μεταξύ ἑκατομύρια, ἀλλὰ δὲν ἔχουν ἀποβάλει ἀκόμη τὸ πρωτόγονο «πέισμα» τους καὶ τὴν ἀφοπλιστικὴ ἀφέλεια τῶν τρόπων τους. «Δὲν ἔχουμε τίποτε ἐναντίον τῶν ἀριστοκρατῶν», δηλώνει στὸν ὑποψήφιο γαμβρὸ ὁ πατέρας Κέλλυ. Καὶ ἡ μητέρα: «Εἰσθε τουλάχιστον ὁ 15ος ποῦ τῆς κάνει πρόταση γάμου...»

ΜΕ ΤΟΝ ΟΥΪΛΑ ΧΟΛΝΤΕΝ - ΤΑΙΝΙΑ

ἀποδίδονται στοὺς ἀρχηγούς κρατῶν. Ταιριάζει, λοιπόν, ὁ καινούργιος ρόλος τῆς (ποῦ κανεὶς δὲν ξέρει ἀκόμη πῶσο τολμηρὸ θὰ θελήσῃ νὰ τὸν παρουσιάσῃ ὁ μάεστρος τῶν ἐντυπωσιακῶν ταινιῶν Ἀλφρεντ Χίτσκοκ) στὴ γυναίκα ἐνὸς ἐν ἐνεργεῖα ἀρχηγοῦ κράτους;

Οἱ δυσκολίες ποῦ κάθε τόσο ἀντιμετωπίζει τὸ πριγκιπάτο τοῦ Μονακὸ, ἡ οὐτύχη τῶν σχέσεών του μὲ τὴ Γαλλία (ἡ τελευταία αἰτία διαμάχης εἶναι ἡ ἐπιμονὴ τῆς γαλλικῆς κυβερνήσεως νὰ ἐπιβληθῇ καὶ στὴν μακάρια αὐτὴ ἐπικράτεια ὁ φόρος εἰσοδήματος, γιὰ νὰ μὴ βρίσκουν ἐκεῖ ἄσυλο οἱ Γάλλοι φοροφυγάδες καὶ τὰ κεφάλαιά τους), ὁ κίνδυνος ποῦ διατρέχουν οἱ Μονεγάσκοι νὰ χάσουν τὰ πατροπαράδοτα φορολογικὰ προνόμιά τους, οἱ κάθε τόσο ἐκδηλούμενες δικτατορικές τάσεις τοῦ ἡγεμόνος, ἡ ἀνισυχία καὶ ἡ δυσανεξία ποῦ ὑποβάσκουν στὸν πληθυσμὸ, — ὅλα αὐτὰ μαζί ἔχουν φέρει τὴν κατάσταση στὸ χείλος τοῦ κρημνοῦ, πράγμα ποῦ δὲν μπορεῖ πιά νὰ ἀγνοῖ ἡ νὰ προσποιῆται ὅτι ἀγνοεῖ ὁ Ραινιέ.

Ἡ γνώμη πολλῶν Μονεγάσκων εἶναι ὅτι, ἂν ἡ Αὐτοῦ Ὑψηλότης δὲν ἔχη τὴ θέληση ἢ τὴ δύναμη νὰ ἀπαγερύσῃ τὴν γυναίκα του τὴν ἐπ'ἀνῶδο στὴν ὁδόν, δὲν ἀποκλείεται νὰ δῇ σύντομα τὸν θρόνο του νὰ κλονίζεται.

Ἡ ὑπόθεση τῆς «Μάρνη»

Κατὰ τὸν κινηματογραφικὸ συνοργάτη τοῦ «Νταϊήλυ Μαϊήλ» τοῦ Λονδίνου, οἱ πιστοὶ στὸν ἡγεμόνα τους πωλίτες τοῦ Μονακὸ θὰ ἀναπνήθουν ἀπὸ τὴ θέση τους «σὰν ἕνας κρουσιέρας» τοῦ καζίνου ποῦ κάθεσαι δίχως νὰ τὸ προσέξῃ πάνω στὸ φτυὰρι μὲ τὸ ὅποιο μαζεῦε τις μάρκες, ὅταν θὰ πληροφορηθοῦν τὴν ὑπόθεση τοῦ ἔργου ποῦ θὰ παίξῃ ἡ πριγκίπισσά τους.

Ὁ συγγραφεὺς Οὐίνστον Γκράχαμ εἶναι ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους ποῦ ξέρουν τί ὑλικά χρειάζονται γιὰ νὰ γίνῃ πικάντικο ἕνα μυθιστόρημα. Ἐνῆνα ἄλλο βιβλίο τοῦ Οὐίνστον Γκράχαμ ἔχει πωληθῇ ἤδη σὲ 500.000 ἀντίτυπα μόνον στὴς Ἡνωμένες Πολιτεῖς.

Στὴν «Μάρνη» συναντοῦμε ἀπὸ τὴς πρώτες σελίδες τὴν ὁμώνυμη ἥρωίδα νὰ ἐργάζεται σὲ γραφεῖο ἐνὸς λογιστοῦ τῶν ἱπποδρεμιῶν. Στὴν ἐνάτη σελίδα τὴν βλέπουμε κιόλας νὰ κλέβῃ 1.100 λίρες ἀπὸ τὸ ταμεῖο τοῦ προΐσταμένου τῆς καὶ σὲ λίγο μαθαίνουμε ὅτι αὐτὴ εἶναι ἡ κανονικὴ ἐργασία τῆς Μάρνη. Λίγο ἀργότερα τὴν βλέπουμε νὰ κλέβῃ τις εἰσπράξεις δυὸ ἡμερῶν τοῦ ταμείου ἐνὸς κινηματογράφου.

Στὴν πραγματικότητα, τὴ δουλειὰ αὐτὴ ἔκανε ἡ Μάρνη ἀπὸ 14 ἐτῶν, ὅταν ἔσπασε τὸν κοιμητὰρ ἐλεημοσύνης μιὰς ἐκκλησίας.

Ἡ μητέρα τῆς, μιὰ σεβαστὴ δέσποινα, ἐγκατεστημένη στὸ Τορκὺ, πιστεύει ὅτι ἡ κόρη τῆς εἶναι γραμματεὺς ἐνὸς ἑκατομυριοῦ. Στὸ πέμπτο ἐπεισόδιο τοῦ διβλίου βλέπουμε τὴν Μάρνη βοηθᾶ ταμὰ σὲ μιὰ τυπογραφικὴ ἐπιχείρηση καὶ μὴλο τῆς ἑρίδης τῶν δυὸ διευθυντῶν τῆς. Ὁ ἕνας τῆς ἐπιτίθεται, ἀλλὰ ἡ Μάρνη ξεφεύγει, χωρὶς νὰ τῆς πάρῃ οὔτε ἕνα φιλί. Σὲ λίγο κλέβει πάλι ἕνα σημαντικό ποσό, καὶ ὁ διευθυντῆς ποῦ τὴν παρακολουθεῖ τὴν ὑποχρεώνει νὰ τὸν παντρευθῇ, ἀπειλώντας τὴν ὅτι θὰ τὴν καταγγεῖλῃ.

Ἀλλὰ τί γάμος εἶναι αὐτός! Ἡ Μάρνη εἶναι ἕνα τρομερὰ ψυχρὸ πλάσμα καὶ ὁ ἀθλιὸς σύζυγός τὴν κάνει στὸ τέλος γυναίκα του διὰ τῆς βίας. Τὰ πράγματα ἐξελίσσονται ἀπὸ τὸ κακὸ στὸ χειρότερο. Ἡ Μάρνη συνεχίζει τις κλοπές καὶ ὁ σύζυγός τῆς σχεδιάζει νὰ τὴν προδώσῃ στὴν ἀστυνομία, ὅταν πεθαινῇ ἡ μητέρα τῆς.

Τὴ μητέρα, ὅμως, ἦταν κι αὐτὴ ἡ ἀξιοσέβαστη κυρία! Ὅταν ἡ Μάρνη ἦταν μικρὴ, τὸ σπίτι τους γέμιζε ἀπὸ στρατιῶτες καὶ ἡ μακαρίτισσα εἶχε στραγγαλίσει ἕνα ἀνεπιθύμητο μωρό.

Τὸ διβλίο τελειώνει μὲ κάποιο δίδγμα καὶ στὴς σελίδες του διαφαίνονται κάποιες ἐλπίδες γιὰ μιὰ ἠθικὰ ἀπέκληρη γυναίκα, ἀλλὰ στὸ σύνολό του ἡ ζωὴ ποῦ περιγράφει εἶναι ἐντελὴς διαφορετικὴ ἀπὸ ἐκείνη ποῦ ξέρουν οἱ Μονεγάσκοι ὅτι ζῇ στὰ ἀνάκτορα «ἡ προσφιλεῖς πριγκίπισσά» τους.

■■■

ΜΕ ΤΟΝ ΠΡΙΓΚΙΠΑ ΡΑΙΝΙΕ - ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

ΝΤΙΣΝΕ-Υ-ΛΑΝΤ:

Ο ΙΛΙΓΓΟΣ ΤΩΝ ΑΝΗΛΙΚΩΝ

Η ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΤΟΥΣ. Το πρωί μόλις απέφοιτσαν από το γυμνάσιο, και το ίδιο βράδυ, σαν δώρο, ζουν τα θαύματα της Ντίσνεϋλαντ.

Η περίφημη Ντίσνεϋλαντ του Χόλλυγουντ είναι καρπός της αχαλίνωτης φαντασίας του Γουόλτ Ντίσνεϋ, μία γοητευτική παραμυθένια χώρα, ένα πάρκο χαράς, όπου μπορείς να βρεθείς στο φόντο της εποχής όπου ο αμερικανικός λαός ξεκινούσε να κατακτήσει τις άγνωστες δυτικές περιοχές της απέραντης χώρας ή σε μία καινούργια και μυστηριώδη εποχή που δεν έχει φθάσει ακόμη και που μόνο άδοξα μαντεύεται, την εποχή του Διαστήματος.

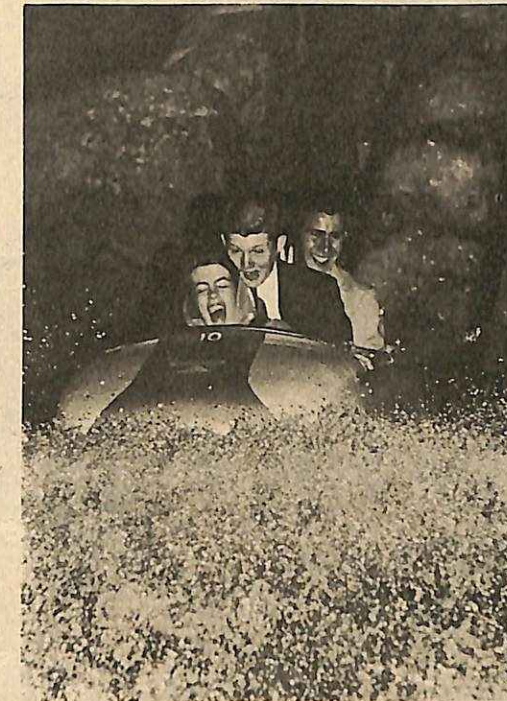
Η Ντίσνεϋλαντ έχει εστιατόρια, όπου μπορεί κανείς να γευματίσει μέσα στην ατμόσφαιρα των μεγαλόπρεπων σαλονιών του 19ου αιώνα, και ήσυχους δρόμους, όπου μπορεί κανείς να μπη σ' ένα άμαξι παλαιού τύπου και να κάνει τον περίπατό του με τον αργό ρυθμό μιας εποχής που έχει πια περάσει και σχεδόν λησμονηθεί. Υπάρχουν εκεί επίσης ένας τεράστιος πρωτότυπος κινηματογράφος, ένας «σταθμός του Διαστήματος», ο «Ναυτίλος», το περίφημο υποβρύχιο του πλοιάρχου Νέμου, ο Πύργος της Κοιμωμένης Βασιλοπούλας και πολλά άλλα περίεργα και παράξενα. Είναι μία χώρα όνειρου, φαντασίας και περιπέτειας, με μιά ατμόσφαιρα γεμάτη γοητεία, νοσταλγία και προσδοκία.

ΠΡΟΣ ΧΑΡΙΝ ΤΟΥΣ παίζει ο Μπέννυ Γκούντμαν με την ορχήστρα του. Ξενοιαστοί και εύτυχισμένοι παρασύρονται από τους εξαιρετικούς ρυθμούς.

ΕΧΟΥΝ ΠΛΕΧΤΗ από τα θαύματα τα είδύλλια. Από αύριο η ζωή θα τους ενώσει ή θα τους χωρίσει για πάντα. Απόψε όμως δεν σκέπτονται τίποτε. Χορεύουν

ΚΕΦΙ ΚΑΙ ΑΠΡΟΟΠΤΑ. Στο τέρμα μιάς ιλιγγιώδους διαδρομής, που γίνεται με 80 χιλιόμετρα την ώρα, το δαγανάκι βουτάει στο νερό.

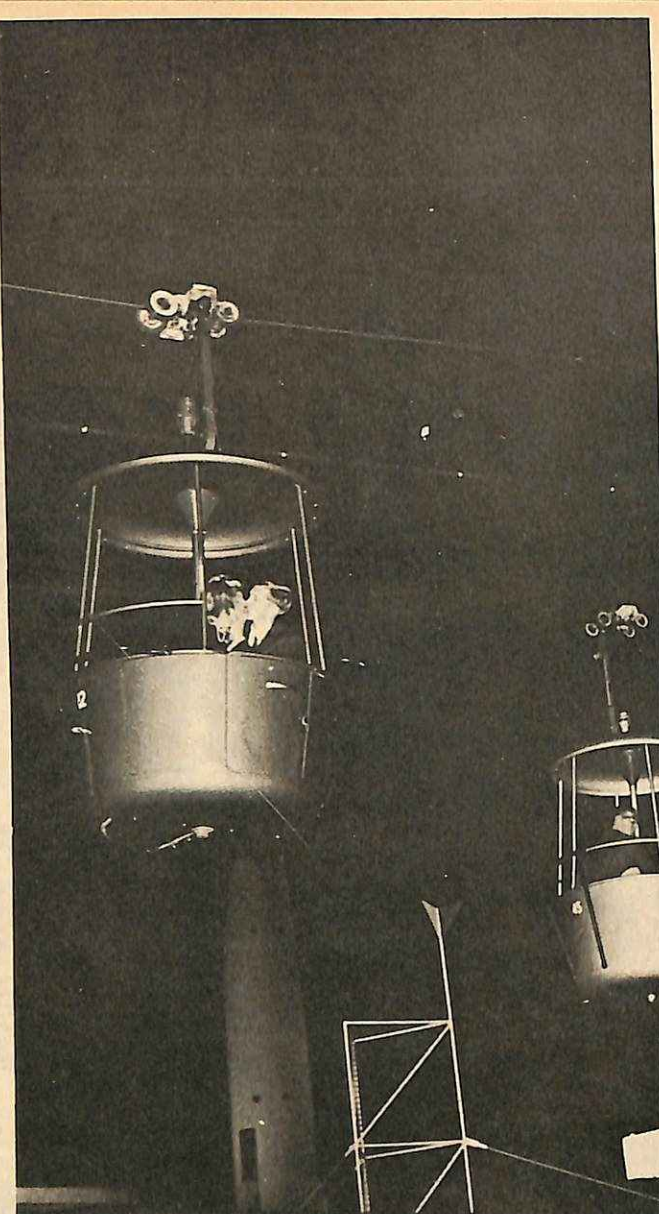
ΤΟΛΜΗ "Η ΑΙΣΘΗΜΑ; Η δραδυά μοιάζει γλυκειά και οι θάρκες αρμενίζουν στο τεχνητό ποτάμι, κάτω από τα δέντρα. Ατμόσφαιρα για είδύλλια...

ΚΛΙΜΑ ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ. ΟΙ ΔΥΟ ΝΕΟΙ ΑΔΙΑΦΟΡΟΥΝ ΓΙΑ ΤΑ ΠΟΛΥΧΡΩΜΑ ΦΩΤΑ, ΤΗΝ ΦΑΝΤΑΣΜΑΓΟΡΙΑ ΤΟΥ ΛΟΥΝΑ ΠΑΡΚ. ΑΝΑΖΗΤΟΥΝ ΤΗ ΜΟΝΩΣΗ

ΘΕΛΟΥΝ
ΝΑ ΤΗΝ ΘΥΜΟΥΝΤΑΙ
Σ' ΟΛΗ ΤΟΥΣ
ΤΗΝ ΖΩΗ
ΑΥΤΗ ΤΗΝ ΒΡΑΔΥΑ!
ΣΦΡΑΓΙΖΕΙ
ΜΙΑ ΦΕΥΓΑΛΕΑ
ΣΤΙΓΜΗ
ΑΝΑΜΕΣΑ
ΣΤΗΝ ΞΕΓΝΟΙΑΣΙΑ
ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΝΑΛΗΨΗ
ΕΥΘΥΝΩΝ.
ΜΙΑ ΣΤΙΓΜΗ
ΠΟΥ ΔΕΝ ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ
ΝΑ ΞΑΝΑΓΥΡΙΣΗ.

ΣΤΟΝ «ΠΥΡΑΥΛΟ» για την Σελήνη». Το διαστημόπλοιο όμως είναι πιο προσγειωμένο από τη φαντασία του πληρώματος.

(Φωτ. Camera Press)

ΧΑΡΑΜΑΤΑ. 'Η αλησμόνητη ανοιξιάτικη νύχτα, στη χώρα των θαυμάτων, τελείωσε πιά. Δεν απομένει παρά η επιστροφή στα σπίτια, ή επάνοδος στην καθημερινή ζωή, ο χωρισμός τις περισσότερες φορές. 'Αλλά κανείς δεν έχει, την ώρα εκείνη, καμιά απόλυτως διάθεση να πιστέψει κάτι τέτοιο.

ΣΤΗΝ ΠΙΣΤΑ Ο ΧΟΡΟΣ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ ΜΕ ΤΙΣ

ΩΡΕΣ. ΚΑΙ ΑΝ ΤΑ ΠΟΔΙΑ ΕΝΟΧΛΗΘΟΥΝ ΚΛΕΙΣΤΑ ΣΤΑ ΣΤΕΝΑ ΓΟΒΑΚΙΑ - ΠΕΤΑΓΜΑ ΤΑ ΓΟΒΑΚΙΑ...

σαν γεμάτοι έπικό θάρος και με τη δίψα του πλούτου και με το ασίγαστο πνεύμα της περιπέτειας να κατακτίζουν το ανεξερεύνητο ακόμη τότε «Ουέστ». 'Ινδιάνοι με παράξενες στολές και δ-πλα πρωτόγονα, «καουμπόυδες» με πλατύζουρα καπέλλα και ατίθασα αλογα, ταχυδρομικές διαμαξες και σασαβαλισμένα τραίνα γεμίζουν όλο τον χώρο και δίνουν μια ζωντανή εντύπωση της αλλόκοτης και μοναδικής εκείνης μετακινησίας, που έδωσε όμως το σύνθημα της τεράστιας ανάπτυξεως της χώρας και ήταν η άρχη του αμερικανικού θαύματος.

Μέσα από ένα 'ινδιάνικο χωριό, ακριβές αντίγραφο των χωριών της μακρινής τώρα πιά εποχής, περνά ένα ρυάκι που υποκρίνεται τον Μισ-σισσιππή. Σ'ε μια μικροσκοπική αποβάθρα, οι πρωτοπόροι έτοιμάζονται για καινούργια εξόρμηση. Οι ήχοι του τάμ - τάμ πλημμυρίζουν την ατμόσφαιρα...

Ολοζώντανη ή ιστορία μιας από τις ηρωικότερες και σκληρότερες φάσεις της αμερικανικής ζωής. Και κοντά της η φυσική της συνέχεια -η σύγχρονη νεολαία, που τελείωσε πιά το σχολείο και έτοιμάζεται να μπη στη σύγχρονη αμερικανική κοινωνία, δοχίζοντας την καινούργια φάση της ζωής της με ένα δλονύκτιο, πολυθρόνο γλέντι.

ΑΥΤΟΙ ΠΡΟΤΙΜΟΥΝ ΤΟΥΣ ΑΡΓΟΥΣ ΡΥΘΜΟΥΣ

Κάθε χρόνο, όταν τελειώνει το σχολικό έτος, η Ντίσνεϋλαντ ανοίγει διάπλατα τις πόρτες της σε 10.000 νεαρούς τελειόφοιτους ολόκληρης της Καλιφορνίας. Από τις 11 το βράδυ ως τις 6 το πρωί της επομένης, ολόκληρο το τεράστιο πάρκο πλημμυρίζει από τους γεμάτους κέφι και ζωντάνια νεαρούς και νεαρές, που γλύτωσαν πιά από τα βάσανα του σχολείου. Καθένας και κάθε μια πληρώνει για όλο αυτό το δλονύκτιο γλέντι μόνο δυο δολάρια, ενώ μια ανάλογη διασκέδαση θα έπρεπε να στοιχίσει 75 δολάρια. Τη νύκτα αυτή παίζουν στο παραμυθένιο πάρκο του Ντίσνεϋ οι καλύτερες όρχηστρες της χώρας, και τα νεαρά ζευγάρια μπορούν να χορεύουν άσταμάτητα, μέχρι το πρωί.

Κανείς δεν έχει αντίρρηση για το δλονύκτιο γλέντι που γίνεται κάθε χρόνο στην Ντίσνεϋλαντ. Γιατί όλοι ξέρουν ότι, αν δεν γινόταν, κανείς δεν θα μπορούσε να έμποδισή τον νεαρό αυτό κόσμο να ξεχυθή στους δρόμους και να γιορτάσει την «απελευθέρωσή» του με πολύ μεγαλύτερη φασαρία και πορνιριά.

Οι φωτογραφίες που δημοσιεύονται δείχνουν το γλέντι αυτό στις πιο έξαλλες στιγμές και εκδηλώσεις του. Και, καθώς η νύχτα προχωρεί, πολλοί από τους πρωτόγαλλτους αυτούς γλεντιζέδες κουράζονται -ας μη ξεχνάμε ότι είναι ακόμη παιδιά- και κάθονται όπου βρουν, για να συνέλθουν. Την αύγή ξεκινάνε ήσυχα για το σπίτι, με σκυμμένα κεφάλια, και δύσκολα καταφέρνουν να μπουδίσουν στα αυτοκίνητα που τους περιμένουν. 'Αλλά το αξίζουν - δουλέψαν πολλά χρόνια ώσπου να γιορτάσουν αυτή τη βοαδιά, που θα τη θυμούνται όλη τους τη ζωή.

'Από το 1955 που άνοιξε τις πύλες της η περίφημη Ντίσνεϋλαντ, που καλύπτει μια έκταση 640 στρεμμάτων και είναι φτιαγμένη σε μια άγρονη περιοχή, είναι πάντα μια χώρα ονείρου, ένας μαγνήτης που τραβά τους νεαρούς και τους μεγάλους, γιατί είναι ένας τόπος όπου η φαντασία τρέχει σύγχρονα στο παρελθόν, στο μέλλον, στο άγνωστο και στο παραμυθένιο. Είναι μια πραγματική χώρα θαυμάτων και ονείρου.

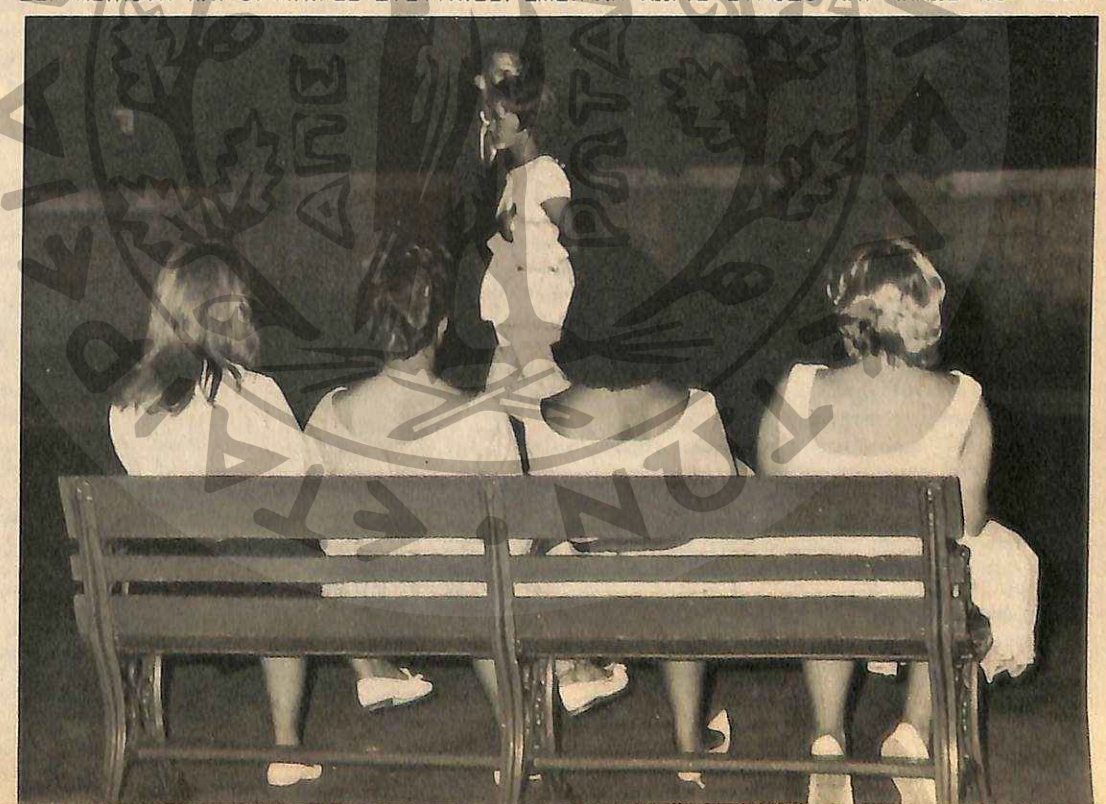
Φθάνετε εκεί με ένα μικροσκοπικό, αλλά τέλειο τριαντάκι και, καθώς μπαίνετε, ένας πελώριος, λουλουδένιος Μίκυ Μάους σάς χαιρετά από έναν μικρό, χαριτωμένο λόφο. Πριν ακόμη μπητε, ακούτε κιόλας τους εύθυμους ήχους μιας έξωτικης φανφάρας, και άμέσως σάς μεταφέρει στο παρελθόν ένα 'ιπποκίνητο τραίμ.

Όπου κι αν σταματήσετε, είτε στην Πόλη της Περιπέτειας, είτε στην περιοχή του «Φάρ Ουέστ», είτε στο Κάστρο της Βασιλοπούλας, είτε στη Χώρα του Μέλλοντος, ή γοητεία είναι διαχυτή παντού και το παρελθόν, το μέλλον και το άγνωστο ανακατεύονται έτσι γρήγορα και αλλόκοτα, ώστε εξαφανίζονται και συναρπάζουν.

'Η Ντίσνεϋλαντ δεν είναι μόνο μια «χώρα» γεμάτη γοητεία. Είναι και μια ζωντανή εγκυκλοπαιδεία για τα παιδιά. 'Η τροπική βλάστηση, γεμάτη ζώα και πουλιά, δίνει στους μικρούς την αίσθηση ότι βρέθηκαν κιόλας στην ζούγκλα, όπου μπορούν να «κυνηγήσουν» με ψεύτικα δίπλα τα ψεύτικα «θηρία» που κυκλοφορούν ανάμεσα στα αληθινά άκακα ζώα και γεμίζουν την τεχνητή ζούγκλα με τις φωνές τους.

Σε άλλη περιοχή, τα 'Αμερικανάκια ξαναζουν τη μεγάλη εποχή, όταν οι πρόγονοί τους ξεκίνη-

ΔΕΝ ΛΕΙΠΟΥΝ ΚΑΙ ΟΙ ΜΙΚΡΕΣ ΔΥΣΤΥΧΙΕΣ. ΕΜΕΙΝΑΝ ΧΩΡΙΣ ΣΥΝΟΔΟ ΚΑΙ ΑΠΛΩΣ ΚΟΙΤΑΖΟΥΝ

Έδω ι Έυει

Τό άσχημότερο...

...σκυλί του κόσμου - Ένα άγριωπό μπουλντόκ - διάλεξε για συντροφιά της ή Πασκάλ Πετί, που διαθέτει πάντα ένα από τα ωραιότερα πρόσωπα της όθνης. Η διάσημη «στάρ» δεν έχει λόγους να είναι εύτυχισμένη, αφού το πόλυκροτο είδύλλιο της με τον Τζιάννι Έσπόζιτο δεν δείχνει να πηγαίνει τόσο καλά. Ο γάμος τους όλο ανάβάλλεται

ΦΛΥΑΡΙΕΣ

Υ Η άφιξη... του Φράνκ Σινάτρα στας Άθήνας προκαλεί ήδη μέγα καλλιτεχνικό - κοσμικό ένδιαφέρον. Θα τραγουδήσει δυό βραδυές στο Ώδειον Ήρώδου του Άττικού, και ήδη κάνομε δυό ασφαλείς προβλέψεις: Πρώτον ότι το θέατρο θα είναι γεμάτο και, δεύτερον, ποτέ περισσότεροι άκροαταί δεν θα έχουν άπολαύσει τήν... καταληπτή μουσική...

Υ Τα δυό μας άρχαία θέατρα... ταξιδεύουν και κερδίζουν θαυμαστά, όπου εμφανισθούν... Με λιγώτερα μέσα το «Πειραικό», με περισσότερη ποικιλία και πλούτο το «Έθνικό», δίδουν πάντως τις σωστότερες άρχαίες παραστάσεις που έχουν δοθή ποτέ εκτός Έλλάδος...

Υ Οί δεκατέσσαρες... σωματοφύλακες της Ζακελίν Κέννεντυ προκάλεσαν κάποιαν θυμηδιάν στο Λονδίνο, όπου ή Σκώτλαντ Γυάρντ θεωρούσε την παρουσία της ύπεραρκετή για τήν ασφάλεια της ωραίας προεδρίνας. Πάντως, στο Λονδίνο, και ιδίως στο άνάκτορο του Μπάκιγχαμ, δεν θα βρήκαν δυσκολία να γλιστρήσουν σε διακριτικές θέσεις. Ένώ οι τρείς, που τήν παρακολουθούσαν πέρυσιν στην Έλλάδα, βρέθηκαν συχνά πρό άδυναμίας να βρουν σκιά και σχετική κρυψώνα. Ιδίως στα νησιά, όπου είχαν καταλήξει να κουρνιάζουν πίσω από θάμνους...

Υ Το κοντό βραδινό... φόρεμα φαίνεται ότι χάνει τήν θέση που κρατούσε αυτά τα τελευταία χρόνια. Σε πολλά, μικρά τόν άριθμό, αλλά κάπως πιο επίσημα γέυματα, οι κύριοι φορούν σμόκιν, οι κυρίες όμως φορούν μακρύ. Είναι αλήθεια ότι με τα φορέματα τα άπογευματινά ντεκολτέ και κοντά δεν ύπήρχε τρόπος να γίνη διαχωρισμός με τα «βραδινά» ντεκολτέ και κοντά...

Υ Στατιστικές... Στις περιφορές του γύρω από τήν Γη, ά άστροναύτης Γκλέν ταξίδευσε πέντε φορές ταχύτερα από τήν ταχύτερη σφαίρα...

Υ Παιχνιδάκι (σερί νουάρ)... μία μικρή δόμδα «πλαστική»

πού, τοποθετημένη κάτω από το παιδικό ηλεκτρικό τρένο, τό έκτροχιάζει, μέσα σ' ένα συνεφάκι καπνού... (Χωρίς, λέει, ό κατάλογος, να καταστρέφει τό έν μικρογραφία δαγόνι)...

Υ Άληθινή ιστορία... που συνέβη σε μεγάλο Γάλλο καρδιολόγο: Δέχεται τόν πελάτη του, τού κάνει ηλεκτροκαρδιογράφημα, τό βρίσκει περίφημο, αλλά από εύσυνειδησία τού λέει: «Βγές έξω, πάρε τήν σκάλα τού σπιτιού, άνέβα πεζή τρία πατώματα και ξανακατέβα να σου κάνω άλλο ένα». Ο πελάτης φεύγει. Καί δεν γυρίζει ποτέ. Στο δεύτερο πάτωμα τόν σταμάτησε όριστικά μία συγκοπή...

Υ Ο άκριβώτερος πυροσβέστης... τού κόσμου: Ο Άμερικανός Μάυρον Κίνλεϊ, ό όποιος άνέλαβε να σθήση τήν πυρκαϊά της πηγής Γκάσσι - Γουϊλ, στην Σαχάρα, με ήμερομίσθιο... είκοσι χιλιάδες δολάρια (για τό πολύ δέκα ήμέρες)...

Υ Περνούν... τά χρόνια, αλλά όχι για όλους. Άπό τό Χόλλυγουντ, όπου χορεύεται μετά μανίας τό τουϊστ, έγνώσθη ότι ό καλύτερος χορευτής τού νεωτάτου αυτού χορού είναι ό (παππούς) Σέζαρ Ρομέρο...

Υ Τα «Μίλε - Μίλια»... ή περίφημη κούρσα ταχύτητος αυτοκινήτων, που άποτελούσε μέγα άθλητικό γεγονός κάθε χρόνο στην Ίταλία, καταργούνται. «Ο άγών έχασε τό καλό του όνομα, λόγω πολλών δυστυχημάτων», έξήγησαν οι άρμόδιοι...

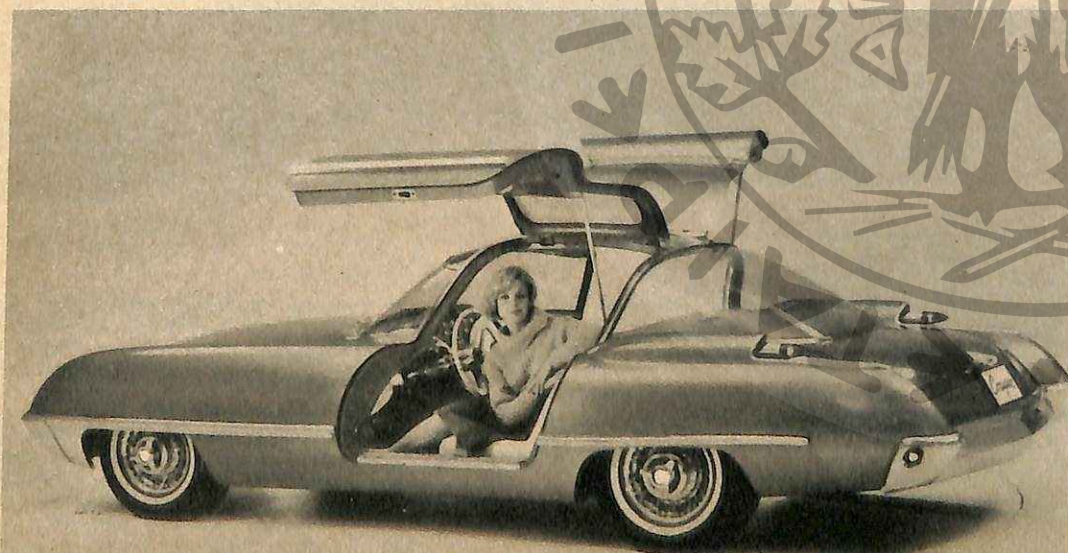
Υ «Μίνι - Ρόλλς»... έτοιμάζεται, προς γενική κατάπληξη τών θαυμαστών της παλαιάς Άγγλίας, που δεν βλέπουν πώς θα βρή τρόπο τό μεγαλοπρεπέστερο αυτοκίνητο να παρουσιασθή σε κομψή μικρογραφία...

Υ Εύρωκράτισ... νέα τάξις διεθνών δημοσίων υπαλλήλων, που εργάζονται στις Βρυξέλλες, στο στρατηγείον της Κοινής Άγοράς. Είναι ήδη δυό χιλιάδες, και πολύ ύπερφηανοί ν' άνήκουν στην «νέα» εύρωπαϊκή φυλή...

777

Κοσμικό...

...γεγονός στις Βρυξέλλες ό μεγάλος χορός της Βασιλικής Στρατιωτικής Σχολής. Οί Βέλγοι εύέλπιδες έξησφάλισαν ως ντάμες τούς μερικές από τις ωραιότερες νέες της πρωτεύουσας. Καί, μεταξύ άλλων, έχόρευσαν και τις περίφημες καντρίλλες τών Λογχοφόρων.

Αυτόματως...

...θα ανοιγακλείουν οι πόρτες και τα τζάμια στο ύπερμοντέρνο δημιούργημα της «Φόρντ», που πρόκειται να λανσαρισθή σε λίγο με τό όνομα «Κουγκάρ 405». Είναι, ασφαλώς, τό αυτόκνητο τού μέλλοντος, αλλά τα στοιχεία του τηρούνται ακόμη μυστικά. Τό μόνο που έγνώσθη είναι ότι έχει κινητήρα δυνάμεις 400 ίππων και ότι αναπτύσσει ταχύτητα 270 χιλιομέτρων τήν ώρα. Φυσικά, τό αξιοζήλευτο αυτό δχημα διαθέτει όλες τις άνέσεις. Περιλαμβάνει ακόμη και μικρό...μπάρ

←

HONEYCOMB (ΚΥΨΕΛΗ)
Τό Σουτιέν πού αναπνέει
καί κινεΐται μαζί σας.

- ★ 4 Φορές περισσότερο διατηρούνται τὰ σουτιέν PETER PAN από ένα κοινό σουτιέν.
- ★ 1000 Φορές κι' αν πλυθούν δέν χάνουν τήν φόρμα τους.
- ★ 55 Χωρών οι κομψότερες γυναίκες προτιμούν τὸ PETER PAN
- ★ 11 Μεγέδη σέ κάθε σχέδιο σὰς εξασφαλίζουν τέλεια ἐφαρμογή

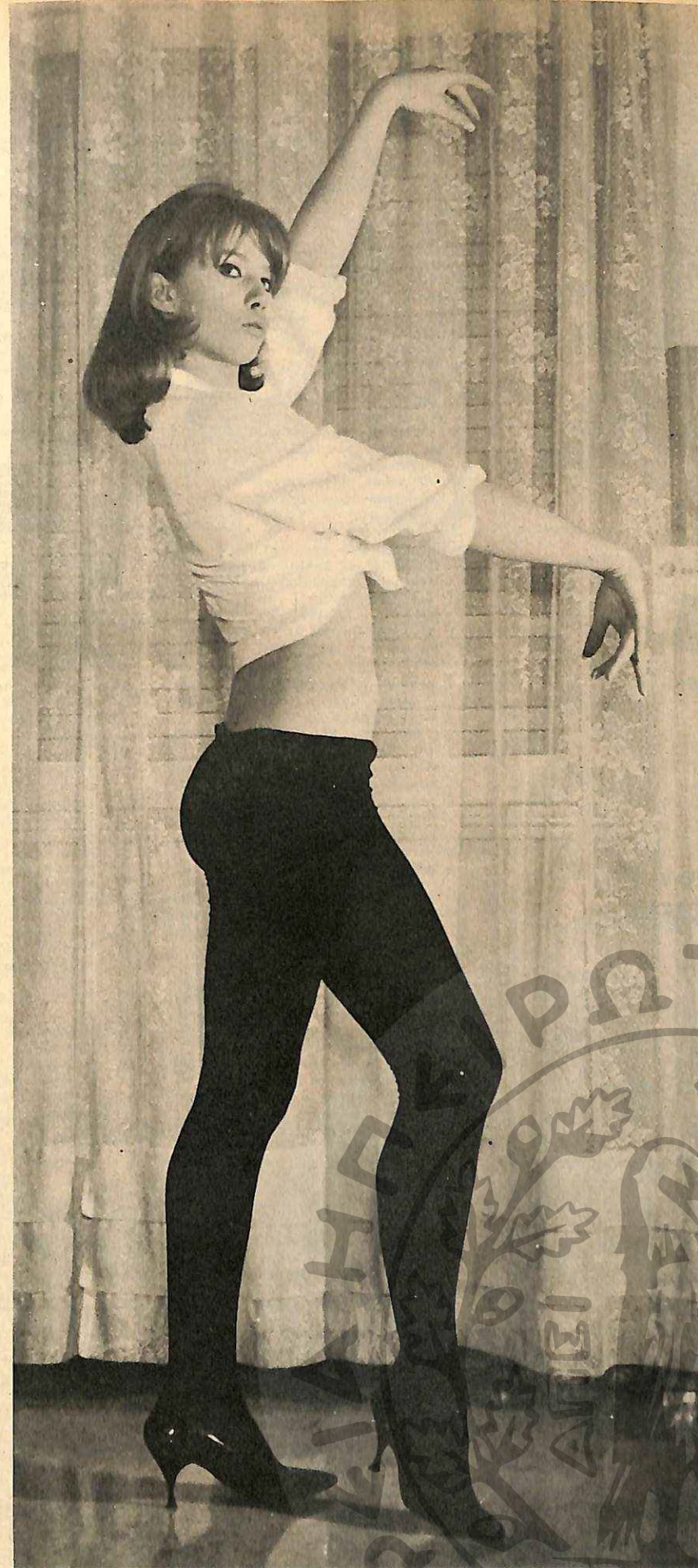
ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΣΤΑ ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΧΟΝΔΡΙΚΗ ΠΩΛΗΣΙΣ: "PETER PAN"
Οδός Καπνικαρέας 35 - Τηλ. 22.802

ΣΤΗΝ ΗΛΙΚΙΑ ΤΗΣ ΛΟΛΙΤΑΣ ΣΤΟΝ ΤΥΠΟ ΤΗΣ ΜΠΕ ΜΠΕ

Ακόμη μία ἐλπίδα τοῦ «νέου κύματος», ἰταλικῆς προελεύσεως αὐτῇ τῇ φορά, μέ τήν ἡλικία τῆς Λολίτας καί τόν τύπο τῆς Μπριζίτ Μπαρντό: Εἶναι ἡ Λίλλυ Μπιστρατύν, μιά ἀνήλικη «βάμπ» 16 χρόνων —γεννήθηκε στίς 24 Φεβρουαρίου 1946—, μέ πολλά ἤδη σκάνδαλα στό ἐνεργητικό της καί πολλές ἐλπίδες στόν ἐπαγγελματικό τομέα. Ξεκίνησε ἀπό «μικρὸ ποντίκι» κλασικοῦ μπαλέτου στήν «Σκάλα» τοῦ Μιλάνου καί συγχρόνως ποζάρησε γιά διαφημιστικές φωτογραφίες καί γιά φωτογραφίες μόδας, ὡς δότω τήν ἀνεκάλυψε ὁ Λουκίνο Βισκόντι καί τῆς ἀνέθεσε ἕνα μικρὸ ρόλο στήν ταινία «Ὁ Ρόκκο καί τ' ἀδελφία του». Ἡ ταινία αὐτὴ συνετέλεσε σέ δυὸ πολὺ ἀπρόσδοκῆτα γεγονότα: Τὴν ἔνωση ἑνὸς ζεύγους καί τὴν διάλυση ἑνὸς ἄλλου. Τὸ πρῶτο, τὸ εὐτυχισμένο, εἶναι ὁ Ρενάτο Σαλβατόρε καί ἡ

συμπρωταγωνίστριά του στήν ταινία Ἀννί Ζιραντό, οἱ ὁποῖοι ἐπεσφράγισαν τὸ εἰδυλλιό τους μέ γάμο. Τὸ δεύτερο εἶναι οἱ «αἰώνιοι ἀρραβωνιασμένοι» Ἀλαίν Ντελόν καί Ρόμυ Σνάιντερ, οἱ ὁποῖοι διέλυσαν τὸν μακροχρόνιο ἀρραβῶνα τους.
Οἱ καλῶς πληροφημένοι ὑποστηρίζουν ὅτι αἰτία αὐτῆς τῆς διαλύσεως ἦταν ἡ Λίλλυ καί τὸ σύντομο φλέρτ της μέ τὸν Ἀλαίν. Φυσικά, ἡ περιπέτεια τοῦ Ἀλαίν ἔληξε πιά, ἐφ' ὅσον γυρίζει τώρα ἄλλη ταινία, σέ ἄλλη χώρα καί μέ ἄλλη πρωταγωνίστρια, δίνοντας ἀφορμὴ σέ νέα κουτσομπολιά. Ὅσο γιά τὴν Λίλλυ, εἶναι ἱκανοποιημένη γιατί ἀπὸ αὐτὴ ἡ ἱστορία τὴν ὠφέλησε πολὺ διαφημιστικά καί ἀπὸ τότε οἱ μετοχές της δολοῦν καί ἀνεβαίνουν στοὺς κινηματογραφικοὺς στερῶμα.

(Φωτ. Ciancolonbo)

ΣΤΟΧΟΣ τῆς ἡθόνης, ἡ δόξα, τὰ πλούτη, οἱ ἔρωτες. Πρότυπό της —ποιά ἄλλη;— ἡ Μπριζίτ Μπαρντό.

Ἡ Λίλλυ δέν κουράσθηκε πολὺ γιά νὰ βρῇ τὸν τύπο της. Καί μαζί ἕναν τίτλο πού της ταιριάζει ἀπόλυτα: Νυμφίδιο 100%

Ἐνα σκάνδαλο τῆς ἀνοίξε τὸ δρόμο τῶν στούντιο. Μικροὶ ἀκόμη οἱ ρόλοι της. Ἀλλὰ μόλις ἐκλείσε τὰ 16 χρόνια της

ΥΓΕΙΑ

Με τις Μοντέρνες επιστημονικές πάνες FILMULIN

- Προστατεύουν και θεραπεύουν το δέρμα του βρέφους από τις μολύνσεις και τους έρεδιασμούς
- Ξεκουράζουν την μητέρα γιατί πλένονται και στεγνώνουν εύκολα.
- Χαρίζουν τον ύπνο στον Πατέρα γιατί το μωρό κοιμάται ήσυχο.

Το ωραιότερο δώρο στη σύγχρονη μητέρα.

Πάνες FILMULIN
WINDEL-EINLAGEN
REGINA

Και ακόμη: Ζητείτε τους πρωτότυπους επιστημονικούς όμφαλεπιδέσμούς PERLON. Προστατεύουν το μωρό σας από όμφαλίτιδα, όμφαλοκήλη, δερματίτιδα.

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ: Στά Φαρμακεία και Καταστήματα παιδικών ειδών
Διά την Ελλάδα "ΦΑΡΚΟ", Φαρμακευτική Έταιρία 'Αθηνών
Τηλ. 526-608.

Σταυρόλεξο

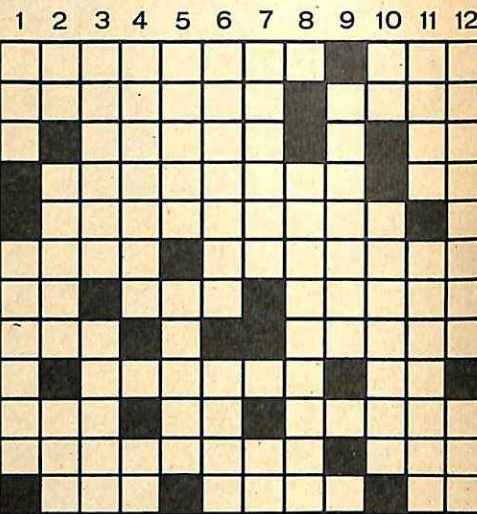

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

1. Έλέγχει το σάκχαρο του οργανισμού μας — Μία σύντημης έκφρασης, που συχνά συναντάται στην θεωρητική αριθμητική.
2. Ένα ελληνικό τυρί — Βγαίνει από φονικόν όπλον.
3. Πολλά και ενδιαφέροντα θα βρήτε καί... στις «Είκοσι» — Γαλλική ονομασία Ιταλικού ποταμού.
4. Ο τόκος αυτός είναι των τοκογλύφων έχθρος (ένανθως) — Υποθετικόν.
5. Μία γνωστή από πολλές συνθήκες πόλις του Τεσσίνου, ένανθως.
6. Συνδυασμός... εις το πόκερ — Συγγενής εξ αίματος (κυριολ.).
7. Σύντημης ύψηλου τίτλου — Μία των Κυκλάδων — Θα την βρήτε αν προφέρετε μαζί τα 19ον και 17ον συμφωνά μας.
8. Μέρος του προσώπου — Βουνό της Σαμοθράκης, ένανθως.
9. Κάποιαν εγκάρδιον συνεννόησιν θυμίζει... ιστορικήν — Αύτοκινήτου του δημοσίου διακριτικά.
10. Πρόδεις — Αντίστροφος νότα — Κοινόν φυτόν, ένανθως.
11. Ένας από τους μεγαλύτερους μουσικοσυνθέτας (1797 - 1828) — Υιός του Νάε, ο μεγαλύτερος.
12. Η βάση μιας φιλοσοφικής θεωρίας — Έλληνιδες νησιώτισσαι — Συντομογραφία ενός άνεμου.

ΚΑΘΕΤΩΣ

1. Ποταμός της Ασιατικής Ρωσίας πηγάζων εκ των Άλπεων ορέων, αντίστροφος («Ο» το νερό γράμμα) — Ένας τέτοιος δρόμος είναι ή Λεωφόρος Συγγρού.
2. Ποιότητα συμβολίζουν — Μία φυλή ερυθροδέρμων του Μεξικού — Με περισπωμένη είναι και έρωτηματικόν επίρρημα.
3. Όστου του προσώπου (γεν.) — Πρώτος βασιλεύς του Ισραήλ, εκ της φυλής του Βενιαμίν.

4. Ιταλος βιοιστής και συνθέτης του έποίου ανδρίας ύψους εις το Πάνθεον της Ρώμης (1653 - 1713) — Αποτρέπει.
5. Τόν της εποχής μας ακολουθεί πάντοτε... ή «Μεσημβρινή» — Η αντίστροφος αίτιατική μιας των Δωδεκανήσων (δημοτ.).
6. Όνομα πολλών βασιλέων της Γαλλίας — Συνοδεύει το όνομα του καλύτερου Άγγλου ήθοποιου του κινηματογράφου.
7. Μία τέτοια προσπάθεια είναι καταδικασμένη εκ των προτέρων (άντιστρ.) — Σύμφωνον.
8. Την εκμηδενίζει ή ομίχλη (αίτ.)
9. Περιοχή της Νοτιοανατολικής με πρωτεύουσα το Σεράγιεβο (γερνική).
10. Συμβολίζει Ισπανίαν στο... Πρό-Πο — Φράσιν από τον Αϊσωπον θυμίζουν με το... «είσι» και την... άλεπου.
11. Σωματείων που ενδιαφέρεται δι' όλα τα ράλλε — Όνομα του πρώτου υιού του Ιακώβ, ένανθως.
12. Θεός των γονιμοποιών δυνάμεων της φύσεως — Αντικαθιστά και το «όταν».

ΖΙΓΚ ΖΑΓΚ

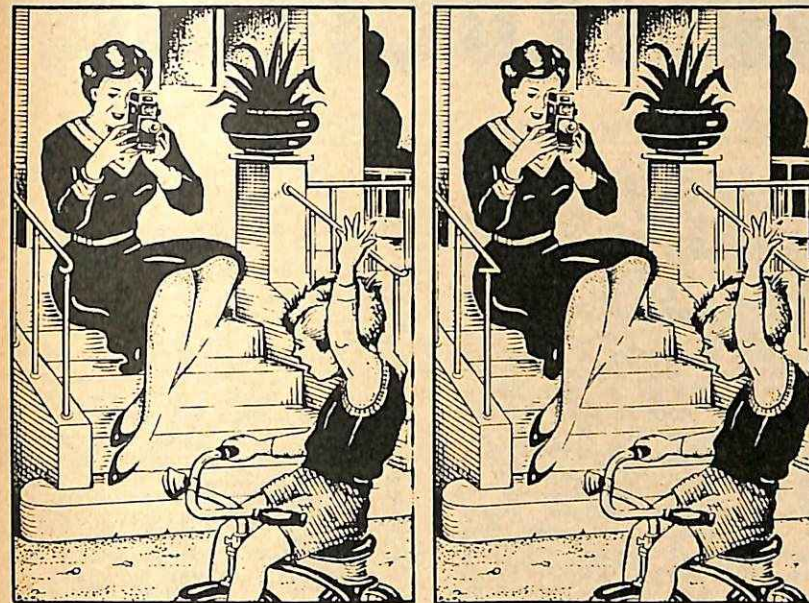
Ο σκοπός του ενδιαφέροντος και διασκεδαστικού αυτού ατομικού, αλλά και ομαδικού παιχνιδιού, είναι να επιτύχει κανείς όσο το δυνατόν μεγαλύτερη βαθμολογία στο σχηματισμό λέξεων.
Αρχίσετε λοιπόν από οποιαδήποτε γραμμή θέλετε και προχωρήστε από το τετράγωνο αυτό σε οποιοδήποτε γειτονικό πάντοτε, τετράγωνο οριζοντίως, καθέτως ή διαγωνίως, προσπαθώντας να διαβάσετε την μεγαλύτερη λέξι που μπορείτε να βρήτε.
Σημειώσετε τώρα τη λέξι, που βρήκατε και σθήσετε στα τετράγωνα τα γράμματα που μεταχειρισθήκατε. Βάζετε τώρα για μιάν άλλη λέξι και συνεχίζετε έως ότου δεν μπορείται να βρήτε άλλες.

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ Η ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ
Για κάθε λέξι των δύο γραμμάτων μετρήσετε 1 βαθμό.
Για κάθε λέξι των 3 γραμμάτων μετρήσετε 3 βαθμούς.
Για κάθε λέξι των 4 γραμμάτων μετρήσετε 5 βαθμούς.
Για κάθε λέξι των 5 γραμμάτων μετρήσετε 7 βαθμούς.
Για κάθε λέξι των 6 γραμμάτων μετρήσετε 9 βαθμούς.
Για κάθε λέξι των 7 γραμμάτων μετρήσετε 11 βαθμούς.
Για κάθε λέξι των 8 γραμμάτων μετρήσετε 13 βαθμούς.
Για κάθε λέξι των 9 γραμμάτων μετρήσετε 15 βαθμούς.

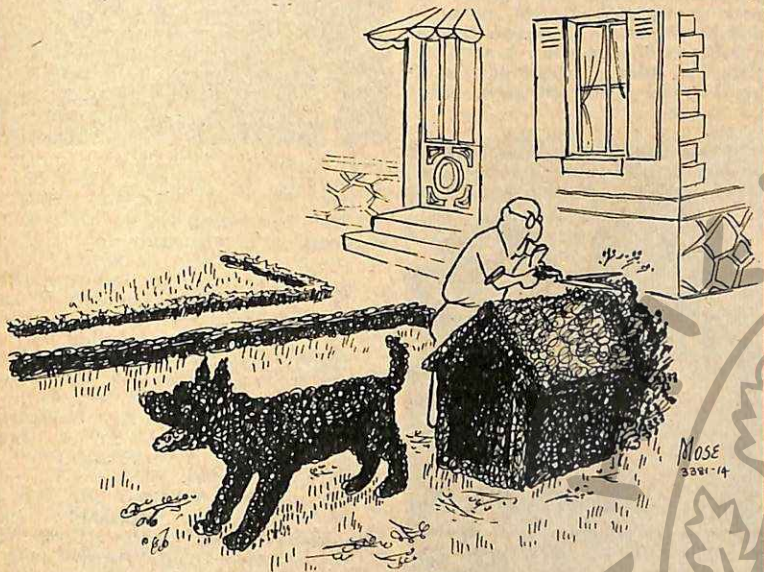
Και ούτω καθ' εξής, προσθέτοντας δύο πάντοτε βαθμούς για κάθε πρόσθετο γράμμα.
Προσθέστε τώρα το σύνολο των βαθμών που μπορέσατε να πετύχετε. Βαθμοί από 1-29 βαθμολογούνται με «ΜΕΤΡΙΑ».
Βαθμοί από 30-35 βαθμολογούνται με «ΑΡΚΕΤΑ ΚΑΛΑ».
Βαθμοί από 36-40 βαθμολογούνται με «ΚΑΛΑ».
Βαθμοί από 41-45 βαθμολογούνται με «ΠΟΛΥ ΚΑΛΑ».
Βαθμοί από 46 και άνω βαθμολογούνται με «ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ».

Ποιές διαφορές

Το δεύτερο σκίτσο διαφέρει από το πρώτο σε 7 σημεία. Μπορείτε να τα βρήτε;
Οι λύσεις στην σελ. 52

Χιούμορ

Η **Helena Rubinstein** λύνει 7 προβλήματα όμορφιας

ΥΠΟΣΧΕΤΑΙ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΜΕΣΑ Σ' ΕΝΑ ΜΗΝΑ
"Σε 30 ημέρες θα ήθετε καταπληκτικά αποτελέσματα εάν χρησιμοποιήσετε τα καλλυντικά που σας συνιστώ... Αυτό σας υπόσχεται η HELENA RUBINSTEIN και τα θαυμάσια αυτά καλλυντικά ενεργούν τόσο γρήγορα... κρατούν τόσο πολύ... φέρουν τόσο διαρκή αποτελέσματα ώστε η καθημερινή των χρήσις σας κοστίζει λίγες δεκάρες.

"Έχετε ξηρό δέρμα;

Ημέρα και νύκτα δώσατε την απαραίτητη υγρασία με το SKIN DEW.

Ρυτίδες;

Η BEAUTY OVERNIGHT CREAM Είναι η μόνη θρεπτική κρέμα νυκτός για κάθε δέρμα και ηλικία.

"Έχετε μαύρα στίγματα;

Καθαρίσατε κάθε κηλίδα ακαθαρσίας από τους πόρους σας με το SILK BEAUTY WASHING GRAINS

Άνοικτους πόρους;
Χρησιμοποιήστε το REFINING LOTION. Τονώνει το δέρμα και απαλλάσσει από υπερβολικήν λιπαρότητα κλείνοντας τους άνοικτους πόρους.
Χνουδι προσώπου;
Αφαιρέστε το αναισθητικό χνουδι προσώπου με το NUDIT FOR THE FACE. (Μαζύ του και ένα σωληνάριο με την κρέμα SUPER FINISH για μετά την αποτρίχωση).
"Έχετε σπυράκια;
Χρησιμοποιήστε MEDICATED CREAM μόλις προεμφανισθούν. Τα θεραπεύει άμεσα.
Χαλαρά μέρη προσώπου;
Το CONTOUR LIFT FILM σφίγγει θαυμάσια τα κουρασμένα δέρματα αναζωογονεί και κάνει σταθερά τα χαλαρά μέρη του προσώπου.

Πωλούνται εις τὰ φαρμακεία και μυροπωλεία
ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ: ΜΗΤΣΟΣ & Κ. ΜΠΑΚΑΡΙΑΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 3 ΤΗΛ. 27.502

ΑΠΟ 2^{ος} ΑΠΡΙΛΙΟΥ
ΜΕ BOEING JET 720 B

4 πτήσεις εβδομαδιαίως
διὰ ΓΕΡΜΑΝΙΑ
4 πτήσεις εβδομαδιαίως
διὰ ΤΟΥΡΚΙΑ
2 πτήσεις εβδομαδιαίως
διὰ ΒΗΡΥΤΤΟ

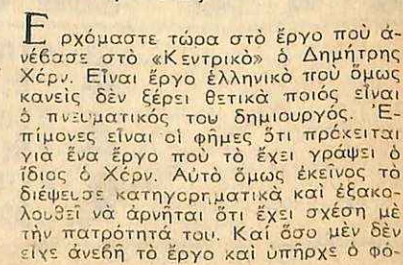
LUFTHANSA

Ένθουσιασμένοι!!!... είτε στην ασύγκριτη Α' θέση ταξιδεύετε είτε στην Τουριστική. Καί μη ξεχνάτε... η μεταφορά των εμπορευμάτων σας πάλι με την
LUFTHANSA
Απευθυνθήτε εις τον Ταξιδιωτικόν σας Πράκτορα ή την LUFTHANSA, Σταδίου 3, Τηλ. 37-476/9 & 28-964

·ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ ΤΗΛ. 26.383

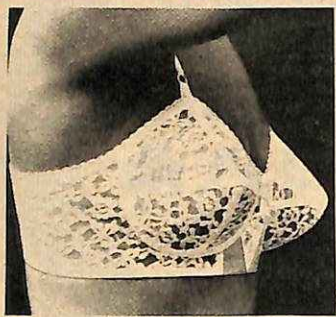
**ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΠΙΟ
ΦΡΟΝΤΙΣΜΕΝΟ**

Γνώμη

Ζητείτε επίμονως να σας δείχνουν στην ούγια το σήμα ΨΑΡΑΚΙ σύμβολο γνησιότητας

Shopping

Όμορφα σουτιέν, από νάυλον δαντέλλα και ελαστικό, που δεν πειράζουν τον θώρακα και διευκολύνουν την αναπνοή, θα βρείτε μόνο στο ειδικό κατάστημα ΛΑΪΤ ΦΛΕΞ ΦΟΡΜ ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ. Έρμου 50.

Ευπροσδεκτό πιάτο για όλη την οικογένεια, τα περίφημα λουκανικάκια Δανίας JAKA, θα δώσουν ξεχωριστή νοστιμιά στα μακαρόνια, το ρύζι, την πατατοσαλάτα σας. Άλλα και τα κοκταίη λουκανικάκια ΓΙΛΑΚΑ είναι ένας πικάντικος μεζές για το πάρτυ ή το ούζο σας. Θα τα βρείτε σε όλα τα καλά παντοπωλεία, πάντα σε κονσέρβες.

Χρυσό Διαμαντί

Τα ωραιότερα πλαστικά είδη θα τα βρείτε στα τέσσερα καταστήματα ΑΦΟΙ ΔΙΑΜΑΝΤΗ, «DIAMANT PLASTICS», Μητροπόλεως 48, Άγ. Κων/νου 5 (Όμόνοια), Έρμου 87 (Μοναστηράκι) και Φωκίωνος - Μητροπόλεως γωνία.

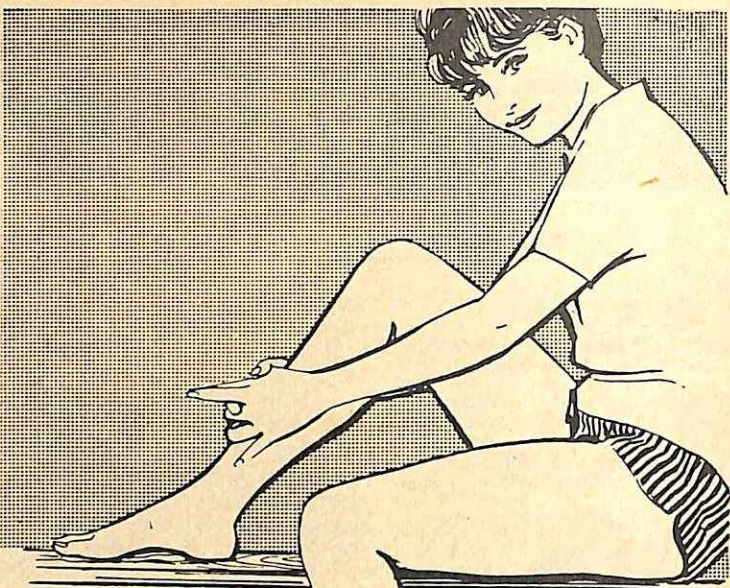
Κατι για όλες τις ηλικίες. Μια έγγραφη στην Σχολή Σχεδίου - Ζωγραφικής Α.Β.Κ., της οδού Πανεπιστημίου 10, με σπουδή στο σπίτι, όπου κι αν μένετε. Για περισσότερες πληροφορίες απευθυνθείτε στην Σχολή Α.Β.Κ.

Από τα ανοιξιάτικα φώνια σας την ξεχάσατε τα περίφημα νάυλον φερμουάρ FERLON, που κατασκευάζονται από την βιομηχανία Ι. ΚΑΖΑΣΗΣ, ΥΙΟΙ ΚΑΙ ΣΙΑ, έν συνεργασία με τα αγγλικά εργοστάσια Ι.Κ.Ι. Άδρατα, ευλύγιστα, δίνουν ασφάλεια 100%. Προσέξτε να γράσουν FERLON!

Όλοκληρώσατε την ατμόσφαιρα του σπιτιού σας με τα περίφημα χρωματιστά RIPOLIN. Από δεκαετηρίδες, η παγκόσμια αυτή φίρμα προσφέρει την ποιοτικώς παρούσα της σε κάθε ελληνικό σπίτι. Όμορφα, σταθερότητα, ποικιλία αποχρώσεων είναι τα κύρια χαρακτηριστικά γνωρίσματα της. Η RIPOLIN έχει πάντα στην διάθεσή σας ένα πλήθος προϊόντων, όπως την «RIPOLIN B.L.T.», που είναι η τέλεια ριπολίνη για τα εσωτερικά, και το «RIPOLIN V.L.», το πλαστικό χρώμα που κατέκτησε την Ευρώπη. Καύχημά της όμως είναι το «RIPOLIN 500», το ΧΡΩΜΑ ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΧΡΗΣΗ, που συνδυάζει τη μεγάλη άντοχη στις καιρικές επιδράσεις, με την εξαιρετική υαλιστερή εμφάνιση. Με το κατάλληλο υπόστρωμα, το «RIPOLIN 500» βάφει το ίδιο καλά τους τοίχους της κουζίνας ή του λουτρού σας, τα έπιπλα, τα κάγκελα του κήπου ή ακόμη και το αυτοκίνητό σας. Πληροφορίες: Τηλ. 482.115, 483.620, 23.414 και 28.081.

Δέρμα
βελούδινο
στο πρόσωπο,
στο σώμα

Έχετε νιώσει το υπέροχο αίσθημα της φρεσκάδας που σας δίνει η Nivea; Προσέξτε πόσο λείο γίνεται το δέρμα στις γωνιές των ματιών, τον αγκώνα και τον λαιμό; Η θαυμάσια αυτή κρέμα, απαλή και χιονόλευκη, με το χαρακτηριστικό άρωμα «Nivea», περιέχει ό,τι χρειάζεται το δέρμα για να διατηρηθεί υγιές, καθαρό και δροσερό.

Και το γαλάκτωμα Nivea προσφέρει στην μοντέρνα γυναίκα την πολυτέλεια μιας ώλοκληρωμένης περιποιήσεως του δέρματος. Είναι ιδεώδες για ντεμακιγιάζ.

ΓΝΗΣΙΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ BEIERSDORF ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

ΛΥΣΕΙΣ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

1. ΠΑΓΚΡΕΑΣ — Ο. Ε. Δ. (ΟΠΕΡ ΕΔΕΙ ΔΕΙΞΑΙ). 2. ΜΑΝΟΥΡΙ — ΒΟΛΙ. 3. ΑΡΘΡΑ — ΠΟ. 4. Ο «ΘΕΜΙΤΟΣ» — ΑΝ. 5. ΤΟ «ΛΟΚΑΡΝΟ». 6. ΦΟΥΛ — ΟΜΑΙΜΟΣ. 7. Α.Μ. — ΙΟΣ — ΤΑΦΡΟ. 8. ΡΙΣ — Ο «ΣΑΟΣ». 9. ANTANT — Κ. Υ. 10. ΥΠΟ — ΛΑ — Η «ΡΕΒΑ». 11. ΣΟΥΜΠΕΡΤ — ΣΗΜ. 12. ΥΛΗ — ΚΩΑΙ — Ν. Α.

ΚΑΘΕΤΩΣ:

1. ΟΜΠ — ΦΑΡΔΥΣ. 2. ΑΑ — ΟΤΟΜΙ — ΠΟΥ. 3. ΓΝΑΘΟΥ — ΣΑΟΥΛ. 4. ΚΟΡΕΛΛΙ — ΜΗ. 5. ΡΥΘΜΟ — ΠΑΤΜΟ. 6. ΕΡΡΙΚΟΣ — ΑΛΕΚ. 7. ΜΑΤΑΙΑ — ΡΩ. 8. ΟΡΑΤΟΤΗΤΑ. 9. ΒΟΣ.

ΝΙΑΣ. 10. Ο-Ο — ΟΜΦΑΚΕΣ. 11. ΕΛΠΑ — Ο «ΡΟΥΒΗΝ». 12. ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ — ΑΜΑ. Ό ειδικός συνεογάτης μας επέτυχε με τον συνδυασμό των λέξεων: ΤΕΡΑΤΟΛΟΓΙΑΣ — ΔΙΣ — ΔΙΑΚΟΠΑΣ, σύνολον 37 βαθμών.

1. Τα δάχτυλα του ποός τα άριστερά χεριού της γυναίκας είναι πιό κλειστά. 2. Οι κάτω πτυχές της φούστας της διαφέρουν. 3. Ό γασκάς του παιδιού στην πλάτη είναι διαφορετικός. 4. Το φανάρι του ποδηλάτου είναι πιό μικρό. 5. Ό άριστερή άκρη του κάγκελλου της σκάλας τελειώνει σε γωνία. 6. Στη γλάστρα, το άριστερό τσακισμένο φύλλο διαφέρει. 7. Δεξιά στο βάθος, το δοξόντιο κάγκελλο της δεριάντας είναι πιό ψηλό.

ΚΑΙ ΑΠΑΞ, ΟΜΩΣ, ΑΦΙΧΘΗ;

♦ Τους γνώρισα όλους. Τον Σικελιανό με την μπέρτα του, τον Καζαντζάκη με τα «κρέμ» γάντια και την πίπα του, τον Μαλακάση, άρχοντικό, στις παλιές πέτινες πολυθρόνες της Άθηναικής Λέσχης...

♦ Οι άνθρωποι που ώδηγησαν τα νειάτα μας...

♦ Οι «Γκούρ»!

♦ Μά κάθε χρόνο, σαν φτάση η Άνοιξη, σ' έναν πάντα σταματάει η Μνήμη εύλαδικά: Στον Κώστα Ουράνη. Γιατί ήταν υπόδειγμα, παράδειγμα, βίωμα, σύμβολο, εκπρόσωπος, άπολογητής ενός ρυθμού ζωής που πάντα πέφτει λειψό σε τούτον τον τόπο μας: το πλατύ αντίκρουσμα του άπέραντου Κόσμου.

♦ Άκόμη κι αν δεν συντύχαινε, κάθε Άνοιξη, αυτός ο «γιορτασμός» (προσφιής όρος του Άλκη Θρύλου), — αυτή η συγκέντρωση του πνευματικού μας κόσμου με άφορμή την άπονομή των θραβείων των «Δώδεκα», πάλι ο Ουράνης θα προχωρούσε στο προσκήνιο, ζωντανός, ήρεμος, κοινωνικός μαζί κι άπόκοσμος, για να καλωσορίση — την Άγάπη.

♦ Τούτο έχει μείνει στο πλατύτερο κοινό: Το Σονέτο, που άμέτρητα στόματα λένε ή ψιθυρίζουν, σαν σκάσουν οι πρώτες μυγδαλιές. Ό Έρωτας στην Άττική, μη το λησμονούμε, είναι φυσικολάτρης και κινησιολάτρης, ίσως λόγω της πτωχείας των ένθέρμων έραστών.

♦ Ό Έρωτας...

♦ Κείνοι που τον ζούν και κείνοι που τον έπιζητούν, κείνοι που ξεγελάστηκαν και κείνοι που πάντα έλπιζουν, κάποια στιγμή θ' άκούσανε τον έαυτό τους να σιγοψιθυρίζει τους γνώριμους στίχους: «Α! Τί άφελεί να καρτεράς όρθιος στην πόρτα του σπιτιού — και με τα μάτια στους νεκρούς τους δρόμους στυλωμένα...».

♦ Βέβαια, καλό θα ήταν όλη αυτή ή υπόρση να μην υπήρχε, και ή φιλογένεια (άλλοι την ονομάζουν απλώς «σέξ») να περιωριζότανε σ' όλα τα άλλα βιολογικά είδη, έκτος από τον Άνθρωπο, που, σαν έξυπνος και έλλογος άνθρωπος, θα έπρεπε να έχη ήδη έφευρει μιάν άπλουστερη μέθοδο πολλαπλασιασμού του. Μά, ως να μάς στείλουν τα Ιταλικά έργαστήρια ένα πιό εύχρηστο μήνυμα, θα πρέπει να το πάρουμε άπόφαση πως άναπαράγωγή δεν νοείται χωρίς καρδιοχτύπι — και μάλιστα πηγαίο...

♦ «Αν είναι νάρθει, θέ ναρθεί...».

♦ Κι όταν έρχεται, της δίνουμε και καταλαβαίνει...

♦ Ποτέ άνθρωπινος θεσμός δεν τσαλακώθηκε τόσο, μέσ' στους αιώνες, όσο αυτή ή γλυκύτατη σχέση ανάμεσα στα δυό φύλα, που βασίζεται σ' ένα πολύ όμορφο και όξυμορφο σχήμα: Νά την έπιζητής όταν δεν την έχης και να την έρωτεύεται ο άνθρωπος;

♦ Πόσες φορές έρωτεύεται ο άνθρωπος; ♦ Όσες ζωές έχει μέσα του — γιατί αυτό είναι το μυστικό: Πώς σε πολλούς (και πολλές) οι θεοί ένουν δώσει το ύπτεστο δώσο να μπορούν να ξαναρχίζου...

♦ «Αν είναι νάρθει, θέ ναρθεί», άλλ' άμα ρθή, με το καλό, ποτέ κανείς δεν ξέρει τί να έχη: Νά μείνη — ή να ξαναρχή;

♦ Υπάρχουν ζευγάρια που εύτύχησαν να περάσουν ναρίς τον κόθο των παθών και ν' άράξουν στον λιμενίσκο των νυκτιών σκούφον, χωρίς την άέναν άπαντοχή του έπομένου κραδασμού. Μά υπάρχουν κι άλλα, αλίμονο, που, σαν τις οικοδόσποινες των θραδινών δεξιώσεων, μόλις υποδεχθούν στο «δόλωφο το σπίτι» τη μιάν Άγάπη, ήδη άρχίζουν να κοιτάνε, παρ'άπρεα, στίς σκάλες, για την έπομένη...

♦ Άπύθμενα κι άνεξηγήτα τα σύνδρομα — της γυναίκας, κυρίως, ψυχής. Γιατί έχει συνήθως έλλοχεύουν όλα τα μπερδέματα στα όρια, ποία και ό συνήθως άπλως και άγνός άρσενικός, χωρίς να το καταλάβη, περιπλέκεται.

♦ «Αν είναι νάρθει, θέ ναρθεί»... Κλειστά όλα νάναι, άντικρύ σου να στέκεται θά δης όρθη — κι άνοίγοντας τα χέρια της πρώτη θα σ' άγκαλιάσει...

♦ Φεύ — θά έχη όμως σ' υνάμα την έξάσκηση να μη παρμείνη όρθη πέραν του δέντος, και να συμπαρασταθή, σεμνή και σιωπηλή, στην άνάγκωση της θραδινής έφημερίδος;

♦ Νά, κάτι τέτοια θά ήθελα να λέγαμε σ' αυτούς του γιορτασμούς των «Δώδεκα». Νά μιλάγαμε, καθιστοί γύρω από ένα τραπέζι, για την Άγάπη, για τον Έρωτα, για τον Πόνο, για τον Θάνατο και για την Μαγιά, για τον Έρωτα, για τον Πόνο, για τον Θάνατο και για την Μαγιά — άνευ συζύγων πολλών και θυγατέρων. Νά έρχομαστε σε μιάν άναξίτερη έπαφή με το Πνεύμα εκείνων που έχουν φύγει, να άναζητούσαμε κάθε χρόνο (και γιατί μόνο μιάν φορά το χρόνο;) πτυχές της πλούσιας εκείνης άνθρωπιάς τους, που δεν στάθηκε πάντα δυνατό ν' άποτυπωθή σ' ένα στίχο, σ' ένα κείμενο, σ' ένα λογισμό...

♦ «Σε λίγο μέσ' στην άπειρη την θάλασσα άλαργεύαν — και χάνεταν άφήνοντας στη ρόδινη τη δύση — έναν καπνό που αϊλάκωνε τον αύρανο πριν σήσει...».

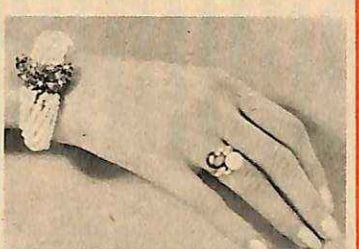
♦ Θά ήθελα να τον ξαναζούσαμε — τούτον τον καπνό...

Index

Shopping

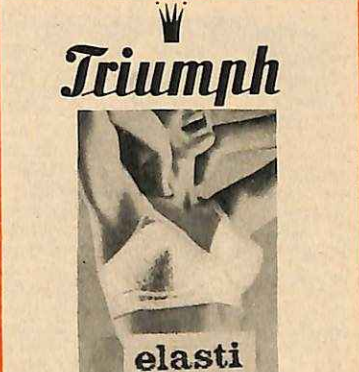
ΟΙ ΑΝΔΡΕΣ ΠΑΙΡΝΟΥΝ PITRALON ΓΙΑ ΜΕΤΑ ΤΟ ΞΥΡΙΣΜΑ! Μία μοναδική λοσιόν, που φρεσκάει και δροσίζει το άνδρικό δέρμα. Προετοιμάζει το αύριανό ξύρισμα!

AMAZING! Νύχια γερά. Μία καθημερινή δίλεπτη, έπί δεκαπέντε ή μέρες, περιποίηση, θά σας προστατεύση από το ράγισμα, το ξεφλούδισμα και το σπάσιμο των νυχιών. ΠΡΟΣΕΞΕΤΕ ΜΟΝΟ ΤΙΣ ΑΠΟΜΙΜΗΣΕΙΣ! Ζητήστε το περίφημο έλβετικό προϊόν AMAZING!..

Παχυσάρκια, χαλάρωση των μυών, κυτταρίτις, θεραπεύονται σε πολύ μικρό χρονικό διάστημα με το περίφημο βελγικό άερομασάζ ΕΟΛΕ, που υπάρχει άποκλειστικά στο ΣΑΛΟΝ «ΣΥΛΦΙΣ», της οδού Βουκουρεστίου 32, τηλ. 616.140. Γρήγορο, άνώδυνο, άποτελεσματικό. Είναι ακόμη μιάν προσφορά του φημισμένου ΣΑΛΟΝ «ΣΥΛΦΙΣ», που έχει πάντα στην διάθεσή σας ένα τέλειο μηχανικό έξοπλισμό.

Τα περίφημα σουτιέν και λαστέξ TRIUMPH, θά τα βρείτε μόνο στο ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΚΗ, Έρμου 27.

ΠΡΟ ΜΕΤΑ

ΚΥΤΤΑΡΙΤΙΣ! Μία φοβερή ασθένεια της εποχής μας. Ένας τρομερός κίνδυνος για την όμορφιά σας. Το σώμα παραμορφώνεται, έχει τάση στην παχυσάρκια, δύσκολα εξαφανίσκει την χαμένη του λυγρότητα. Άλλα το μαγικό γαλλικό σφουγγάρι ΤΑΛ (THAL EPONGE), που παρασκευάζει ή Ι.Ε.Α. FRANCE, έφερε πραγματική επανάσταση στην έραπεία της κυτταρίτιδας. ΧΩΡΙΣ ΚΟΠΟ Κ' ΕΞΟΔΑ μπορείτε μόνη σας με τοπικές χρήσεις να εξαφανίσετε την άντισθητική της παρουσία. Όπως έλέπετε στις δυό φωτογραφίες μας, το ΤΑΛ κάνει κυριολεκτικά θαύματα. Για περισσότερες πληροφορίες απευθυνθείτε στα γραφεία «ΚΡΟΝΟΣ», Σταδίου 39, τρίτος όροφος, τηλ. 36.032, μόνο 9 - 1.30.

Δοκιμάσατε το ζαμπόνάκι JAKA; Φτιαγμένο από όλοκληρα κομμάτια ζαμπόν, είναι ένας γευστικός μεζές για όλη την οικογένεια. Έπανά στο ψωμί, μαγειρεμένο με μακαρόνια, πατάτες ή πατάτες τηγανιτές, εξασφαλίζει, με τις δεκατρείς περίπου δραχμές της αξίας του, μιάν ώλοκληρωμένη τροφή.

Παριζιανικά ταγιέρ, ντε πιές και μαντό θά βρείτε πάντα στο έλικτικό κατάστημα «ΑΜΑΖΩΝ», Έρμου 48.

Η Άρουν ολη γύρα των δαυμάλων

Η alawa! Δεν είναι ή όνομασία ενός εξωτικού νησιού, μιάς γοητευτικής θάλασσας, ενός τροπικού λουλουδιού. Είναι μιά λέξη που ψιθυρίζουν οι γυναίκες της Αιγύπτου από χιλιετίδες. Ένα όπλο της γυναίκας για την διατήρηση της ομορφιάς της. Halawa! Σου θυμίζει παρομβένιους κόσμους, γοητευτικές κοπέλλες, μαγευτι-

κούς κήπους! Σε φέρνει πίσω στην χλιδή της εποχής των Φαραώ, στην ωραιότητα της Κλεοπάτρας, στο μυστήριο της αιγυπτιακής ομορφιάς. Χαλάουα! Κάτι που φυλάχθηκε από το πέρασμα χιλιών γενεών, για να παίξει και στην εποχή μας σημαντικό ρόλο... Είναι ένα όνομα που θα αγαπήσετε κ' έσεις όσο τίποτε άλλο. Χαλάουα! 'Η περίφημη αιγυπτιακή ζάχαρη για την αποτρίχωση, που αφαιρεί αμέσως το τοίχωμα των ποδιών, του προσώπου, της μασχάλης! Με το πέρασμα του χρόνου ή ρίζα εξασθενεί και το τρίχωμα μεταβάλλεται σ' ένα άχρωμο απαλό χνούδι που δεν υπάρχει λόγος πια να σας απασχολή. Και θα μου πείτε πως δεν είναι εύκολο να πάτε στην Αίγυπτο, να κουδεντιάσετε με τις φελλάχες και τις άραπινες για να μάθετε το μυστικό τους. Θα σας δώσω όμως όλες τις πληροφορίες που χρειάζεστε ή έκλεκτη αισθητικός κ. Lou Mosky, στο ινστιτούτο της, της οδού Βασιλ. Σοφίας 9, τηλ. 621.900. Είναι ή μόνη που έφερε την Χαλάουα στην Αθήνα. Και ξέρει όλη την τεχνική της κατασκευής της. Δεν υπάρχει ίσως πιο άγιο μέσο αποτρίχωσης. Ζάχαρη, λεμόνι και νερό, μεταβάλλονται έπειτα από ειδικές επεξεργασίες σε μιά ελαστική μάλα που καλύπτει το δέρμα που θέλετε να αποτρίχώσετε. Πρέπει να τριβηχθεί όμως γρήγορα, όπως το κερί. 'Ετσι, όχι μόνο αφαιρεί το περιττό τρίχωμα, αλλά δίνει στο δέρμα μια καταπληκτική απαλότητα και λειότητα. Άνωμαλίες, μιμητικές, έρεθισμός από το ξύσιμο, θα υποχωρήσουν από τις πρώτες κιόλας φορές που θα χρησιμοποιήσετε την Χαλάουα. Είναι μιά πραγματική τέχνη, που έφερε από τις γυναίκες της Αιγύπτου ή

κ. Λού Μόσκυ. Ένα αποτέλεσμα της μακρόχρονης προσπάθειας της να βρή τις ρίζες της αισθητικής που χάνονται στην Αίγυπτο, στις 'Ινδίες, στα βάθη της Ανατολής. Κάτι που θα βοηθήσει όχι μόνο τις μαθήτριες της σχολής της, που είναι στην πατρίδα μας πρώτη αναγνωρισμένη από το κράτος, αλλά και όλες τις 'Ελληνίδες. Μην ταλαιπωρήστε λοιπόν πια με το ξυράφι, που έρεθίζει το δέρμα και αυξάνει το τρίχωμα, το ζεστό κερί που μπορεί να προκαλέσει εγκαύματα, και τους διάφορους χημικούς τρόπους, που προκαλούν έρεθισμούς. 'Η Χαλάουα του Ινστιτούτου Λού Μόσκυ θα σας σώσει! 'Αξίζει πραγματικά να την δοκιμάσετε!

Στό άκουσμα μιάς σπανιόλικης κατανιέτας, στο στροβιλισμό μιάς τσιγγάνικης μελωδίας, στο ξέσπασμα ενός μεσογειακού ταμπεραμέντου, βρήκε την έμπνευση ή μεγάλος παρισινός οίκος καλλυντικών Orlane. Μέσα στην οργιαστική ανοιξιάτικη ατμόσφαιρα άκουσθηκε το ψιθύρισμα δυο λέξεων: Toreador Rose. Μιά ζεστή άγκαλιά αποχρώσεων, που έδωσε το ωραιότερο κραγιόνι του Παρισιού και την πιο γλυκειά άνταύγεια στην

Orlane
Produis de Beaute!..

Creme Vestal. Ένα μακιγιάζ υπέροχο, που στροϊζεται σε μιά βάση από την μοναδική Creme Orange της, της οδού Βασιλ. Σοφίας 9, τηλ. 621.900. Είναι ή μόνη που έφερε την Χαλάουα στην Αθήνα. Και ξέρει όλη την τεχνική της κατασκευής της. Δεν υπάρχει ίσως πιο άγιο μέσο αποτρίχωσης. Ζάχαρη, λεμόνι και νερό, μεταβάλλονται έπειτα από ειδικές επεξεργασίες σε μιά ελαστική μάλα που καλύπτει το δέρμα που θέλετε να αποτρίχώσετε. Πρέπει να τριβηχθεί όμως γρήγορα, όπως το κερί. 'Ετσι, όχι μόνο αφαιρεί το περιττό τρίχωμα, αλλά δίνει στο δέρμα μια καταπληκτική απαλότητα και λειότητα. Άνωμαλίες, μιμητικές, έρεθισμός από το ξύσιμο, θα υποχωρήσουν από τις πρώτες κιόλας φορές που θα χρησιμοποιήσετε την Χαλάουα. Είναι μιά πραγματική τέχνη, που έφερε από τις γυναίκες της Αιγύπτου ή

Λέν με πιστεύετε! Κι όμως δεν σας χρειάζονται πια! Μπορείτε να βγάλετε το άχτι σας πετώντας τα γυαλιά σας κάτω από το παράθυρο! Δεν θα φοβόσθε πια μήπως τα ξεχάσετε στο σπίτι, δεν θα ταλαιπωρήσθε από το θάμπωμα που προκαλεί ή αλλαγή της θερμοκρασίας, δεν θα μειώνετε την προσωπικότητά σας με έναν άσημαντο σκελετό... Θα άπελευθερωθήτε μιά για πάντα από τον φοβερό έφιαλτη των γυαλιών. Θα ξεναυδρίτε τον εαυτό σας. Θα γλυτώσετε από το σύμπλεγμα κατωτε-

ρότητας που έπηρεάζει ακόμη και τον πιο ασιόδοξο άνθρωπο που φοράει γυαλιά. 'Θ' άσχετε μιά καινούργια ζωή. Ένα αίσθημα σιγουρίας και δυναμικότητας θα φωτίσει το πρόσωπό σας. 'Αλλά σας βλέπω διστακτική! Δεν μπορείτε να πιστέψετε στην τόσο εύτυχία!

Δεν είναι δυνατόν, λέτε! Θα τα παραλέη. Δεν έχετε δικιο. Τα γυαλιά δεν σας χρειάζονται πια. Τα περίφημα κρύσταλλα έπαφής Micro Pupil, του γερμανικού οίκου Sohnces, που προμηθεύει την 'Ελληνική Βασιλική Αύλη, θα σας απαλλάξουν μιά για πάντα από την έντονη ταλαιπωρία που παρουσία. Είναι ένα καταπληκτικό επίτευγμα της σύγχρονης επιστήμης, που ανοίγει καινούργιους δρόμους στην ζωή εκατομμυρίων ανθρώπων. Όπως μου έλεγε ή κ. Δ. Παπαδιαμαντόπουλος, που έχει ειδικευθεί στην εφαρμογή τους και δέχεται χωρίς καμιά οικονομική επίβαρυνση κάθε ενδιαφερόμενο στο γνωστό κατάστημα Optical, της οδού 'Ερμού 6, τηλ. 26.060, το σύστημα «Μικρό Πουπίλ» έχει αναγνωρισθεί παγκόσμια σαν ένα θαυματουργό διμύρημα της επιστήμης. Συνήθησα δεκάδες ανθρώπων, που μόνο όταν σου αποκάλυψαν την ύπαρξή του άρχιζεις να πιστεύεις. Δεν το βλέπεις καθόλου. Το κρύσταλλο είναι μικρότερο από την ίριδα και πλέει μέσα στο φυσικό υγρό του ματιού, άόρατο, άνεπαίσθητο. 'Ακόμη και ή ροή των δακρύων είναι άνετη. Μόνο που χρειάζεται δεκαπέντε περίπου ημέρες για να συνθίσει κανείς τους φακούς έπαφής Micro Pupil. 'Αλλά τα προσόντα του καταπληκτικού αυτού γερμανικού συστήματος δεν σταματούν εδώ. Έχει και θεραπευτικές ιδιότητες. Διορθώνει τον άστιγματισμό και τον κερατόκωνο, σταματά την αύξηση της μυωπίας και ή μεγαλύτεροι οφθαλμολόγοι το συνιστούν σε μετεγχειρητικές καταστάσεις καταρράκτου. Είναι κάτι το καταπληκτικό. Μιά επαναστατική κατάσταση της επιστήμης, που λυτρώνει εκατομμύρια ανθρώπους σε κάθε γωνιά της Γης από τον έφιαλτη των γυαλιών. Κάτι που αξίζει πραγματικά να δοκιμάσετε. Θα με θυμηθήτε! Δεν χάνετε τίποτε να επισκεφθήτε τον κ. Παπαδιαμαντόπουλο. Έστω και να κουδεντιάσετε μαζί του για το πρόβλημά σας. Δεν θα σας στοιχίσει ούτε μιά δραχμή.

Παρίσι, Ρώμη, Λονδίνο, συμφωνούν πως ή Γυναίκα του 1962 πρέπει να έχει στην ανοιξιάτικη γκαρνταρόμπα της ένα απαλόχρωμο ταγιεράκι με μιά όμορφη έμπριμέ μπλούζα, ένα εύκολοφόρετο μαντό, ένα ντέ πιές νεανικό σε ζωηρόχρωμη απόχρωση. Το αγαπημένο σας κατάστημα «'Αμαζών», της οδού 'Ερμού 48, έχει συγκεντρώσει τις πιο όμορφες ανοιξιάτικες δημιουργίες σε λογικές τιμές και σε μιά καλόγουστη συλλογή αποχρώσεων, ύφασμάτων και σχεδίων, που έρσκει κανείς μόνο στα μεγάλα ευρωπαϊκά κέντρα μόδας! Μην το άμελητε, λοιπόν!

Είστε τόσο εύκολα λερώνονται τώρα την άνοιξη τα μαλλιά! Με το πρώτο συννεφάκι σκόνης χρειάζονται λούσιμο! 'Αλλά ποιός έχει ώρα να κάνει δυο και τρεις φορές την εβδομάδα μίζαμπλί! Και την λύση θα σας την δώση το περίφημο γαλλικό σαμπουάν σέκ «A' Sebborhs». Φθινό, πρακτικό. ά-

Α' Sebborh!...
'Ιδεώδης περιποίηση μαλλιών!..

ποτελεσματικό, σας απαλλάσσει μέσα σε τρία λεπτά από τα λιπαρά μαλλιά, την σκόνη και την πιτυρίδα! Τονώνει την τρίχα, αναζωογονεί την μίζαμπλί και θα σας χάριση για πολύν καιρό ένα καλοκενισμένο κεφάλι. Λίγη σκόνη «Α' Σεμπόρ», κ' ένα καλό δούρτισμα άρκει. Το «στεγνό σας λούσιμο» έχει γίνει!

Λέν παίζει ρόλο, φίλες μου. Όσο κι άν περιποιησθε το δέρμα σας τώρα την άνοιξη θα έξασκουσθή να ταλαιπωρηθεί από μιμη πίκια, σκασίματα και διάφορες δερματικές άνωμαλίες. Και έχετε γιατί! Δεν λένουν τα υγρά στοιχεία που δίνουν φρεσκάδα και όμορφιά στην επιδερμίδα. Τις καλύτερες κρέμες να χρησιμοποιήσετε, δεν πρόκειται να όητε καλύτερη, παρά μόνο άν πάρετε τις περιφημες κρέμες άφωδατώσεως «'Αλιν 'Ιστέν», του μεγάλου παρισινού οίκου Λανκάμ, που αντιπροσωπεύεται στην όδη Βουλής 21, και ή ειδική τήλα του φαρμακείου Π. Μορινοπούλου ('Ομόνοια). Υπάσχει «'Αλιν 'Ι-

σεάν» για κάθε ποιότητα δέρματος. Γι' αυτό άλλωστε και κατορθώνει μέσα σε ελάχιστο χρονικό

διάστημα να φρεσκάρη, να απαλύνει και να όμορφήν την επιδερμίδα.

Πόσες φορές δεν μετανοάτε κανείς για την άδιαφορία που έδειξε σε μερικές περιστάσεις της ζωής του, μου έλεγε στην τακτική κουδεντούλα μας ή έκλεκτη αισθητικός και καλή μας φίλη κ. Λίλυ, στο ινστιτούτο της, της οδού 'Αμερικής 15. Είναι άπειρες ή γυναίκες που άμελούν την περιποίηση του δέρματός τους και μόνο έπειτα από πολύ μεγάλο χρονικό διάστημα βλέπουν πόσο αναγκαία ήταν μιά καθημερινή φροντίδα της επιδερμίδος. Μην ξεχνάτε, λοιπόν, πως το δέρμα είναι κάτι ζωντανό, που θέλει τροφή, νερό, βιταμίνες!..

Δέν το φαντάζεσθε! Κι όμως όταν τα όητε θα ένδουσιασθήτε. Ομνηθήτε τρεις λέξεις που θα σας χαρίσουν λυγρή σιλουέττα, χωρίς φάρμακα, και ταλαιπωρίες. Τα πεοίφημα έσώρουχα άδυνατίσματος, «Silhouette Sans Sous», που θα τα όρητε στην γενική αντιπροσωπεία της οδού Βαλαωρίτου 12. Είναι μιά καταπληκτική καινοτομία με παγκόσμια έπικράτηση.

Γιά πρώτη φορά
δίνι 'Εμάδα

ΕΣΩΡΡΟΥΧΑ
ΑΔΥΝΑΤΙΣΜΑΤΟΣ
*
Βαλαωρίτου 12 - 'Αθήνα.

Δεν έχετε παρά να προμηθευθήτε τα κατάλληλα έσώρουχα άδυνατίσματος, που θα σας χαρίσουν υπέροχο κορμί τόσο την άνοιξη όσο και το καλοκαίρι. Είναι ένας μοναδικός τρόπος να χάσετε τα περιττά κιλά, χωρίς να κάνετε την παραμικρή προσπάθεια.

Δέν υπάρχει καλύτερο πράγμα για την όμορφιά και την υγεία σας από το να πινετε τώρα την άνοιξη χυμούς φρούτων και λαχανικών. 'Ο οργανισμός θα καθαρίση, το δέρμα θα φρεσκάρη και θα πλουτισθή από βιταμίνες! 'Ο άνδρας σας, το παιδί σας, έσεις, θα κάνετε μιά φθηνή, αλλά αποτελεσματική άποτοξίνωση από τις λιπαρές τροφές του χειμώνα. Είναι κάτι πραγματικά απαραίτητο, σε κάθε ηλικία. 'Αλλά, θα μου πείτε, ποιός έχει κουράγιο να ποτοποιήση τόσο φρούτα και λαχανικά! Μά, ποιός άλλος; 'Η περίφημη μαγική ράβδος! Δεν έχετε τί είναι; Γι' ά θυμηθήτε λιγάκι! Ένα πασι-

γνωστο δημιουργήμα του μεγάλου εργοστασίου Moulinex, το καταπληκτικό Mixer No 2, που θα κάνει για σας στη στιγμή όλες τις δουλειές της κουζίνας. Κοκταίηλ, παγωτά, χυμούς φρούτων και λαχανικών, γλυκίσματα, μαρέγκες, φραπέ, όμελέττες και χίλια - δυο άλλα πράγματα! Και έχετε πόσο στοιχίζει; Γι' ά βάλετε με το νου σας! Μην άφήνετε την φαντασία σας να καλπάση! Το μίξερ No 2 της «Μουλινέξ» στοιχίζει μόνο τετρακόσιες έξηντα πέντε δραχμές! Δεν κάνουν λάθος. Με το άσημαντο αυτό πσόνν μπορείτε να άκτήσετε ένα μοναδικό όρηθ στην κουζίνα σας! 'Αλλά το μεγαλύτερο πλεονέκτημα του μίξερ «Μουλινέξ» είναι ότι μπορείτε να το χρησιμοποιήσετε, μέσα σε οποιοδήποτε χώρο θέλήσετε. Σε κατοράδα, σε σουπιέρα, σε ποτήρι, ετοιμάζει στη στιγμή κάθε σας φαγητό! Και κάτι ακόμη, που ένδιαφέρει τις νέες υητέρες. Το «Μουλινέξ» No 2 ποτοποιεί τέλεια τις τροφές που πρέπει να δώσετε στο μαρό σας, και σας γλυτώνει από την πολύωρη προσπάθεια να τις κόψετε με μαχαίρι! Έστωε εκατομμύρια γυναίκες. Γιατί να μη γίνετε κ' έσεις μιά από τις πολυάριθμες θισώτριές του; Μην ξεχνάτε πως στοιχίζει μόνο τετρακόσιες έξηντα πέντε δραχμές. Πραγματικά δηλαδή είναι πάμφθνη. Ζητήστε να το όητε! Έμια σίγουση πως θα σας ξελογιάση!

Σβετολίνη, λοιπόν! Μιά καταπληκτική γαλλική καινοτομία. Ένα ρευστό σαπούνι άδυνατίσματος, που κάνει θαύματα σε δεκαπέντε ημέρες. Πολύς φίλες μου, όμως, μου γράφουν πως δεν καταφέρνουν να το όρουν. Γι' αυτό θα σας πώ σήμερα το όνομα του αντιπροσώπου. Είναι ή κ. Δ. Μαυροκορόπουλος, Βερανζέρου 23, τηλέφωνο 876.056. Μην το άμελητε, λοιπόν. Με ένα δεκαπεντάλεπτο μασσάζ στο σημείο που θέλετε να άδυνατίσετε και άναμνη ενός τετάρτου, θα κατορθώσετε να χάσετε όλο το χειμωναίτικο περιττό πάχος.

Εχετε μιά άμφιβολία για το μακιγιάρισμα του προσώπου σας; Θέλετε μιά συμβουλή για τις αποχρώσεις που λανσάρι το Παρίσι για το 1962; Δεν έχετε παρά να ζητήσετε την βοήθεια της αισθητικού του έκλεκτου άθηναίου κομωματορίου «'Εμιλ», της οδού 'Ακαδημίας 17. Πρόκειται για την κ. Γαλλιδάκη, που μόλις γύρισε, έπειτα από πολύμηνη παρακολούθηση της τεχνικής του μακιγιάζ στο Παρίσι, και εκπαιδεύθηκε στη δημιουργία μιάς μεσογειακής προσωπικότητας, που ταιριάζει τόσο στην ελληνική πραγματικότητα.

Μην προάζετε με την παραμικρή άδιαθεσία του παιδιού σας και τρέχετε στο γιατρό! Ένας μικρός πυρετός, που συνδυείται από συνή ή όδη, έχει την γνωστή υλιγομήρη εξέλιξη. Μιά περαστική γριπποπύλα που είναι βέβαια έννοηλητική, αλλά όχι έπικιν-

δυνη. Φτάνει μόνο να κάνετε του παιδιού σας δυο με τρία ζεστά μπάνια την ημέρα, μιά έλαφρα έντριβή με την περίφημη και μοναδική παιδική γαλλική κολώνια «Enfants», και να του δώσετε λίγη άσπιρίνη, ανάλογα με την ηλικία του. 'Ο πυρετός θα υποχωρήση και το παιδί σας θα άνακουφισθή!

Προσέξτε λοιπόν να έχετε πάντα στο σπίτι την κολώνια «Enfants». Είναι άπασαίτητη!

Δέν είναι περίεργο. Το ανοιξιάτικο πρωινό έχει μιά ζωντάνια παραξενη. Το άπριλιάτικο αεράκι φέρνει καμμία φορά μαζί του γκριζόασπρα μικρά σύννεφα, που αλ-

λοτε σκεπάζουν την λαμπερή παρουσία του ήλιου, κι άλλοτε ξεχνιούνται σε πολύωρα παιχνίδια. Όλη την οργιάδη βλάστηση, την θερμή πνοή, την άπαλόχρωμη άκουαρέλλα της άνοιξης, την βλέπει κανείς μέρα με την ημέρα όλο και πιο έντονη γύρω του. Το καλοκαίρι δεν είναι πια μακριά. Τα στάχια ψήλωσαν, οι παπαρόνες σκαρφάλασαν ακόμη και στην πιο άπότομη πλαγιά για να φέρουν το χαρωπό μήνυμα της άνοιξης. Κι όταν ή 'Αττική χαιρέται τον έρχομό της, μοιάζει με ένα τεράστιο πολύχρωμο εξωτικό λουλούδι. 'Ακόμη κι ή σκονισμένος δρόμος, το ταλαιπωρημένο τράλεϋ, ή πολλάσχος διαβάτης, παίρνουν τον 'Απρίλη το φωτεινό άγγιγμα της ήλαχτίδας. Είναι ένα υπέροχο πανηγύρι αποχρώσεων, όμορφιάς, λουλουδιών. Ένας παράξενος πίνακας που μόρρεσε να συνδυάση την άπαλότητα της άκουαρέλλας του άττικού ούρανού με την έντονη προσωπικότητα της παπαρόνας. 'Αλλά δεν είναι μόνο ή φύση που χαιρέται τον έρχομό της άνοιξης. Μιά κρυστάλλινη βιτρίνα μόρρεσε να άγκαλιάση την όρσσηρ πολύχρωμη όμορφιά της και να την χαιρήσει σε άτέλειστα μέτρα ύφασματος, σε ένα μπουκέτο από όμορφα πλεκτά, σε μιά άγκαλιά από λουλουδιασμένα καπέλα και σε χίλια - δυο μικροπράγματα, που θα ντύσουν την άνοιξιάτικη γυναίκα. Μιά βιτρίνα, ένα όνομα, μιά διευθύση! Μιά φίρμα που ζωντάνεψε με την όρατήρη παρουσία μιάς νέας διευδύνσεως. «Σινάνη», της οδού 'Ερμού 9. Το όνομα που άγαπήθηκε από την γιαγιά σας, άπό την μητέρα σας, από σας!.. 'Αεράτα ύφασματα για το πασχαλινικό ταγιέρ σας για το φόρεμα, για το μαντό, για το ντέ πιές, όμορφα έμπριμέ, συνδυασμένα στην ίδια απόχρωση με το μονόχρωμο μαλλίνο για να γίνουν μπλούζες, θαυμάσια πουλόβερ, χρωταμένα ποκάμισα, κεντητές ζακέτες, εύκολοφόρετες ετοιμες φούστες πλίσσέ, γοητευτικά ανοιξιάτικα καπέλα της Πηνελώ Σινάνη, όμορφες τσάντες και γάντια, χαριτωμένες ιδέες για το πρωινό και το πρόχειρό σας ντύσιμο. Είναι ένα πολύχρωμο ανοιξιάτικο παραμυθί, που μπορεί να σας χάριση μιά όρσσηρη, έλεγαντική σιλουέττα. Σταματήστε για λίγο στού Σινάνη. Θα νομίσете πως όρηθατε στον φανταστικό κόσμο του Παρισιού. Έχει διαλέξει για σας τα ωραιότερα ανοιξιάτικα ταγιέρ, τα πιο έλεγαντικά πουλόβερ, τα πιο φίνα άξεσουάρ!

Η Άρουν

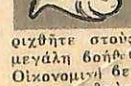
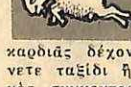
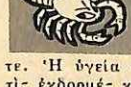
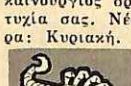
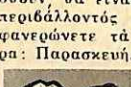
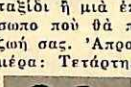
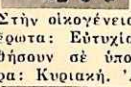
ΡΙΠ ΚΙΡΜΠΥ

Ο πολυκατομιμιοχός Άμωσ Χάρντυ προσκαλεί τηλεφωνικώς τον Ρίπ Κίρμπυ να τον επισκεφθή στην έξοχη έπαυλή του. Η Σερί, η γυναίκα του άνεπιού του Τάπ Χάρντυ, παρακολουθεί κρυφά το τηλεφώνημα και είδοποιεί τον άνδρα της. Ο Τάπ φυλακίζει τον θείο του στην σοφίτα, μεταμφέζεται ο ίδιος σε Άμωσ Χάρντυ και υποδέχεται τον Κίρμπυ. Σκοπός του είναι να μείνει ανένοχλητος, για να άνασκαύη τα κρυμμένα στο σπίτι χρώματα του πλούσιου θείου...

ΤΙ ΛΕΝΕ Τ' ΑΣΤΡΑ

ΚΡΙΟΣ: (Από 21/3 έως 20/4). Έξαιρετικά ευχάριστες μέρες. Θα περάσετε χαρούμενες ώρες με φίλική συντροφιά. Στην οικογένεια: Απώλυτη αρμονία. Στόν έρωτα: Εύτυχια. Τα άστρα θα σας βοηθήσουν σε υποθέσεις σας. Εθνική ημέρα: Κυριακή. Αριθμός: 4. Χρώμα: Μπλε.

ΤΑΥΡΟΣ: (Από 21/4 έως 20/5). Ενόσονται τα ταξίδια, οι εκδρομές και οι επισκέψεις. Η Σελήνη και ο Ουρανός δέν είναι πολύ φιλικό. Αποφύγετε μία παρεξήγηση. Μην παίρνετε μέρος σε ζωηρές συζητήσεις. Μικρή στενοχώρια. Εθνική ημέρα: Σάββατο. Αρ.: 6. Χρώμα: Λευκό.

ΔΙΔΥΜΟΙ: (Από 21/5 έως 21/6). Ασχολήστε με τα άτομα σας ζητήματα και θα έχετε ικανοποιήσεις. Κάνετε ένα ταξίδι ή μία εκδρομή. Θα γνωρίσετε πρόσωπο που θα παίξει σημαντικό ρόλο στην ζωή σας. Απροσδόκητα κέρδη. Εθνική ημέρα: Τετάρτη. Αριθ.: 4. Χρώμα: Γκρι.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ: (Από 22/6 έως 22/7). Δεν θα τελειώσουν εύκολα όλα επιθυμείτε, αλλά οι δυσκολίες που θα παρουσιασθούν, θα είναι προσωρινές. Πρόσωπο του περιβάλλοντός σας σας συκοφαντεί. Μην φανερώσετε τα σχέδιά σας. Εθνική ημέρα: Παρασκευή. Αρ.: 2. Χρώμα: Πράσινο.

ΛΕΩΝ: (Από 23/7 έως 22/8). Πολλά ζητήματα θα τελειώσουν ευχάριστα. Μην συγκρούστε με την οικογένειά σας, δείξτε διπλωματία και θα επιτύχετε. Θα εισράξετε αρκετά χρήματα. Εθνική ημέρα: Δευτέρα. Αριθμός: 1. Χρώμα: Κίτρινο βαθύ.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ: (Από 23/8 έως 22/9). Μή δείχνετε τόσο μεγάλο ενδιαφέρον για τα αισθηματικά ζητήματα. Ασχολήστε με πιο πρακτικά θέματα και μην άνεισπολήτε. Έξαιρετικές κοινωνικές σχέσεις, που θα σας βοηθήσουν πολύ. Εθνική ημέρα: Πέμπτη. Αριθ.: 12. Χρώμα: Καφέ.

ΖΥΓΙΟΣ: (Από 23/9 έως 22/10). Δεχθήτε τις συμβουλές και τις προτάσεις ανθρώπων που περιβάλλονται. Οι αισθηματικές σχέσεις προσαρμόζονται. Ένας καινούργιος δρόμος άνοιγεται για την εύτυχία σας. Νέες γνωριμιές. Εθνική ημέρα: Κυριακή. Αριθ.: 55. Χρώμα: Μπλε.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ: (Από 23/10 έως 22/11). Δεν είναι δυνατόν να τα θέλετε όλα με τόση υποχρηστικότητα. Αποφύγετε τις εκδρομές και τα ταξίδια. Στόν έρωτα: Αρμονία. Εθνική ημέρα: Παρασκευή. Αριθμός: 10. Χρώμα: Κόκκινο ανοιχτό.

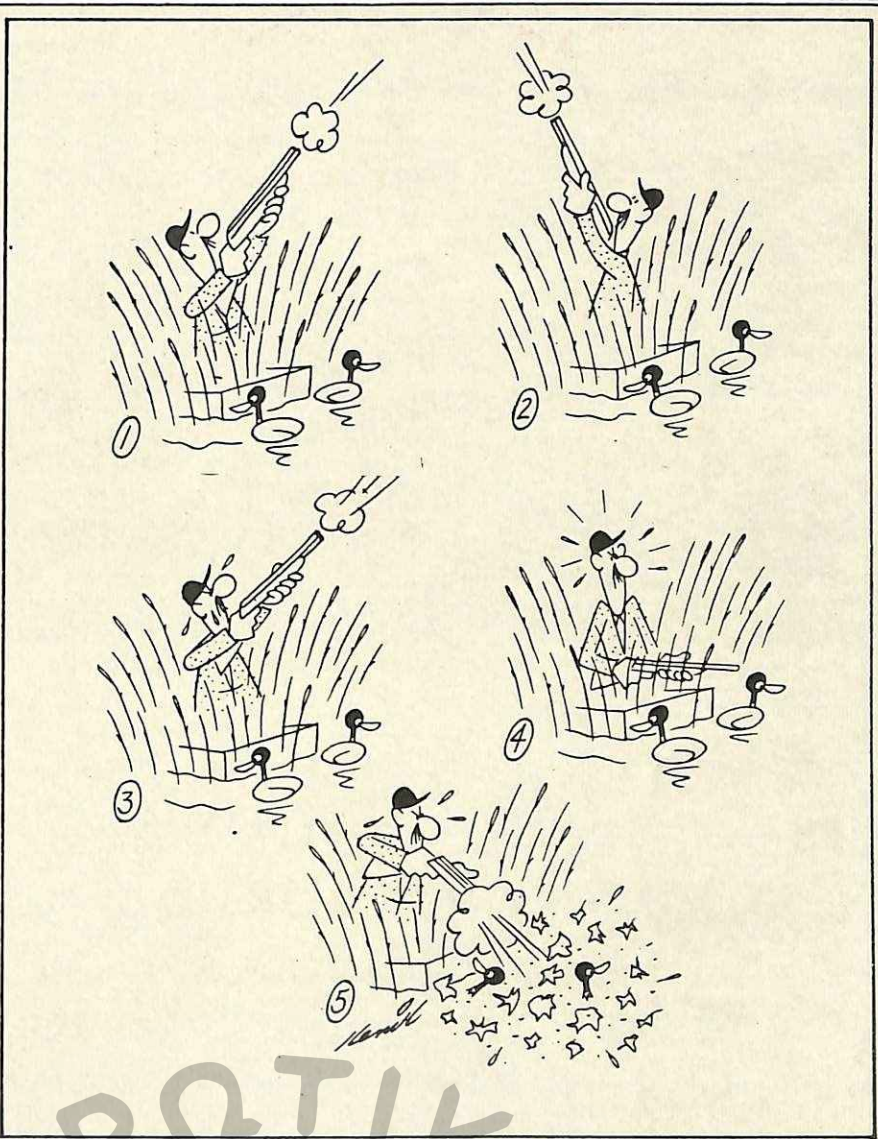
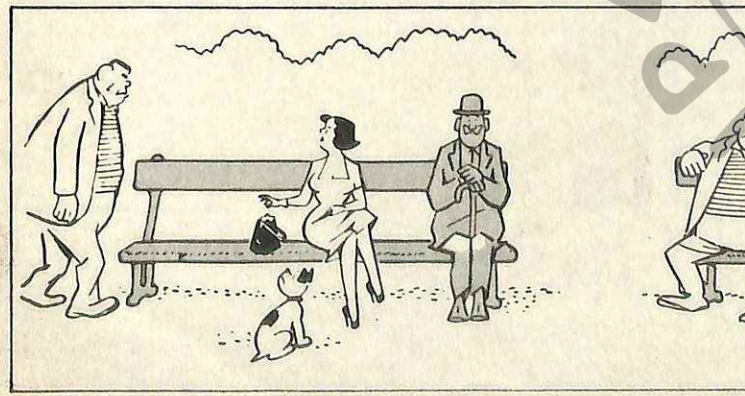
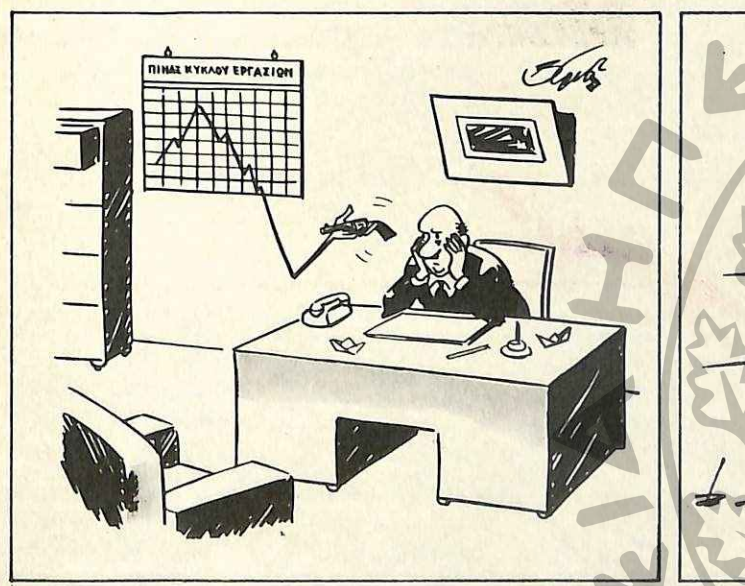
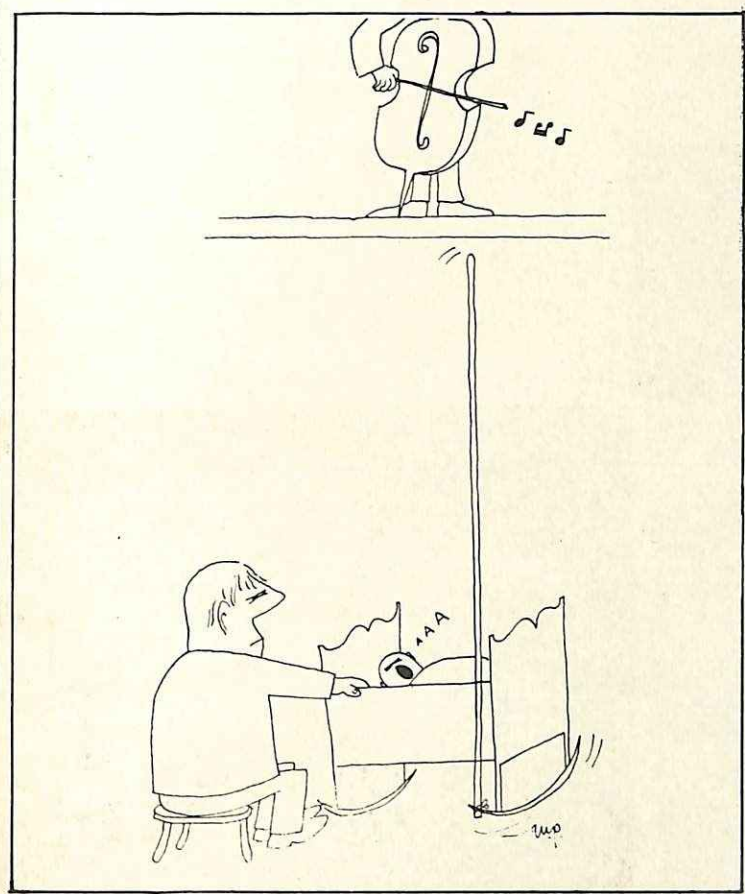
ΤΟΞΟΤΗΣ: (Από 23/11 έως 21/12). Έξαιρετικές επιδόσεις στόν επαγγελματικό τομέα. Ενόσονται επίσης οι καλοεργασίες. Στην οικογένεια: Μικροατύχημα. Δεχθήτε τις γνώσεις που θα σας άναπτύξουν. Έκπληξη. Εθνική ημέρα: Πέμπτη. Αριθμός: 5. Χρώμα: Μπλε.

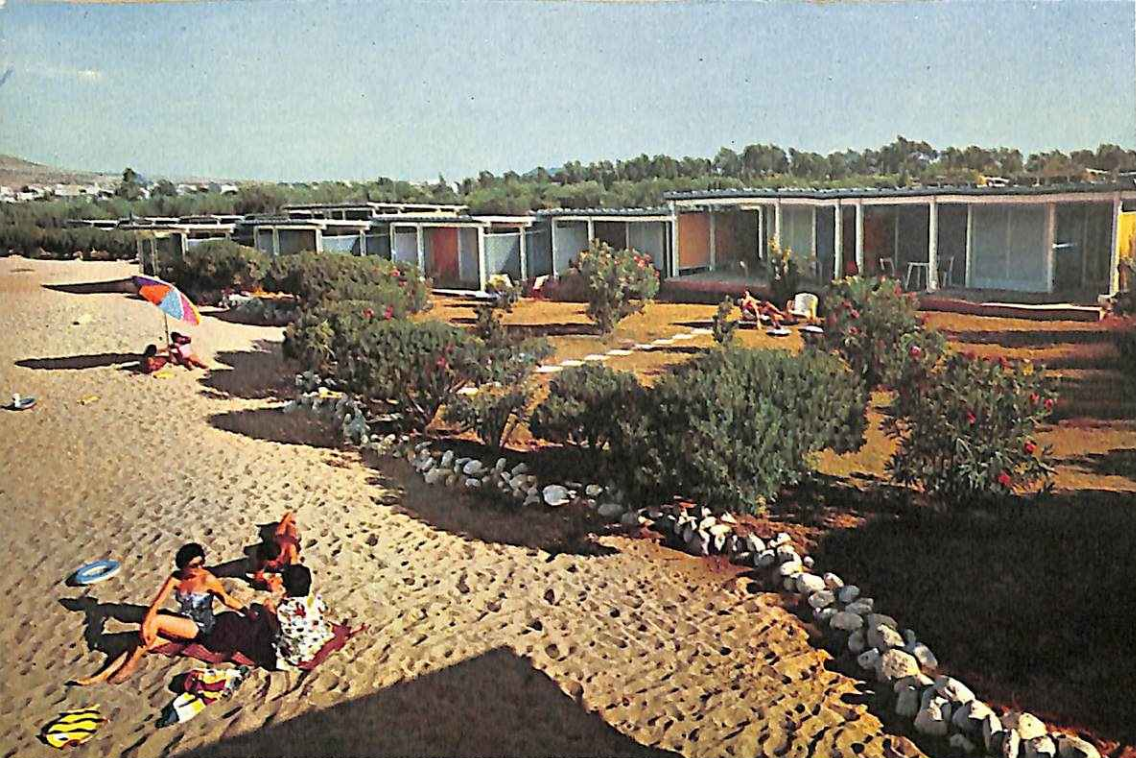
ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ: (Από 22/12 έως 19/1). Αποφύγετε τις διαφωνίες στην οικογένεια. Προβλήματα της εργασίας και της υγείας. Ενόσονται καλές επιδόσεις. Κάνετε ταξίδι ή εκδρομή. Ευχάριστες φιλικές συγκεντρώσεις. Εθνική ημέρα: Τετάρτη. Αριθμός: 7. Χρώμα: Μαύρο.

ΤΑΥΡΟΧΟΟΣ: (Από 20/1 έως 18/2). Η μελαγχολία σας άρειλεται σε επιδόσεις της Σελήνης. Αλλάξτε περιβάλλον και φροντίστε την ψυχολογία σας. Συναντήστε φίλους με τους οποίους θα περάσετε ευχάριστα. Εθνική ημέρα: Παρασκευή. Αριθμός: 8. Χρώμα: Μάο και κόκκινο.

ΙΧΘΥΕΣ: (Από 19/2 έως 20/3). Νευρικότης και καούση. Μην τα βάλετε με τους ανθρώπους που σας αγαπούν. Σηοιζήτε στους φίλους σας και θα δώρετε μεγάλη βοήθεια. Ένα ειόυλλιο γεννιέται. Οικονομική βελτίωση. Εθνική ημέρα: Τρίτη. Αριθμός: 9. Χρώμα: Πορτοκαλί.

Χιούμορ

τα Ξενοδοχεία

ΑΣΤΥΡ

- στην Γλυφάδα
- στην Κρήτη
- στην Κέρκυρα

δριστα ώργανωμένα, πολυτελή, υπέρκομψα, με πρόθυμο και εξυπηρετικώτατο προσωπικό, με κάθε είδους άνεσι και μέσα διασκεδάσεως, σās προσφέρουν σ' ένα ξεχωριστό, γοητευτικό περιβάλλον, μιὰ άλησμόνητη εύχάριστη διαμονή.

ΚΕΡΚΥΡΑ

ΚΡΗΤΗ

